

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนว
ทฤษฎีของฮอลแลนด์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประภาพรพรณ ทิพย์สุนธร

21 ก.พ. 2538

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

ตุลาคม 2537

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ชุติรี วงศ์รัตนะ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ชุติรี วงศ์รัตนะ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ วิญญา วิศาลาภรณ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๗ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือ แนะนำให้ข้อคิดเห็นและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ อังคณา สายยศ และ รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ วัฒนา วิศาลามรณ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ รองศาสตราจารย์ ล้วน สายยศ รองศาสตราจารย์ วัฒนา วิศาลามรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาวุธ วัฒนสิน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เขาวนา ขวลิตรำรง ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ คณะอาจารย์ ของวิทยาลัยพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขอขอบใจนักศึกษายาบาลทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ จันทนา ประกอบสุข หัวหน้าภาควิชา และอาจารย์ในภาควิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ ทุกท่านที่เป็นกำลังใจ และให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ คุณพรศักดิ์ ทิพย์สุนธร ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ และขอโน้มราชถึงพระคุณของพ่อแม่ และพี่ ๆ ทุกคนที่ให้การสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

ประภาพรรณ ทิพย์สุนธร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของความสนใจ	9
การวัดความสนใจ	10
พัฒนาการของความสนใจในอาชีพ	12
ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์	14
การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพยาบาลศาสตร์	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	24
สมมติฐานในการวิจัย	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
ประชากร	30
กลุ่มตัวอย่าง	30
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	31
วิธีดำเนินการสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ	32
ลักษณะของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ	38
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	59
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	59
กลุ่มตัวอย่าง	59
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	59
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	73
ประวัติย่อของผู้วิจัย	127

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย	31
2	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตามกับตัวแปรตาม	48
3	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา	51
4	ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา	52
5	ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์	53
6	ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมาร เวชศาสตร์	54
7	ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์	55
8	ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์	56
9	ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน	57
10	ลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา	58
11	ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความในแบบสำรวจความสนใจในอาชีพแต่ละข้อ	75
12	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (R) และงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (I) ในหมวดกิจกรรม	94
13	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (A) และงานบริการการศึกษาและสังคม (S) ในหมวดกิจกรรม	95

14	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงาน จัดการและค้าขาย (E) และงานสำนักงานและเสมียน (C) ในหมวด กิจกรรม	96
15	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานช่าง ฝีมือและงานกลางแจ้ง (R) และงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I) ในหมวดความสามารถ	97
16	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม (A) และงานบริการการศึกษาและสังคม (S) ในหมวดความสามารถ	98
17	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการ และค้าขาย (E) และงานสำนักงานและเสมียน (C) ในหมวดความสามารถ	99
18	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานช่างฝีมือ และงานกลางแจ้ง (R) และงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I) ในหมวด อาชีพ	100
19	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม (A) และงานบริการการศึกษาและสังคม (S) ในหมวดอาชีพ	101
20	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการ และค้าขาย (E) และงานสำนักงานและเสมียน (C) ในหมวดอาชีพ	102
21	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนจาก แบบสำรวจความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท ของนักศึกษาพยาบาล 368 คน	104
22	ค่าที่หนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูปแบบ คะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_p) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล รวมทุกวิชาเป็นตัวแปรตาม	105

23	ค่าน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูป คะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล อายุร-ศัลยศาสตร์เป็นตัวแปรตาม	106
24	ค่าน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูป คะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล กุมารเวชศาสตร์เป็นตัวแปรตาม	107
25	ค่าน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูป คะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล สูติ-นรีเวชศาสตร์เป็นตัวแปรตาม	108
26	ค่าน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูป คะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล จิตเวชศาสตร์เป็นตัวแปรตาม	109
27	ค่าน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูป คะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ยกกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล อนามัยชุมชนเป็นตัวแปรตาม	110

ดัชนีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ภาพทบทวนแสดงถึงความคล้ายคลึงกันรูปแบบทั้งหกรูปแบบ	15
2 ลำดับขั้นตอนในการดำเนินการสร้างแบบสำรวจ	33

ภูมิหลัง

อาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตมนุษย์ มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิต ภาวะเศรษฐกิจ สังคม ชื้อเสียง เกียรติยศ ตลอดจนความรู้สึกพึงพอใจและการรับรู้ว่าตนเองมีคุณค่า บุคคลจะแสดงความสามารถในการพึ่งพาตนเอง ทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้ โดยผ่านการทำงานตามอาชีพของตน (วัชร ทรัพย์มี, 2522 : 1) การเลือกอาชีพเพื่อให้เหมาะสมกับความพึงพอใจ บุคลิกลักษณะ ความสามารถทางสติปัญญาจึงเป็นประเด็นสำคัญในการวางรากฐานทางด้านอาชีพให้แก่บุคคล การเลือกอาชีพจึงเป็นข้อมูลที่ควรได้รับการแนะนำอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักงาน เข้าใจถึงลักษณะงาน เข้าใจตนเอง ในด้านความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และความคาดหวังของตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบด้านความสนใจนั้น กิ้นซ์เบิร์ก (Ginzberg, 1966 : 47-57) ได้ศึกษาถึงความสำคัญไว้ในทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพว่า การเลือกอาชีพเป็นกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความต้องการของบุคคลที่จะเลือกอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการความสนใจ ความเหมาะสมกับความสามารถของเขาให้มากที่สุด ความสนใจเป็นกระบวนการในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ ความรู้สึกที่จะยอมรับ ความพึงพอใจที่ได้เลือก การมองเห็นคุณค่าของอาชีพ และเมื่อบุคคลมีความรู้สึกที่ต่ออาชีพที่ได้เลือกอย่างเหมาะสมด้วยตนเอง ความรู้สึกนี้จะพัฒนาเป็นค่านิยม เป็นบุคลิกภาพเฉพาะตัวอันจะช่วยให้เกิดความสอดคล้องในตนเอง (รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์, 2533 : 167)

การศึกษาลักษณะความสนใจในอาชีพเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจด้วยเหตุที่เชื่อว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ ความมุ่งมั่นอดสาหะในการประกอบอาชีพ และยังเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน หรือการทำงาน (วัชร ทรัพย์มี, 2522 : 15,64 และ สำเริง บุญเรืองรัตน์, 2524 : 8) การศึกษาพยาบาลก็ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าวเช่นกัน เนื่องจากวิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือ (Helping Profession) ดังที่ แฮเมอร์ และ แฮนเดอร์สัน (Hamer and Henderson, 1955 : 14) กล่าวว่า หน้าที่ของพยาบาล คือการให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์เมื่อมีความเจ็บป่วย โดยปฏิบัติงานใด ๆ ก็ตามที่ช่วยให้เขาเหล่านั้นมีอนามัยดี ให้หายจากความเจ็บป่วยเร็วขึ้น ตลอดจนให้การป้องกันและการศึกษาต่อชุมชน ให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องสุขวิทยา และฟื้นฟูส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้ป่วยให้คืนสู่สภาพเดิมโดยเร็วที่สุด เช่นเดียวกับคำกล่าวของเครน (Crane, 1980 : 124) ว่าจุดมุ่งหมายของการพยาบาลคือการช่วยให้ผู้ป่วยได้รับการตอบสนองความต้องการของตนเองอย่างรวดเร็ว

ซึ่งปกติบุคคลทั่วไปจะสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนได้ด้วยตนเอง แต่ขณะเจ็บป่วยรุนแรงและมีปัญหาในด้านความจำกัดของร่างกายอันเนื่องจากภาวะของโรค ความจำเป็นในด้านการรักษาพยาบาล สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ป่วยต้องพึ่งพาผู้อื่น

จากลักษณะงานของพยาบาล ทำให้ผู้ที่อยู่ในวิชาชีพพยาบาลต้องอาศัยความรู้ในสาขาการพยาบาลต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน ด้วยเหตุนี้ในการประชุมพยาบาลแห่งชาติครั้งที่ 9 เรื่องการพยาบาลในทศวรรษหน้า (2535-2544) จึงได้กำหนดจุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาพยาบาลของสถาบันต่าง ๆ ให้พัฒนาทางวิชาการเพื่อการก้าวทันโลกและจะต้องมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการในวิชาชีพ (ละออ หุตางกูร. 2534 : 9) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาพยาบาลฉบับที่ 7 (2535-2539) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่า ในการผลิตพยาบาลระดับต่าง ๆ ต้องมีคุณภาพเปรียบพร้อมในด้านวิชาการพยาบาล ด้านสังคมและคุณธรรม (พจน์ สะเพียรชัย. 2534 : 2) แต่ในสภาพที่เป็นจริงพบว่า เมื่อนักศึกษาได้เข้ามาเรียนในวิชาชีพพยาบาลแล้ว มักเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ขาดความสนใจเรียน หรือบางคนก็ลาออกไปเรียนอาชีพอื่น ดังที่มีการศึกษาสาเหตุของการลาออกของนักศึกษาพยาบาลในหลักสูตรปริญญาตรี 22 สถาบันของเมืองแอสตันพอร์ต สหรัฐอเมริกา พบว่ามึนักศึกษาที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนด้วยการลาออกด้วยสาเหตุที่สำคัญ คือ ขาดความสนใจในการเรียน ทำให้ไม่เข้าใจวิชาการพยาบาล ขาดความถนัดและเกิดความขัดแย้งกับวิชาชีพ เป็นต้น (Rottkamp. 1968 : 44-45) นอกจากนี้ มัวร์ (Munro. 1980 : 371) ยังได้ศึกษาการลาออกระหว่างการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลหลักสูตร 2 ปี และ 4 ปีที่เรียนเต็มเวลาจากสถาบันการศึกษาพยาบาลของสหรัฐอเมริกา พบว่า นักศึกษาพยาบาลหลักสูตร 2 ปี ลาออกร้อยละ 27 หลักสูตร 4 ปีลาออกร้อยละ 21 ทั้งสองกลุ่มให้เหตุผลว่า ขาดความสนใจในวิชาชีพพยาบาล และเปลี่ยนมาสนใจวิชาชีพอื่น และตัวแปรที่สำคัญคือ ความทะเยอทะยาน ในการศึกษาด้านอื่นที่คิดว่าดีกว่า และน่าสนใจกว่า นอกจากนี้ พรหมเรือง อมิตามา (2516 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกวิชาชีพพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยของวิทยาลัยพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยภาคใต้ จังหวัดสงขลา พบว่าหลังเรียนวิชาชีพพยาบาลแล้วมีนักศึกษาพยาบาล ร้อยละ 23.53 อยากเปลี่ยนวิชาชีพ และร้อยละ 11.77 ไม่ชอบวิชาชีพมากขึ้น เนื่องจากงานหนัก เงินน้อย ไม่เหมาะสมกับตนเอง และ กนกพร หมูพยัคฆ์ (2528 : 3-4) ได้สอบถามนักศึกษาพยาบาลมหิดลชั้นปีที่ 2 จำนวน 30 คน พบว่ามึนักศึกษาร้อยละ 13.33 ที่ไม่ต้องการเปลี่ยนไปเรียนหลักสูตรอื่น และร้อยละ 86.67 มีความต้องการที่จะเปลี่ยนไปเรียนหลักสูตรอื่น โดยให้เหตุผลว่าไม่รักวิชาชีพพยาบาล ไม่เหมาะสมกับตนเอง เบื่องานในวิชาชีพพยาบาล เข้ามาเรียนในวิชาชีพพยาบาลเพราะสอบคัดเลือกได้แต่มีวิชาชีพอื่นที่ชอบหรือสนใจมากกว่า นอกจากนี้จากรายงานการลาออกของนักศึกษาพยาบาลเกือกร้อยปี 2533-2535 มีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ลาออกร้อยละ 9

ด้วยเหตุผลคือต้องการเปลี่ยนไปเรียนหลักสูตรอื่นที่ตนเองสนใจ หรือพึงพอใจ และบางคนลาออกเพราะตกชั้นขึ้น (วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. 2533-2535 : ไม่มีเลขหน้า)

จากข้อมูลเหล่านี้ แสดงถึงการเลือกเรียนในวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษา ไม่ได้มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะงาน ข้อเท็จจริงของอาชีพ และคุณสมบัติของตนเองที่เหมาะสมกับอาชีพที่เลือกเรียน ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการศึกษา หรือบางคนเรียนเพื่อให้ผ่าน จึงทำให้มาตรฐานของผู้ที่จบการศึกษาดำ ไม่สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น ทำให้เกิดความสูญเสียทางการศึกษา

จากปัญหาดังกล่าว นักการศึกษาจึงพยายามค้นคว้าหาองค์ประกอบของการเรียนเพื่อเป็นการทำนายความสำเร็จในการเรียน อนาสตาซี (Anastasi. 1961 : 430) ให้ข้อคิดเห็นว่า การศึกษามีได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางเชาว์ปัญญาแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวข้องกับความถนัดทางการเรียนของแต่ละบุคคล รวมทั้งองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับเชาว์ปัญญา (Non-Intellectual Factors) หรือลักษณะที่เรียกว่า ลักษณะทางบุคลิกภาพ เช่น ความสนใจ ความพึงพอใจ ทักษะคิด ความวิตกกังวล แรงจูงใจ เป็นต้น (ประนอม แสงจันทร์. 2529 : 3) เช่นเดียวกับความคิดเห็นของฟรีแมน (Freeman. 1965 : 58) ที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบุคคลเป็นผลเนื่องมาจากความสนใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งนั้นคือบุคคลที่มีความสนใจในการเรียนและมีความตั้งใจเรียนย่อมมีสมาธิในการเรียน และสามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้ได้รับผลสัมฤทธิ์ โดยตลอด (รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. 2533 : 168) นอกจากนี้ได้มีการศึกษาเปรียบเทียบผลการทดสอบ ความสนใจ บุคลิกภาพ และความถนัดจากนักเรียน 1500 คน ในมินเนโซตา สหรัฐอเมริกาพบว่า ความสนใจเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดในด้านความสำเร็จในแขนงวิชาที่เรียน (สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์. 2518 : 12)

ดังนั้นการที่จะเลือกเรียนวิชาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตนเอง และประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น บุคคลควรที่จะรู้ถึงระดับความสามารถ ความพึงพอใจ และลักษณะความสนใจของตนเองต่อวิชาชีพที่เลือกอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถวัดได้โดยแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ โดยเฉพาะแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ตามทฤษฎีของฮอลแลนด์ที่ได้รับการนิยามอย่างกว้างขวางในอเมริกา (อัจฉราภรณ์ บรรลือทรัพย์. 2526 : 3) โดยทฤษฎีนี้มีแนวความคิดพื้นฐานว่า การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพและแบบสำรวจความสนใจ คือแบบสำรวจบุคลิกภาพ ซึ่งแบ่งบุคลิกภาพออกเป็น 6 ลักษณะ ตามความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ของฮอลแลนด์ (ล้วน สายยศ. 2535 : 37-38) ซึ่งตามรหัสการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ บุคคลที่จะเลือกเรียนวิชาชีพพยาบาล ต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจในกลุ่มอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม (Social) ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (Investigative) และประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (Artistic) (Holland. 1979 : 59)

จากหลักฐานและผลการศึกษาดังกล่าวจะเห็นว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพเป็นสิ่งทีบุคคลจะเลือกเรียนวิชาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง และประสบความสำเร็จในการเรียน โดยเฉพาะการเรียนในวิชาชีพพยาบาลที่ต้องการให้ผู้ดูแลผู้ป่วยทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ซึ่งต้องอาศัยความรู้ในวิชาการพยาบาลต่าง ๆ คุณและปฏิบัติการพยาบาล ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล เพื่อส่งเสริมการศึกษาศาสนาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะความสนใจในอาชีพ ตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและเป็นรายวิชา
2. เพื่อศึกษานักศึกษาความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพ ตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ว่าประเภทใดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและเป็นรายวิชา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้านี้ ทำให้ทราบถึงลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทใดที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงส่งเสริมการเรียนการสอน และเป็นประโยชน์ในการแนะแนวสรวจนี้มาใช้สอบคัดเลือกนักศึกษา ร่วมกับแบบทดสอบอื่น ๆ ในการเข้าเรียนทางด้านวิชาชีพพยาบาล

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดรัฐบาล 7 สถาบัน มี 8 ห้องเรียน และจำนวนนักศึกษา 576 คน และของวิทยาลัยพยาบาลและคณะพยาบาลศาสตร์สังกัดเอกชน 4 สถาบัน มี 4 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 177 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมนักศึกษาทั้งหมด 753 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยพยาบาล และคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดรัฐบาลและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้จำนวนนักศึกษา 368 คน จำนวนตามสังกัด ดังนี้

2.1 วิทยาลัยพยาบาลสังกัดรัฐบาล 276 คน

2.2 วิทยาลัยพยาบาลและคณะพยาบาลศาสตร์สังกัดเอกชน 92 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะความสนใจในอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยอาชีพประเภทต่าง ๆ 6 ประเภท ดังนี้

3.1.1 งานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (Realistic)

3.1.2 งานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Investigative)

3.1.3 งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (Artistic)

3.1.4 งานบริการการศึกษาและสังคม (Social)

3.1.5 งานจัดการและค้าขาย (Enterprising)

3.1.6 งานสำนักงานและเสมียน (Conventional)

3.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลซึ่งได้แก่เกรดเฉลี่ยรวมวิชาการพยาบาลและเกรดเฉลี่ยวิชาการพยาบาล ในแต่ละรายวิชา ดังนี้

3.2.1 เกรดเฉลี่ยรวมวิชาการพยาบาล

3.2.2 เกรดเฉลี่ยวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์

3.2.3 เกรดเฉลี่ยวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

3.2.4 เกรดเฉลี่ยวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์

3.2.5 เกรดเฉลี่ยวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์

3.2.6 เกรดเฉลี่ยวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อกลุ่มอาชีพใดกลุ่มอาชีพหนึ่งใน 6 ประเภทที่ทำการศึกษาโดยแสดงออกมาในรูปความสนใจ หรือความชอบกิจกรรมในกลุ่มอาชีพนั้น ๆ มากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ ได้แก่

1.1 อาชีพประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (Realistic, R) หมายถึง อาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปร่างเด่นชัด มีกฎเกณฑ์และระบบที่แน่นอน รวมทั้งกิจกรรมที่ต้องสัมผัส เช่น วัตถุ เครื่องมือ เครื่องจักรกล พืชและสัตว์ คนในกลุ่มอาชีพประเภทนี้ มีลักษณะ ซื่อสัตย์ หัวอ่อน เปิดเผย จริงจัง แข็งแรง วัตถุนิยม เรียบ ๆ พากเพียร ไม่หมกมุ่น อาชีพประเภทนี้ ได้แก่ อาชีพเกี่ยวกับป่าไม้ ช่างไฟฟ้า ช่างเทคนิค ช่างประปา ช่างวิทยุ วิศวกรรมเหมืองแร่ เป็นต้น

1.2 อาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Investigative, I) หมายถึง อาชีพที่ประกอบด้วย กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต สัญลักษณ์ การจัดระบบ และการคิดค้นวิทยาการใหม่ ๆ คนในกลุ่มอาชีพประเภทนี้ชอบวิเคราะห์ วิจัย ใฝ่รู้ รักอิสระ

ฉลาด รอบคอบ มีหลักการ อดทน เจียบขาด มีเหตุผล อาชีพประเภทนี้ ได้แก่ แพทย์ นักวิทยาศาสตร์สาขาต่าง ๆ นักอุตุนิยมวิทยา นักเขียนบทความทางวิทยาการ เป็นต้น

1.3 อาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (Artistic, A) หมายถึง อาชีพที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นนามธรรม มีอิสระ ไม่มีระบบตายตัว มีความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ทางศิลปะทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นทางด้านวรรณคดี ดนตรี การละคร การประพันธ์และศิลปะชนิดต่าง ๆ คนในกลุ่มอาชีพประเภทนี้ มีลักษณะจุจกใจ ไม่มีระเบียบ เจ้าอารมณ์ มีความเป็นหญิง มีอุดมคติ เพื่อฝัน ไม่จริงจัง รักอิสระ ช่างคิด มีความคิดริเริ่ม อาชีพประเภทนี้ ได้แก่ นักประพันธ์ นักแต่งเพลง นักดนตรี ผู้ตกแต่งอาคารภายใน ผู้กำกับการแสดง นักโฆษณา เป็นต้น

1.4 อาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม (Social, S) หมายถึง อาชีพที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ การฝึกหัด การพัฒนา การอนุรักษ์ และการให้กำลังใจผู้อื่น รวมถึงกิจกรรมที่แสดงออกถึงความต้องการสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ คนในกลุ่มอาชีพประเภทนี้ มีลักษณะให้ความร่วมมือ มีความเป็นหญิง มีไมตรีจิต กว้างขวาง ชอบบำเพ็ญประโยชน์ มีอุดมคติ เมตตากรุณา จูงใจคนเก่ง ชอบเข้าสังคม เข้าใจเพื่อนมนุษย์ อาชีพประเภทนี้ ได้แก่ ครู นักจิตวิทยา พยาบาล จิตแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ เป็นต้น

1.5 อาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย (Enterprising, E) หมายถึง อาชีพที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การประชาสัมพันธ์ การชักชวน การเป็นผู้นำ และการควบคุมผู้อื่น คนในกลุ่มอาชีพประเภทนี้ มีลักษณะชอบเสี่ยงภัย ทะเยอทะยาน กล้าได้กล้าเสีย น่าเชื่อถือ เปิดเผย ใจร้อน มองโลกในแง่ดี สนุกสนาน เข้าสังคมง่าย ช่างพูด อาชีพประเภทนี้ ได้แก่ นักธุรกิจ พ่อค้า แอร์โฮสเตส นายหน้า นายธนาคาร ทนายความ นักจัดรายการโทรทัศน์ เป็นต้น

1.6 อาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน (Conventional, C) หมายถึง อาชีพที่ประกอบด้วยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม การจัดระบบหรือระเบียบ เช่น เก็บรายงาน จัดข้อมูล คัดลอกข้อมูล จัดหมวดหมู่รายงานและข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข รวมทั้งการควบคุมเครื่องคิดคำนวณทางธุรกิจ คนในกลุ่มอาชีพประเภทนี้ มีลักษณะ ชอบเลียนแบบ ยุติธรรม วางท่า ไม่ยืดหยุ่น พากเพียร คล่องแคล่ว เจ้าระเบียบ ไม่มีจินตนาการ อาชีพประเภทนี้ ได้แก่ นักบัญชี เลขานุการ ผู้ดูแลสินค้าในสต็อก ผู้ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์ เสมียนจ่ายเงิน เป็นต้น

2. ลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ หมายถึง ลักษณะของกลุ่มอาชีพแต่ละประเภท ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะอาชีพ 6 ประเภท ดังนิยามในข้อ 1 ซึ่งวัดได้จากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์

3. แบบสำรวจความสนใจในอาชีพตามแนวทางปฏิบัติของฮอลแลนด์ หมายถึง แบบสำรวจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวแบบสำรวจ เอส ดี เอส ของฮอลแลนด์ (The Self-Directed Search) ซึ่งมีกลุ่มอาชีพทั้งหมด 6 ประเภท ในแต่ละประเภทแบ่งออกเป็น 4 หมวด ดังนี้

3.1 หมวดกิจกรรม หมายถึง การวัดความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอาชีพ

3.2 หมวดความสามารถ หมายถึง การวัดความสามารถและความชำนาญของบุคคลในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอาชีพ

3.3 หมวดอาชีพ หมายถึง การวัดความสนใจในอาชีพต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอาชีพ

3.4 หมวดการประเมินตนเอง หมายถึง การประเมินความสามารถและทักษะของตนเองในแต่ละกลุ่มอาชีพ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล หมายถึง ความสามารถด้านความรู้ต่าง ๆ ที่นักศึกษาได้เรียนจนจบหลักสูตรที่กำหนดไว้ ซึ่งได้จากเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาการพยาบาล จำนวน 5 วิชา ได้แก่

4.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเรียนเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วยที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีโรคต่าง ๆ ที่ต้องการรักษาทางยา และทางการผ่าตัด ทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ซึ่งได้จากเกรดเฉลี่ยสะสมจากผลการทดสอบของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ 1 2 3 และ 4

4.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเรียนเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วยเด็กโรคต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 15 ปี ที่ต้องรักษาทางยาและทางการผ่าตัด ทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ซึ่งได้จากเกรดเฉลี่ยสะสมจากผลการทดสอบของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ 1 และ 2

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเรียนเกี่ยวกับการพยาบาลหญิงตั้งครรภ์ ระหว่างคลอด หลังคลอด การดูแลทารกแรกคลอด การพยาบาลโรคสตรี และการวางแผนครอบครัว ทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสังคม ซึ่งได้จากเกรดเฉลี่ยสะสม จากผลการทดสอบของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ 1 2 3 และ 4

4.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเรียนเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วยโรคจิต-ประสาท เพื่อเสริมสร้างอัตมโนทัศน์ และสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลให้เหมาะสม ซึ่งได้จากเกรดเฉลี่ยสะสม จากผลการทดสอบของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ 1 และ 2

4.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน หมายถึง ความสามารถในการเรียนเกี่ยวกับการพยาบาลในชุมชนด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การฟื้นฟูสุขภาพ และการสนับสนุนสาธารณสุขมูลฐานแก่บุคคล ครอบครัว กลุ่มบุคคล และชุมชน ซึ่งได้จากเกรดเฉลี่ยสะสมจากผลทดสอบของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน 1 2 และ 3

5. น้ำหนักความสำคัญ หมายถึง ค่าที่แสดงว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวนั้น ส่งผลต่อตัวแปรตามหรือไม่ ในการวิจัยครั้งนี้จะศึกษาน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta-weight)

6. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจและหรือประสบการณ์ในเรื่องความสนใจในอาชีพ ซึ่งได้แก่ ผู้ที่มีผลตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไปทางด้านการศึกษา วัฒนธรรม หรือด้านจิตวิทยา จำนวน 5 ท่าน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ศึกษาเนื้อหา
ต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายของความสนใจ
2. การวัดความสนใจ
3. พัฒนาการของความสนใจในอาชีพ
4. ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์
5. การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพยาบาลศาสตร์
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความสนใจ

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า "ความสนใจ" (Interest) ไว้แตกต่างกัน ดังนี้

ดาร์เลย์ และ แฮกเนท (Darley and Hagenath. 1955 : 133) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นความโน้มเอียงในการที่จะเลือกหรือทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ตนชอบมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ

ธอร์นไดค์ และ ฮาแกน (Thorndike and Hagan. 1961 : 24) กล่าวว่า ความสนใจ คือ แนวโน้มในการที่จะแสวงหา และเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

ไอแซนค์ และคณะ (Eysenck and et al. 1972 : 150) กล่าวว่า ความสนใจ คือ แนวโน้มในการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่ง ซึ่งจะเพิ่มขึ้นจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลหนึ่ง

ไวลแมน (Wolman. 1973 : 199) ได้อธิบายความหมายของความสนใจว่า เป็นเจตคติซึ่งประกอบด้วย ความรู้สึกที่มีต่อความสำคัญของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง รวมทั้งความสนใจในการเลือกสิ่งนั้น หรือกิจกรรมนั้น

เพจ และคณะ (Page and et al. 1977 : 181) ได้กล่าวว่าความสนใจหมายถึง ความประสงค์ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมบางอย่าง และความสนใจเป็นอาการที่จิตใจเพ่งเล็งกับการเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรืออาการสนุกเพลิดเพลินใจในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งวัดได้จากแบบวัดความสนใจ

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2524 : 8) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่าเป็นความรู้สึกของบุคคลประเภทหนึ่งที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ แล้วก็แสวงหา หรือรวบรวมหรือร่วมปฏิบัติในสิ่งเหล่านั้น

ประสาร ทิพย์ธารา (2521 : 97) ให้ความหมายว่า ความสนใจ หมายถึง ความพอใจ หรือความโน้มเอียงที่จะแสวงหา หรือเข้าร่วมในกิจกรรมหนึ่ง หรืออาจกล่าวได้อีกความหมายหนึ่งว่า ความสนใจ คือ สภาพจิตใจของคนที่ถูกพัน หรือจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สุนีย์ อีรดากร (2524 : 154) ให้ความหมายว่า ความสนใจ หมายถึง สภาพจิตใจของคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะทำให้บุคคลเอาใจใส่หรือจดจ่อต่อสิ่งนั้น จนสามารถกระทำกิจกรรมได้จนบรรลุจุดมุ่งหมาย

ล้วน สายยศ (2535 : 33) ให้ความหมายว่า ความสนใจ หมายถึง ความชื่นชอบกิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ

จากคำจำกัดความ ให้ความหมายของความสนใจของนักการศึกษาและนักจิตวิทยาทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทย พอจะสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง และพยายามเลือกทำกิจกรรมนั้น ๆ

การวัดความสนใจ

ในการวัดความสนใจ สามารถวัดได้หลายวิธี ซึ่งนักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้เสนอ ดังนี้

เดวิส (Davis. 1964 : 160 - 161) ได้เสนอแนะเทคนิคสำหรับการวัดความสนใจไว้ ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะ 2-3 ปีที่ผ่านมา ถ้าเขาชอบสละเวลาว่างที่มีอยู่ เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ก็แสดงว่า เขามีความสนใจในสิ่งนั้น
2. ค้นหาว่าแต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด ถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมาก ก็แสดงว่าเขาสนใจในเรื่องนั้น เพราะคนเราย่อมจะทำสิ่งที่ตนเองสนใจ ได้ดีกว่าสิ่งที่ไม่สนใจ

3. ให้แต่ละบุคคลแสดงความรู้สึก ชอบ หรือ ไม่ชอบ ต่อข้อความต่าง ๆ ที่กำหนดให้

พาวเวลล์ (Powell. 1963 : 337-338) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจของบุคคล ดังนี้

1. ใช้แบบสำรวจความสนใจ (Interest Inventories) แบบสำรวจนี้จะประกอบด้วยข้อความที่เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในอาชีพต่าง ๆ โดยให้บุคคลแสดงความรู้สึกชอบ หรือไม่ชอบต่อข้อความต่าง ๆ เหล่านั้น

2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (Openended Questionnaires) โดยให้แต่ละบุคคลมีอิสระที่จะตอบคำถามต่าง ๆ ได้ ตามความรู้สึกที่แท้จริงของตน

3. ใช้การสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งจะช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

นอกจากนี้ ซูเปอร์ และไครต์ (Super and Crites. 1968 : 378-380) ได้กล่าวว่า ความสนใจของบุคคลสามารถศึกษาได้จาก 4 วิธีด้วยกัน คือ

1. การแสดงออกถึงความสนใจ (Expressed Interest) เป็นความสนใจที่แสดงออกทางภาษา เป็นคำพูดที่แสดงออกถึงความสนใจในวัตถุ กิจกรรม งานหรืออาชีพ เช่น พูดว่า "เมื่อผมโตขึ้น ผมอยากเป็นตำรวจ" ความสนใจที่แสดงออกทางภาษานี้ ในช่วงวัยเด็ก และวัยรุ่นตอนต้นนั้นจะยังไม่มีความแน่นอน และข้อมูลที่ได้ ยังไม่สามารถใช้ทำนายความสนใจได้อย่างชัดเจนนัก แต่เมื่อเข้าสู่ระยะวัยรุ่นตอนปลาย และวัยผู้ใหญ่แล้ว ข้อมูลที่ได้จึงจะมีความแน่นอนชัดเจนมากขึ้น

2. การกระทำกิจกรรมที่สนใจ (Manifest Interest) เป็นความสนใจที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานอาชีพที่เราสนใจอย่างจริงจัง เช่น การที่เด็กนักเรียนเข้าร่วมในกิจกรรมของชุมนุมศิลปการละคร แสดงว่า เด็กมีความสนใจในศิลปะ หรือวรรณคดี แต่ความสนใจที่กระทำกิจกรรมนี้ อาจมิใช่ความสนใจอย่างแท้จริงที่มีอยู่แต่เดิม แต่เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นพร้อมกัน หรือตามมาภายหลังจากการที่บุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ

3. ความสนใจที่ได้จากการใช้แบบทดสอบ (Tested Interest) เป็นความสนใจที่ได้จากการถูกทดสอบ ด้วยแบบสอบถามความสนใจที่ได้จากการทดสอบนี้ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า เมื่อบุคคลมีความสนใจในอาชีพแล้ว บุคคลมักจะค้นคว้าหาความรู้ ศึกษาเพิ่มเติมถึงกิจกรรมนั้น ๆ มากกว่าคนอื่นที่ไม่มีความสนใจในอาชีพนั้น ข้อคำถามในแบบทดสอบนี้ จึงเกี่ยวกับความรู้ในหลาย ๆ อาชีพ และการที่บุคคลสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับอาชีพใด ๆ ได้ดี แสดงว่าบุคคลมีความสนใจในอาชีพนั้น

4. ความสนใจที่ได้จากการใช้แบบสำรวจ (Inventoried Interest) เป็นการประเมินความสนใจ ความชอบในกิจกรรมและงานอาชีพนั้น ๆ ตลอดจนการแสดงออกถึงความชอบในอาชีพ โดยใช้แบบสำรวจ ซึ่งจะมีความคล้ายกับการใช้แบบสอบถาม เพื่อศึกษาถึงความสนใจที่แสดงออกแต่จะมีลักษณะแตกต่างที่สำคัญคือ คำตอบที่ได้จากแบบสำรวจนี้ ได้มีการทดลองศึกษาและได้จัดทำอยู่ในรูปการให้คะแนนคำตอบ ซึ่งต้องอาศัยวิธีการสถิติ เพื่อแปลความหมายของข้อมูล

จากวิธีต่าง ๆ ที่ใช้วัดความสนใจ ทอลเบิร์ต (Tolbert. 1974 : 88-89) กล่าวว่า ความสนใจที่ได้จากแบบสำรวจ มีความแน่นอนมากกว่าความสนใจที่แสดงออกด้วยกิริยาอาการ

พัฒนาการของความสนใจในอาชีพ

กินซ์เบิร์ก (Ginzberg. 1966 : 47-57) กล่าวถึงจุดเริ่มต้นของความสนใจในอาชีพของบุคคลว่า เด็กเริ่มมีความสนใจในอาชีพ เมื่ออายุ 6 ถึง 10 ปี แต่เป็นความคิดอย่างผิวเผิน โดยคิดว่าโตขึ้นจะประกอบอาชีพอะไร โดยไม่คำนึงถึงข้อเท็จจริงและความเป็นไปได้ ระยะ 11 ถึง 14 ปี เด็กจะเลือกอาชีพโดยยึดองค์ประกอบของตนเอง เช่น ความสนใจ ความสามารถ และค่านิยม โดยไม่ได้พิจารณาถึงองค์ประกอบส่วนอื่น เช่น ความต้องการของตลาดแรงงาน เมื่อเด็กอายุเกิน 17 ปีขึ้นไป เด็กจะเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงองค์ประกอบของตนเอง ลักษณะของอาชีพ โอกาสที่จะเป็นไปได้ เป็นการเลือกที่พิจารณาตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุด

ซูเปอร์ (Super. 1957) ได้เสนอหลักในการพัฒนาการด้านอาชีพ ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้ (Tolbert. 1974 : 31-37)

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านความสามารถ ความสนใจและบุคลิกลักษณะ การเลือกอาชีพจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ความสามารถหลาย ๆ ด้านในตัวบุคคล (Multipotentiality) ทำให้บุคคลแต่ละคนมีคุณสมบัติเหมาะสมกับอาชีพแต่ละอาชีพต่างกัน
3. อาชีพแต่ละอาชีพมีแบบแผนของลักษณะความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกลักษณะที่กว้างขวางพอที่จะทำให้บุคคลแต่ละคนเหมาะสมกับอาชีพที่แตกต่างกัน บุคคลหนึ่งจะมีความเหมาะสมสำหรับหลายอาชีพได้ และอาชีพหนึ่งก็อาจจะเหมาะสมสำหรับคนหลายประเภท
4. ความสนใจในอาชีพ ความสามารถ สภาพแวดล้อมของชีวิตและการทำงาน ตลอดจนความรู้สึนึกคิดที่มีต่อตนเอง เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและประสบการณ์
5. กระบวนการเลือกอาชีพเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของบุคคล เป็นไปตามลำดับขั้นดังนี้ คือ
 - 5.1 ขั้นการเจริญเติบโต (Growth Stage) เริ่มตั้งแต่เกิดจนอายุ 14 ปี เป็นระยะที่เด็กกำลังเจริญเติบโต
 - 5.2 ขั้นการสำรวจ (Exploration Stage) ระหว่างอายุ 15 ปี ถึง 24 ปี เป็นระยะที่บุคคลพยายามทำความเข้าใจตนเอง สำรวจตนเอง สำรวจอาชีพในขณะที่อยู่ในระหว่างศึกษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือในขณะฝึกงาน เพื่อที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง และเริ่มทำงานในอาชีพที่ได้เลือกไว้
 - 5.3 ขั้นการสร้างหลักฐาน (Establishment Stage) ระหว่างอายุ 25 ปี ถึง 44 ปี เป็นระยะที่บุคคลต้องการมีครอบครัว มีอาชีพแน่นอน มีบทบาทในสังคม มีบ้านอยู่อาศัย สร้างหลักฐานมั่นคงให้กับตนเอง

5.4 ขั้นการดำรงชีวิตที่มั่นคง (Maintenance Stage) ระหว่างอายุ 45 ปี ถึง 64 ปี เป็นช่วงที่บุคคลเห็นความสำคัญของครอบครัว สร้างความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน พยายามทำตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม

5.5 ขั้นของความเสื่อม (Decline Stage) ตั้งแต่อายุ 65 ปีขึ้นไปเป็นระยะ ที่ทำงานน้อยลง มีความรับผิดชอบและมีบทบาทในสังคมน้อย

6. แบบแผนของอาชีพ (Career Patterns) ซึ่งอยู่กับระดับของสังคมและ เศรษฐกิจ โอกาสของแบบแผนของอาชีพ ได้แก่ ระดับความสูงต่ำของอาชีพ (เช่น อาชีพ ระดับวิชาชีพ ระดับใช้ทักษะ ระดับใช้แรงงาน) ความถี่ในการเปลี่ยนงาน และลักษณะของ อาชีพบางชนิด ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนงานบ่อย ๆ เป็นต้น

7. การพัฒนาอาชีพของบุคคล ควรได้รับการแนะแนวทาง (Development can be Guided) ทุกช่วงของชีวิต บุคคลควรได้รับการแนะแนวอย่างเหมาะสม โดยการพัฒนา ความสามารถ ความสนใจ พัฒนาความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง รู้จักตนเอง โดยใช้แบบทดสอบ ต่าง ๆ การทดลองการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอาชีพอย่างเหมาะสม

8. การพัฒนาอาชีพ เป็นผลของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อม (Development the Result of Interaction) สิ่งแวดล้อมที่กล่าวถึง ได้แก่ การอบรม เลี้ยงดูของครอบครัว การได้รับการศึกษาจากโรงเรียนและสังคม รวมตัวของบุคคล ซึ่งจะมี ส่วนช่วยให้บุคคลพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง รู้จักตนเอง รู้จักความสนใจ ความถนัดและ ความสามารถ ซึ่งจะทำให้บุคคลรู้จักประสานความสามารถของตนเองกับโอกาสที่เป็นจริงได้

9. ความพอใจในงานขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ตำแหน่งและบทบาทของ บุคคล (Job Satisfaction : Individual Difference Status and Role) บุคคล จะเกิดความพอใจในงานถ้างานนั้นสอดคล้องกับวิถีชีวิต ความสามารถและการได้สวมบทบาท ของบุคคลนั้นตามความต้องการ ระดับความพอใจนี้จะขึ้นอยู่กับระดับการพัฒนาความรู้สึกนึกคิด เกี่ยวกับตนเองของบุคคล

10. งานคือวิถีทางแห่งชีวิต (Work is a Way of Life) การที่บุคคลจะประสบ ความสำเร็จในชีวิตและการงาน จะขึ้นกับการที่บุคคลได้เลือกงานที่เหมาะสม เข้ากันได้กับ ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพและค่านิยม ตามบทบาทที่บุคคลนั้นได้เลือกแล้ว

ที่มาของทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์

ที่มาของทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (Holland, 1973 : 5-8) เป็นผล จากการสังเกตของเขาและบุคคลอื่น ๆ ที่สนใจเกี่ยวกับความสนใจ ลักษณะและพฤติกรรมของ บุคคล ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guilford, 1954) ที่ได้วิเคราะห์บุคลิกภาพ และความสนใจของบุคคลออกเป็น 6 ประเภท คือ ประเภทเครื่องกล ประเภทวิทยาศาสตร์ ประเภทบริการสังคม ประเภทสารบรรณ ประเภทธุรกิจและประเภทศิลปะ นอกจากนั้นยังมี

ส่วนคล้ายคลึงกับทฤษฎีของแอดเลอร์ (Addler. 1939) ของ فروมม (Fromm. 1947) ของ จุง (Jung. 1933) ของเชลดอน (Sheldon. 1954) และของสปริงเจอร์ (Spranger. 1928) เป็นต้น ส่วนการประเมินสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยจำแนกลักษณะของบุคคล มีแนวความคิดมาจากลินตัน (Linton. 1945) ซึ่งกล่าวว่า "แรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อมจะถูกถ่ายทอดไปยังบุคคล"

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์

จอห์น แอล ฮอลแลนด์ (John L. Holland) เป็นผู้สร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ และคิดทฤษฎีการเลือกอาชีพ โดยมีแนวความคิดพื้นฐาน 7 ประการดังนี้ (Holland. 1979 : 3-5)

1. บุคลิกภาพของบุคคลแบ่งเป็น 6 ลักษณะ ตามความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ได้แก่ งานช่างมือและงานกลางแจ้ง (Realistic) งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (Investigative) งานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (Artistic) งานบริการการศึกษา และสังคม (Social) งานจัดการและค้าขาย (Enterprising) และงานสำนักงานและเสมียน (Conventional) ใช้ตัวย่อ R I A S E C

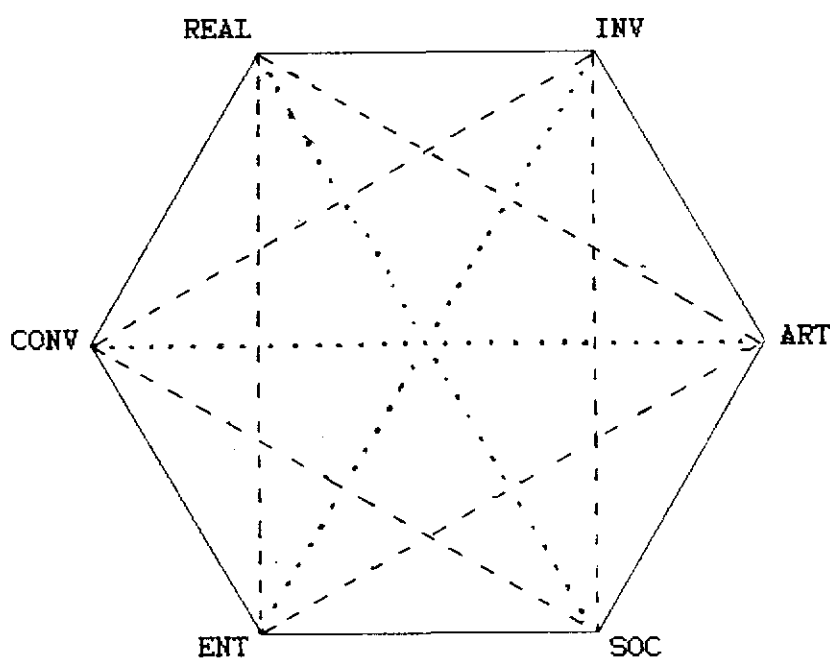
บุคลิกภาพแต่ละลักษณะ เป็นผลจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างแรงผลักดันส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมต่าง ๆ รอบตัวเขา เช่น คีตกีตระกูล บิดา มารดา ครูอาจารย์ เพื่อน ระดับชั้นทางสังคม และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ จากประสบการณ์เหล่านี้ จะก่อให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ จะกลายเป็นความสนใจ และนำไปสู่ความสามารถเฉพาะตัว ซึ่งจะกำหนดให้บุคคลมีการคิดรับรู้ และแสดงเอกลักษณ์ของตน ตัวอย่างเช่น บุคคลที่ชอบและสนใจในความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้อื่น ก็จะมีแนวโน้มในการแสวงหาอาชีพเกี่ยวกับ ครู พยาบาล นักประชาสัมพันธ์ นักสังคมสงเคราะห์ และเมื่อได้ให้ความสนใจจนเกิดความชำนาญ ความถนัดยิ่งขึ้น ตรงกับลักษณะความสามารถของตนจึงแสดงบุคลิกภาพของตนออกมา

2. สิ่งแวดล้อมของบุคคลแบ่งเป็น 6 ลักษณะตามความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น สิ่งแวดล้อมแต่ละลักษณะนี้ถูกครอบงำโดยบุคลิกภาพ และเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงปัญหา และความกดดันบางประการ เมื่อมีบุคลิกภาพต่างกัน ความสนใจ ความถนัดก็ต่างกัน ทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะหันเข้าหาบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับบุคลิกภาพของตน ฉะนั้น บุคคลในกลุ่มเดียวกันจึงมีอะไรที่คล้ายคลึงกัน

3. บุคคลจะค้นหาสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้เขาได้ฝึกทักษะและใช้ความสามารถของเขา ทั้งยังเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงทัศนคติ ค่านิยม และบทบาทของเขา เช่น บุคคลที่ชอบคิดวิเคราะห์เหตุผล ก็จะแสวงหาสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยให้เขาได้ใช้ความสามารถนี้ให้ได้มากที่สุด จะเห็นได้ว่าความสนใจในอาชีพของบุคคล ย่อมขึ้นตรงกับการที่บุคคลนั้น ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางอาชีพที่ตรงกับบุคลิกภาพของเขา

4. พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อม เมื่อเราทราบบุคลิกภาพและสิ่งแวดล้อมของบุคคล ก็จะทำให้เราทราบถึงผลที่จะติดตามมาด้วย ได้แก่ การเลือกอาชีพ การเปลี่ยนงาน ความสำเร็จในอาชีพ ความสามารถเฉพาะ พฤติกรรมทางการศึกษาและสังคม

5. ความเหมาะสมกัน (Congruence) บุคคลจะมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมที่เขาทำงาน โดยพิจารณาความสัมพันธ์ได้จากแบบจำลองหกเหลี่ยม (ภาพประกอบ 1) เช่น สิ่งแวดล้อมของบุคคลที่มีความสนใจอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้ง ย่อมเหมาะสมกับบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้งมากที่สุด ในทางตรงข้ามมีความไม่เหมาะสมกันกับอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคมมากที่สุด

- กลุ่มซึ่งอยู่ไกลที่สุด มีความคล้ายคลึงกันมากที่สุด
- กลุ่มซึ่งอยู่ตรงข้ามกัน มีความคล้ายคลึงกันน้อยที่สุด
- กลุ่มซึ่งมีกลุ่มอื่นคั่นกลาง มีบางอย่างที่ไม่คล้ายคลึงกัน

ภาพประกอบ 1 ภาพหกเหลี่ยมแสดงความคล้ายคลึงกันรูปแบบทั้งหกรูปแบบ

6. ความสอดคล้องกัน (Consistency) บุคคลจะมีลักษณะของบุคลิกภาพที่เด่นชัดสอดคล้องกัน และอาจมีลักษณะอื่นแฝงอยู่ 2-3 รูปแบบ เช่น บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง กับบุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจในอาชีพประเภท

งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค หรือบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานสำนักงานและ
เสมียน กับบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม เป็นต้น

7. ความแตกต่างกัน (Differentiation) บุคคลจะมีบุคลิกภาพหรือสิ่งแวดล้อม
ที่เด่นชัดอยู่ลักษณะหนึ่ง แม้จะมีบุคลิกภาพลักษณะอื่นปะปนอยู่บ้าง แต่บางคนอาจจะมีบุคลิกภาพ
ลักษณะต่าง ๆ อยู่ในระดับใกล้เคียงจนยากต่อการชี้ให้เห็นชัดว่า บุคคลนั้นมีบุคลิกภาพลักษณะใด

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ เป็นการเลือกอาชีพที่เกิดจาก
การกระทำที่สะท้อนให้เห็นถึงแรงจูงใจ ความรู้ บุคลิกภาพและความสามารถของบุคคล อาชีพ
เป็นวิถีชีวิต ส่วนสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่ให้เห็นงานและทักษะ ทฤษฎีนี้จึงมีแนวคิดพื้นฐาน สรุปได้ว่า

1. การเลือกอาชีพเป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพ
2. ผลที่ได้จากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพจะแสดงถึงบุคลิกภาพในอาชีพนั้นด้วย

การกำหนดลักษณะบุคลิกภาพ

ฮอลแลนด์ (รวิวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์, 2533 : 197-201 ; อ้างอิงมาจาก
Holland, 1973) ได้กำหนดลักษณะบุคลิกภาพความสนใจในอาชีพต่าง ๆ 6 ประเภท โดยมี
เป้าหมายดังนี้

1. ชี้แนะประสบการณ์ที่จะนำไปสู่ลักษณะเฉพาะของบุคคล
2. อธิบายให้ทราบเกี่ยวกับประสบการณ์ การนำไปสู่ลักษณะเฉพาะได้อย่างไร และ
ลักษณะเฉพาะนำไปสู่พฤติกรรมได้อย่างไร
3. แยกแยะความเหมาะสมระหว่างบุคลิกภาพแต่ละลักษณะกับเหตุการณ์ทั้งเก่าและ
ใหม่

รายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดบุคลิกภาพตามทฤษฎี มีดังนี้

1. บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพ ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง
(Realistic) สภาพทางพันธุกรรมและประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีความ
พึงพอใจกับกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมสัมผัสได้ เช่น สิ่งของ เครื่องมือ เครื่องจักรกล
สัตว์และพืช แต่ไม่ชอบกิจกรรมด้านการศึกษาและการแพทย์ ดังนั้นบุคคลกลุ่มนี้จึงมีความ
สามารถด้านการช่าง เครื่องยนต์ การเกษตร ไฟฟ้าและเทคนิค แต่ขาดความสามารถทาง
ด้านการศึกษาและสังคม

บุคคลกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมเด่นชัด ดังนี้

- 1) พึงพอใจกับอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง แต่ไม่ชอบอาชีพงาน
บริการทางการศึกษาและสังคม
- 2) ใช้ความสามารถทางการจัดการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการงานและเรื่องอื่น ๆ
- 3) รับรู้ตัวเองว่าเป็นผู้มีความสามารถเกี่ยวกับทักษะทางด้านเครื่องจักรกลและกีฬา
แต่ขาดความสามารถทางการเข้าสังคมกับผู้อื่น

4) มีค่านิยมเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม และนิยมลักษณะภายนอกของบุคคล เช่น เงิน อำนาจ สถานภาพ เกียรติยศ

บุคลิกภาพโดยทั่วไปของบุคคลกลุ่มนี้ มีลักษณะต่อไปนี้ ขี้อาย หัวอ่อน เปิดเผย จริงจัง แข็งแรง วัตถุนิยม เป็นธรรมชาติ เรียบง่าย พากเพียร อุตุน เสนอต้นเสมอปลาย เก็บตัว ถ่อมตน มั่นคง มัธยัสถ์ ซื่อสัตย์ ไม่คิดลึก ไม่หมกมุ่น ไม่เพ้อฝัน

อาชีพที่บุคคลกลุ่มนี้สนใจ ได้แก่ อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการทำป่าไม้ ครูสอนอุตสาหกรรม ศิลป์ วิศวกรรมยานยนต์ วิศวกรรมเหมือง ข่างเทคนิค ข่างเครื่องบิน ข่างเครื่องยนต์ ผู้ช่วยทันตแพทย์ ข่างไฟฟ้า ข่างประปา ผู้ดูแลสวนป่า ข่างทำกุญแจ คนขับรถชุดดิน ข่างทำปลอก ข่างตัดเสื้อ

2. บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (Investigative) สภาพทางพันธุกรรมและประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีความพึงพอใจกับกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต สัญลักษณ์ การจัดระบบ การทดลอง ด้านกายภาพ ชีวภาพและปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เพื่อจะได้เข้าใจและควบคุมปรากฏการณ์นั้น ๆ แต่ไม่ชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการชักชวนการเข้าสังคมและการเลียนแบบ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้ จึงมีความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และการคำนวณ แต่ขาดความสามารถทางด้านการโฆษณาชักชวน

บุคลิกภาพกลุ่มนี้ จะมีพฤติกรรมเด่นชัด ดังนี้

1) พึงพอใจกับอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค แต่ไม่ชอบอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย

2) ใช้ความสามารถทางการสังเกต ค้นคว้า แก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการงานและเรื่องอื่น ๆ

3) รับรู้ตัวเองว่าเป็นผู้มีความสามารถในฐานะนักวิชาการ แต่ขาดทักษะด้านการเป็นผู้นำ

4) มีค่านิยมทางด้านวิทยาศาสตร์

บุคลิกภาพโดยทั่วไปของบุคคลกลุ่มนี้มีลักษณะต่อไปนี้ ชอบวิเคราะห์ รอบคอบ ระมัดระวัง ชอบอ่านหนังสือ เป็นนักวิจารณ์ ไม่รู้ รักอิสระ ฉลาด เก็บตัว มีหลักการเหตุผล ไม่เชื่ออะไรง่าย อุตุน เจียบขาด ถ่อมตน ไว้วางใจ

อาชีพที่บุคคลกลุ่มนี้สนใจ ได้แก่ นักเศรษฐศาสตร์ นักมนุษยศาสตร์ นักสังคมศาสตร์ แพทย์ นักฟิสิกส์ นักเคมี นักชีววิทยา นักวางแผนเครื่องผลิตผล ผู้ช่วยแพทย์ในห้องทดลอง นักวิเคราะห์และทดสอบ นักจิตวิทยา ครูสอนคำนวณ จักษุแพทย์ ศัลยแพทย์ ทันตแพทย์ สัตวแพทย์ ผู้ควบคุมคอมพิวเตอร์ นักอุตุนิยมวิทยา นักธรณีวิทยา

3. บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพ ประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (Artistic) สภาพทางพันธุกรรม และประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ทำให้บุคคลกลุ่มนี้มี

ความพึงใจกับกิจกรรมที่เป็นนามธรรมเป็นอิสระไม่เป็นระเบียบแบบแผน ดังนั้น บุคคลกลุ่มนี้ จึงมีความสามารถทางด้านศิลปะ ภาษา ดนตรี การละคร การเขียน แต่ขาดความสามารถทางด้านธุรกิจ งานสารบรรณ

บุคคลกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมเด่นชัด ดังนี้

1) พึงพอใจกับอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม แต่ไม่ชอบอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน

2) ใช้ความสามารถทางศิลปะแก้ปัญหาเกี่ยวกับงานและเรื่องอื่น ๆ

3) รับรู้ตัวเองว่าเป็นผู้มีความสามารถในการแสดงออก มีความคิดริเริ่ม มีพรสวรรค์ มีความเป็นหญิง ไม่ชอบเลียนแบบ ชอบอิสระ มีความสามารถทางด้านศิลปะและดนตรี คือ การแสดง การเขียน การพูด แต่ขาดความสามารถทางด้านสารบรรณ

4) มีค่านิยมทางด้านศิลปกรรม

บุคลิกภาพโดยทั่วไปของบุคคลกลุ่มนี้มีลักษณะต่อไปนี้ จุกจิก ไม่เป็นระเบียบ เจ้าอารมณ์ มีอุดมคติ เพ้อฝัน ไม่จริงจัง ใจร้อน รักอิสระ ช่างคิด ไม่ชอบเลียนแบบ มีความคิดริเริ่ม ชอบแสดงออก

อาชีพที่บุคคลกลุ่มนี้สนใจ ได้แก่ ผู้กำกับละคร ครูสอนรำ ครูสอนละคร ครูสอนดนตรี ครูสอนภาษาอังกฤษ ครูสอนวรรณคดี ครูสอนศิลปะ ผู้แปลภาษาต่างประเทศ นักแต่งเพลง ผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้ตกแต่งอาคารภายใน

4. บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพประเภทงานบริการ การศึกษาและสังคม (Social) สภาพทางพันธุกรรมและประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมทำให้บุคคลกลุ่มนี้ มีความพึงพอใจกับกิจกรรมที่ให้ความรู้ การฝึกหัด การพัฒนา การอนุรักษ์และการสั่งสอน แต่ไม่ชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัตถุ เครื่องมือ เครื่องยนต์ เครื่องจักรกล ดังนั้นบุคคลกลุ่มนี้ จึงมีความสามารถทางด้านมนุษยสัมพันธ์ เช่น งานประชาสัมพันธ์ งานบริการ วิชาการ แต่ขาดความสามารถทางการช่างและเทคนิค

บุคคลกลุ่มนี้ จะมีพฤติกรรมเด่นชัด ดังนี้

1) พึงพอใจกับอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม แต่ไม่ชอบอาชีพประเภทงานช่าง ฝีมือ และงานกลางแจ้ง

2) ใช้ความสามารถทางด้านสังคมแก้ปัญหาเกี่ยวกับงานและเรื่องอื่น ๆ

3) รับรู้ตัวเองว่าเป็นผู้มีความสามารถในฐานะคนที่ชอบช่วยเหลือผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น ชอบสอนและให้การฝึกอบรม แต่ขาดความสามารถทางด้านเครื่องจักรกลและวิทยาศาสตร์

4) มีค่านิยมทางด้านสังคมและจริยธรรม

บุคลิกภาพโดยทั่วไปของบุคคลกลุ่มนี้ มีลักษณะต่อไปนี้ มีอำนาจ ไม่ชอบให้ใครสั่ง นำเชื่อถือ ให้ความร่วมมือ มีเมตตาริจิต กว้างขวาง ชอบบำเพ็ญประโยชน์ มีอุดมคติ มีความคิด

ลึกซึ้ง เมตตากรุณา จูงใจคนเก่ง มีความรับผิดชอบ ชอบเข้าสังคม รู้จักกาลเทศะ มีความเข้าใจเพื่อนมนุษย์

อาชีพที่บุคคลกลุ่มนี้สนใจ ได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา ผู้อำนวยการทางด้านสังคมสงเคราะห์ ผู้อำนวยการด้านบุคลากร ผู้จัดการโรงแรม ผู้จัดการร้านอาหาร ผู้ประสานงาน ผู้ให้คำปรึกษา ผู้ดูแลหอพัก ผู้ให้สัมภาษณ์ นักประวัติศาสตร์ พยาบาล ครู บรรณารักษ์ อาจารย์มหาวิทยาลัย

5. บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย (Enterprising) สภาพทางพันธุกรรมและประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อมทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีความพึงพอใจกับกิจกรรมที่เกี่ยวกับการวางแผนควบคุมผู้อื่น เพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แต่ไม่ชอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสังเกตเป็นสัญลักษณ์หรือเป็นระเบียบแบบแผน ดังนั้นบุคคลกลุ่มนี้จึงมีความสามารถทางด้านการเป็นผู้นำ การประชาสัมพันธ์ การชักชวน แต่ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์น้อยลง

บุคคลกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมที่เด่นชัด ดังนี้

1) พึงพอใจกับอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย แต่ไม่ชอบอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค

2) ใช้ความสามารถทางด้านควบคุม นำผู้อื่น แก้ปัญหาเกี่ยวกับการงานและเรื่องอื่น ๆ

3) รับรู้ตัวเองว่าเป็นผู้มีความสามารถในฐานะเป็นผู้กว้างขวาง มีความเชื่อมั่นในตนเอง เข้าสังคมเก่ง การเป็นผู้นำ การพูด แต่ขาดความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์

4) มีค่านิยมทางการเมืองและเศรษฐกิจ

บุคลิกภาพโดยทั่วไปของบุคคลกลุ่มนี้มีลักษณะต่อไปนี้ ชอบแสดงออก เลี้ยงง่าย ทะเยอทะยาน กล้าซักถามได้แย่ง คล่องแคล่วว่องไว ใจร้อน สนุกสนาน พึ่งพาตนเอง เปิดเผย ช่างพูด รักความก้าวหน้า เชื่อมั่นในตนเอง เข้าสังคมง่าย มองโลกในแง่ดี

อาชีพที่บุคคลกลุ่มนี้สนใจ ได้แก่ วิศวกรรมอุตสาหกรรม นักวิจัยตลาด นายธนาคาร ผู้จัดการขายประกัน ผู้ขายประกัน ผู้จัดการฝ่ายขาย ผู้จัดการร้านอาหาร พนักงานขายสินค้า หนายความ ผู้พิพากษา โฆษกสถานีวิทยุกระจายเสียง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน นายหน้า นักจัดรายการโทรทัศน์ นักธุรกิจ พ่อค้า

6. บุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพประเภทสำนักงานและเสมียน

(Conventional) สภาพทางพันธุกรรมและประสบการณ์จากสิ่งแวดล้อม ทำให้บุคคลกลุ่มนี้มีความพึงพอใจกับกิจกรรมที่เป็นการจัดระบบหรือระเบียบ การเก็บรายงาน การจัดข้อมูล การคัดลอกข้อมูล การจัดหมวดหมู่รายงาน และข้อมูลเกี่ยวกับตัวเลข แต่ไม่ชอบกิจกรรมที่เป็นนามธรรม มีอิสระ ต้องการค้นคว้า ไม่เป็นระบบแบบแผน ดังนั้นบุคคลกลุ่มนี้ จึงมีความสามารถทางด้านงานสารบรรณ การคำนวณ งานธุรกิจ แต่ขาดความสามารถทางด้านศิลปะ

บุคคลกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมเด่นชัด ดังนี้

- 1) พึงพอใจกับอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียนแต่ไม่ชอบอาชีพประเภทศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม
- 2) ใช้ความสามารถทางการจัดเก็บรวบรวมเก็บปัญหาเกี่ยวกับการงานและเรื่องอื่น ๆ
- 3) รับรู้ตัวเองว่าเป็นผู้มีความสามารถในฐานะผู้ชอบเลียนแบบ จัดระเบียบงาน สารบรรณและตัวเลข แต่ขาดความสามารถทางด้านศิลปะ

4) มีค่านิยมทางธุรกิจ และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ

บุคลิกภาพโดยทั่วไปของบุคคลกลุ่มนี้มีลักษณะต่อไปนี้ ชอบเลียนแบบ ไม่จินตนาการ ขาดความริเริ่ม เชื่อฟัง ยุติธรรม วางท่า มีสมรรถภาพ ไม่ยืดหยุ่น รับคำสั่ง อ่อนนุ่ม เรียบร้อย พากเพียร คล่องแคล่ว เจ้าระเบียบ เยือกเย็น

อาชีพที่กลุ่มบุคคลนี้สนใจ ได้แก่ ผู้ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์ นักบัญชี ผู้ดูแลสินค้าใน สต็อก ครูสอนวิชาการธุรกิจ ผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ผู้ประเมินผล เสมียนจ่ายเงิน เสมียน ติดต่อการค้า เจ้าหน้าที่ธุรการ ตัวแทนฝ่ายขาย ผู้เบิกเงิน ผู้ช่วยบรรณารักษ์ ผู้หาคำพิพากษาในการพิมพ์หนังสือ เลขานุการฝ่ายบุคคล

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

แบบสำรวจที่ใช้วัดความสนใจในอาชีพที่มีชื่อเสียง ได้แก่ แบบสำรวจความสนใจของ คูเดอร์ (Kuder General Interest Survey) พิมพ์ในปี 1966 แบบสำรวจความสนใจ สตรองแคมป์เบล (Strong-Campbell Interest Inventory, SCII) รุ่นใหม่พิมพ์ใน ปี 1974 แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของมินเนโซตา (Minnesota Vocational Interest Inventory, MVII) พิมพ์ในปี 1965 ฯลฯ แบบสำรวจมาตรฐานเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะให้ผู้ตอบเลือกว่า ชอบอาชีพในลักษณะใดเป็นหลักคล้าย ๆ กัน แต่แบบสำรวจที่มี อิทธิพลในการเลือกอาชีพและนิยมมากในปัจจุบัน คือแบบสำรวจตามแนวความคิดของฮอลแลนด์ (ลัวัน สายยศ. 2535 : 37)

ฮอลแลนด์ ได้สร้างเครื่องมือเพื่อสำรวจความสนใจสองฉบับ คือ แบบสำรวจ วี พี ไอ (Vocational Preference Inventory, VPI) และ แบบสำรวจ เอส ดี เอส (The Self-directed Search, SDS) ลักษณะของเครื่องมือมีดังนี้

แบบสำรวจ วี พี ไอ (VPI) (วิชชุดา ถาวรพัฒพงศ์. 2527 :27-28 ; อ้างอิงมาจาก Mehrens and Lehmann. 1975 : 560-561)

แบบสำรวจฉบับนี้ประกอบด้วยรายชื่อต่าง ๆ รวม 160 อาชีพ เพื่อให้ผู้ตอบเลือก ตอบว่า "ชอบ" หรือ "ไม่ชอบ" อาชีพนั้น ๆ แบบสำรวจชุดนี้จะถูกจัดแบ่งเป็น 11 สเกล 6 สเกลแรก เป็นอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและกลางแจ้ง (Realistic) งานวิทยาศาสตร์และ

เทคนิค (Investigative) งานบริการการศึกษาและสังคม (Social) งานสำนักงาน และเสมียน (Conventional) งานจัดการและค้าขาย (Enterprising) งานศิลปะดนตรี และวรรณกรรม (Artistic) ตามลำดับ ส่วน 5 สเกลหลัง เป็นลักษณะบุคลิกภาพ ซึ่งได้แก่ การควบคุมตนเอง (Self-control) ความเป็นชาย (Masculinity) ความปรารถนา ในสถานะ (Status) ความไม่สม่ำเสมอ (Infrequency) และการคล้อยตามผู้อื่น (Acquiescence) ตามลำดับ

ความสนใจในอาชีพ ประเมินได้จากคะแนนใน 6 สเกลแรก ถ้านักเรียนได้คะแนน สูงสุดในสเกลใด ก็หมายความว่า นักเรียนมีความสนใจในอาชีพประเภทนั้น ส่วนบุคลิกภาพ ต่าง ๆ อีก 5 ลักษณะ ประเมินได้จากคะแนนใน 5 สเกลหลัง ถ้านักเรียนได้คะแนนใน สเกลใด ก็หมายความว่านักเรียนมีบุคลิกภาพลักษณะนั้น

แบบสำรวจ วี พี ไอ (VPI) นี้ ใช้สำหรับผู้ที่อายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป เวลาที่ใช้ ประมาณ 15 ถึง 30 นาที ค่าความเชื่อมั่นหาโดยวิธีสอบซ้ำ (Test-retest) มีค่าอยู่ ระหว่าง .62-.98

แบบสำรวจ เอส ดี เอส (SDS)

แบบสำรวจ เอส ดี เอส (SDS) สร้างขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1970 โดยพัฒนา มาจากแบบสำรวจ วี พี ไอ (VPI) มีขั้นตอนของการพัฒนาดังนี้ (Holland. 1979 : 39)

ปี ค.ศ. 1953 เริ่มศึกษาแบบสำรวจ วี พี ไอ (VPI) ซึ่งมีหมวดตามรหัสอักษร R I S C E A พร้อมกำหนดแนวทางและคำนิยาม

ปี ค.ศ. 1959 จัดพิมพ์บทความภาคทฤษฎีของแบบสำรวจ วี พี ไอ (VPI) กำหนด กลุ่มงานต่าง ๆ ที่สอดคล้องกัน

ปี ค.ศ. 1966 กำหนดให้สิ่งแวดล้อมหรืออาชีพเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างในแบบ สำรวจ วี พี ไอ (VPI)

ปี ค.ศ. 1969 จัดสร้างรูปหกเหลี่ยมเป็นอนุกรมและจำแนกผังโครงสร้างขึ้นใหม่ จาก R I S C E A เป็น R I A S E C และจัดทำข้อกำหนดย่อยอื่น ๆ ทำให้กลายเป็น แบบสำรวจ เอส ดี เอส (SDS) ในปี ค.ศ. 1970 หลังจากนั้นจึงจัดทำคู่มือ การแปล ความหมายของคะแนนรหัส และให้ปรับปรุงใหม่ในปี ค.ศ. 1977

แบบสำรวจ เอส ดี เอส (SDS) ได้แบ่งบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพออกเป็น 6 ประเภทคือ งานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (R) งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (I) งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (A) งานบริการการศึกษาและสังคม (S) งานจัดการและ ค้าขาย (E) และงานสำนักงานและเสมียน (C) แบบสำรวจชุดนี้ประกอบด้วย 218 ข้อคำถาม และแบ่งเป็น 4 หมวด คือ หมวดกิจกรรม หมวดสามารถ หมวดอาชีพ และหมวดการประเมิน ตนเอง ในแต่ละหมวดประกอบด้วย ข้อคำถามบุคลิกภาพของผู้มีความสนใจในอาชีพทั้ง 6

ประเภท การตอบคำถามให้ผู้ตอบเลือกตอบว่า "ชอบ-ไม่ชอบ" "ใช่-ไม่ใช่" "สนใจ-ไม่สนใจ" คะแนนที่ได้ จะถูกเปลี่ยนเป็นอักษร 3 ตัว ตามรหัสในคู่มือการแปลความหมาย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่บุคคลนั้นสนใจ แบบสำรวจชุดนี้ใช้ศึกษากับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (เกรด 10-12) และนักศึกษาระดับวิทยาลัย ค่าความเชื่อมั่นหาได้ โดยวิธี สอซ้า (Test-retest) และสูตรที่ 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) มีค่าอยู่ระหว่าง .31 ถึง.87 และ .53 ถึง.88 ตามลำดับ (วนิดา แดงสุภา. 2526 : 79)

การใช้และแปลความหมายแบบสำรวจ เอส ดี เอส (SDS)

ในการใช้และแปลความหมายแบบสำรวจ SDS ฮอลแลนด์ (Holland. 1979 : 13) ได้จัดทำประมวลสรุปวิธีการใช้การแปลความหมาย การทำความเข้าใจกับคะแนนรหัสที่ได้จากแบบสำรวจ SDS ไว้เป็นกฎต่าง ๆ ดังนี้

1. กฎเลข 8 เมื่อได้คะแนนและรหัสอักษร 3 ตัวออกมาแล้ว ขอให้ดูระดับคะแนนแต่ละตัวว่ามีความแตกต่างกันเกิน 8 คะแนนหรือไม่ ถ้าต่างกันแล้ว แตกต่างไม่ถึง 8 ก็แสดงว่ารหัสตัวใดตัวหนึ่งอาจถูกนำมาเป็นรหัสตัวแรกก็ได้ เช่น เด็กทำแบบสำรวจแล้วได้คะแนนสูงสุด คือ R=30 I=25 และ E=23 รหัสที่ได้คือ RIE ก็จริงอยู่ แต่เมื่อดูคะแนนความแตกต่างรหัสแต่ละตัวแล้วแตกต่างกันไม่ถึง 8 แสดงว่าตัวอักษร R หรือ I อาจนำมาใช้เป็นตัวแรกของรหัสได้เท่า ๆ กัน ดังนั้นอาชีพที่เราควรให้เด็กได้ทราบก็จะเป็นอาชีพที่เกิดจากรหัส 2 ประเภท คือทั้ง RIS และ IRS ก็ได้เช่นกัน

2. กฎการสำรวจให้ทั่วถึงและละเอียด รหัสที่ได้จากแบบสำรวจ SDS จัดเป็นความพยายามที่จะชี้ทิศทางกลุ่มอาชีพใหญ่ ๆ แต่ปรากฏว่าผู้ใช้ SDS ส่วนมากจะเจาะจงดูอาชีพเฉพาะที่ตรงกับรหัสของตนเองเท่านั้น จริง ๆ แล้ว SDS จะใช้ได้ประโยชน์อย่างสูงสุด ถ้าหากว่าผู้ใช้ จะสำรวจดูอาชีพอื่น ๆ ที่เกิดจากการผสมกันในรูปแบบต่าง ๆ ของรหัสอาชีพที่ได้รับ

3. กฎการกระจายรหัสภายในกลุ่มอาชีพ จากการพัฒนาแบบสำรวจของฮอลแลนด์ มักพบว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพชนิดหนึ่ง ๆ ก็จะประกอบอาชีพที่ตรงกับบุคลิกภาพของตน แต่ในความเป็นจริงแล้วพบว่าในทุกๆอาชีพมีคนที่มีบุคลิกหลากหลายอยู่ในอาชีพนั้น ๆ ในเรื่องการกระจายของรหัสอาชีพภายในอาชีพเดียวกันนี้ พบว่าโดยส่วนใหญ่ 75 % ที่ผู้ประกอบอาชีพนั้น จะมีรหัสอาชีพตามอาชีพที่ประกอบและมีอีก 10 % ของผู้ที่มีบุคลิกภาพรหัสอื่นมาประกอบอาชีพเดียวกัน แต่ทั้งนี้มักจะมีรหัสตัวใดตัวหนึ่งใน 3 ตัวของอาชีพที่ตนกำลังประกอบอยู่เสมอ

4. กฎการสมดุลย์ของรหัสอาชีพ ในการที่รหัส จะออกมาเป็นตัวอักษรอะไรนั้น การผสมผสานของรหัสไม่ได้ออกมาในอัตราส่วนที่เท่ากัน รหัสบางตัวมีการผสมกันมากกว่ารหัสตัวอื่น เช่นถ้าเราดูเฉพาะรหัส 2 ตัวแรกคือ SA จะมีการเข้าคู่กันมากกว่าการผสมกันของ RE ดังนั้น ในหนังสือคำแปลรหัสอาชีพของฮอลแลนด์จึงมีการแปลเฉพาะ รหัสอาชีพที่มีการผสมกัน

มาก ๆ เท่านั้น เป็นเหตุให้คนบางคนทำแบบสำรวจและได้รหัสออกมา แต่ไม่มีคำแปลรหัส หรือไม่มีกลุ่มอาชีพสำหรับเขา ฮอลแลนด์เชื่อว่าบางคนที่ไม่มียุทธศาสตร์ในหนังสือคู่มือแปลรหัสนั้น แสดงว่า การผสมผสานของรหัสของเขาเป็นสิ่งที่ไม่เกิดกับคนส่วนมาก ทำให้เขาไม่กำหนด รหัสอาชีพนี้ และยังแสดงให้เห็นว่าบุคคลประเภทนี้อาจหางานทำยาก เพราะลักษณะบุคลิกภาพ อาจมีความขัดแย้งกัน

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวการสร้างเครื่องมือแบบเอส ดี เอส (S D S)

การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรพยาบาลศาสตร์

ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ของแต่ละสถาบันจะยึดตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรการพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.2525 ของทบวงมหาวิทยาลัยที่ได้กำหนดไว้ให้ใช้ กับหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาพยาบาลศาสตร์ ระดับวิชาชีพที่จะเปิดใหม่ รวมทั้งหลักสูตรเก่าที่จะ ปรับปรุงแก้ไขใหม่ด้วย ในเกณฑ์มาตรฐานนี้ ได้กำหนดให้มีโครงสร้างของหลักสูตร ดังนี้ (จินตนา ยูนิพันธุ์, 2527 : 54-56)

โครงสร้างหลักสูตรประกอบด้วย 4 หมวดวิชา คือหมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมวดวิชา พื้นฐานวิชาชีพ หมวดวิชาชีพ และ หมวดวิชาเลือกเสรี ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 130 หน่วยกิต และอย่างมากไม่เกิน 150 หน่วยกิต โดยมีหน่วยกิตขั้นต่ำของแต่ละหมวดวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป หมายถึง วิชาศึกษาทั่วไปที่ครอบคลุมรายวิชาต่าง ๆ ใน กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และ วิทยาศาสตร์ กับคณิตศาสตร์ ให้มีจำนวน หน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และให้ประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา ดังนี้

1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
1.3 กลุ่มวิชาภาษา	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

ทั้งนี้ สำหรับข้อ 1.4 จะต้องจัดให้มีทั้ง รายวิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาคณิตศาสตร์

2. หมวดพื้นฐานวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาบังคับพื้นฐานเฉพาะรายวิชาที่สัมพันธ์กับ วิชาชีพ และให้หมายรวมถึงรายวิชาทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อย กว่า 24 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาเฉพาะสาขาวิชาชีพด้านพยาบาลศาสตร์ ให้มี จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 70 หน่วยกิต โดยให้มีกลุ่มรายวิชาภาคปฏิบัติไม่น้อยกว่า 20 หน่วยกิต และกลุ่มรายวิชาภาคทฤษฎีไม่น้อยกว่า 40 หน่วยกิต

4. หมวดวิชาเลือกเสรี หมายถึง วิชาใด ๆ ที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนและจัดให้ เป็นรายวิชาเลือกได้ และให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ (2531 : 3-7)

ในโครงสร้างหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ได้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรการพยาบาลศาสตร พ.ศ. 2525 ของทบวงมหาวิทยาลัยคือจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 143 หน่วยกิตแบ่งเป็นหมวดต่าง ๆ ดังนี้

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไปมี 35 หน่วยกิต ประกอบด้วย 4 กลุ่มวิชา
 - 1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 10 หน่วยกิต
 - 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 7 หน่วยกิต
 - 1.3 กลุ่มวิชาภาษา 8 หน่วยกิต
 - 1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ 10 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ มี 26 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชาฟิสิกส์ในการพยาบาล กายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา จุลชีววิทยา และปรสิตวิทยา ชีวเคมี เภสัชวิทยา จิตวิทยา โภชนศาสตร์ และพยาธิสรีรวิทยา
3. หมวดวิชาชีพ มี 76 หน่วยกิต ประกอบด้วยวิชา พัฒนาการพยาบาล การพยาบาลพื้นฐาน การพยาบาลอนามัยชุมชน การพยาบาลอายุรศาสตร์ และศัลยศาสตร์ การพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ การพยาบาลจิตเวชศาสตร์ การพยาบาลสูติศาสตร์ หลักการวิจัยเบื้องต้น การรักษายาพยาบาลเบื้องต้น การบริหารการพยาบาล และแนวโน้มของวิชาชีพพยาบาล
4. หมวดวิชาเลือกเสรี มี 6 หน่วยกิต ประกอบด้วย วิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา สังคมการพยาบาล การพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลผู้ป่วยโรคมะเร็ง ตรกรวิทยา กลุ่มพลวัต มารยาทสังคม นาฏศิลป์ไทยและพิธีสมณไพร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ

ฮอลแลนด์ ก๊อดเฟรดสัน และเนฟซีเกอร์ (Holland. 1979 : 53 ; citing Holland, Gottfredson and Nafziger. 1973) ได้ทำการศึกษาการใช้แบบสำรวจ SDS กับนักเรียนระดับมัธยมปลาย จำนวน 12 โรงเรียนใน 4 มลรัฐ และระดับอุดมศึกษา จากวิทยาลัย และมหาวิทยาลัย 10 แห่ง ใน 9 มลรัฐในสหรัฐอเมริกา ผลของการศึกษาพบว่ากลุ่มนักเรียนและนักศึกษาที่เป็นชายมีแนวโน้มสูงที่เลือกอาชีพในกลุ่มงานฝีมือและกลางแจ้ง (Realistic) กลุ่มงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (Investigative) และกลุ่มงานจัดการและค้าขาย (Enterprising) สำหรับนักเรียนและนักศึกษาหญิง พบว่ามีแนวโน้มสูงที่เลือกอาชีพในกลุ่มงานบริการการศึกษาและสังคม (Social) กลุ่มงานศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม (Artistic) และกลุ่มงานธุรการและเสมียน (Conventional)

จากการวิจัยนี้ทำให้คนอเมริกันประมวลสรุปและใช้ เป็นหลักฐานสำคัญในการกำหนดวัฒนธรรม และการคาดหวังต่าง ๆ ของเพศชาย และเพศหญิง

ก๊อตเฟรดสัน และฮอลแลนด์ (Gottfredson and Holland. 1975 : 92) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ของแบบสำรวจ SDS กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชาย 894 คน และนักเรียนหญิง 989 คน จาก 2 วิทยาลัย ในสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า การเลือกอาชีพภายหลังการเรียนปีที่ 1 และปีที่ 3 มีเปอร์เซ็นต์ความถูกต้องในการพยากรณ์ในระดับปานกลางคือหลังเรียนปีที่ 1 ของนักเรียนชาย เท่ากับ 66.4 % ของนักเรียนหญิง เท่ากับ 39.6 % และหลังเรียนปีที่ 3 นักเรียนชายเท่ากับ 58.0 % ของนักเรียนหญิง เท่ากับ 42.0 %

วอลซ์ (Walsh. 1972 : 223-232) ได้ศึกษาทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ โดยใช้แบบสำรวจ VPI กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าลักษณะบุคลิกภาพที่ได้จากแบบสำรวจ VPI จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของบุคคลผู้นั้นว่า เป็นผู้มีบุคลิกภาพอยู่ในลักษณะสอดคล้องกัน มีความมั่นคงและมีลักษณะเด่นมากน้อยเพียงใด ถ้าบุคคลใดมีลักษณะทั้งสามอย่างนี้อยู่ในระดับสูง ลักษณะบุคลิกภาพที่ประเมินได้จะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงด้วย

เวินรอก (Weinroth. 1974 : 1453-A) ได้ศึกษาความสนใจในอาชีพของเด็กผู้หญิงวัยรุ่น (อายุ 13-15 ปี) กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนหญิงเกรด 8-12 ในเขตเมือง เท็กซัสและฟลอริดาในรัฐเพนซิลวาเนียโดยใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพของแฮคแมน ไกอเธอร์ (Hachman Gaither Vocational Interest Inventory) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มวัยรุ่นอายุสูงกว่า 16 ปี จะมีความสนใจในอาชีพแคบและลึกซึ้งกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ทั้งนี้เนื่องจากว่าเด็กในวัยนี้มีความเข้าใจตนเองและมีความรู้เกี่ยวกับอาชีพมากขึ้น

แวกเนอร์ (Wagner. 1979 : 1353-A) ได้ศึกษาติดตามผลระยะยาวของการเลือกอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในมินเนโซตาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960-1975 กับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนเกรด 12 จำนวน 1702 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ Strong Vocation Interest Blank (SVIB) มีการแบ่งประเภทอาชีพเป็น 6 ประเภทตามการแบ่งประเภทอาชีพของจอห์น ฮอลแลนด์ โดยถือเอาคะแนนจากแบบสำรวจ SVIB เป็นเกณฑ์ตัดสิน พบว่า รูปแบบของการเลือกอาชีพ ความชอบในอาชีพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในแต่ละปีจะมีความคล้ายคลึงกัน

สุมมรัตน์ กันหลง (2523 : บทคัดย่อ) ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของดูเดอร์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 290 คน พบว่านักเรียนชายมีความสนใจในอาชีพงานกลางแจ้งมากที่สุด รองลงมาคือ งานวรรณกรรม และงานด้านวิทยาศาสตร์ ส่วนนักเรียนหญิงสนใจในด้านวิทยาศาสตร์มากที่สุด รองลงมาคือ งานโฆษณาชักชวน งานดนตรี งานบริการสังคมและงานเสมียน

อัจฉราภรณ์ บรรลือทรัพย์ (2526 : 45-46) ได้ศึกษาความเที่ยงตรงของแบบสำรวจอาชีพ เอส ดี เอส ของฮอลแลนด์ กับกลุ่มอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค ประเภทงานบริการสังคมและประเภทงานศิลปะ พบว่า

1. แบบสำรวจ เอส ดี เอส เมื่อนำมาใช้จะมีความเที่ยงตรงสูงในอาชีพทั้งซ่อมโทรทัศน์ ช่างรังสีเทคนิค เกษกร ครูแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องสำอางค์ สถาปนิก และประชาสัมพันธ์ ส่วนอาชีพเจ้าหน้าที่ พนักงานโรงแรมและครูสอนศิลปะ มีความเที่ยงตรงค่อนข้างต่ำ

2. คะแนนความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจในอาชีพ กับแบบสำรวจอาชีพอยู่ในระดับสูง และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นอาชีพครูศิลปะที่สัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิฑูดา ถาวรพัฒน์พงศ์ (2529 : 158-160) ได้สร้างแบบสำรวจความสนใจอาชีพตามทฤษฎีของฮอลแลนด์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 856 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบสำรวจ SDS มีค่าอำนาจจำแนก 1.83 ถึง 14.82 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจหมวดกิจกรรมหมวดความสามารถ และหมวดอาชีพ หาโดยวิธีสอบซ้ำและคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 มีค่าอยู่ระหว่าง .5484 ถึง .7699 และ .6360 ถึง .7943 ตามลำดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจทั้งหกประเภท คำนวณโดยวิธีสอบซ้ำมีค่าอยู่ระหว่าง .7359 ถึง .8903 ค่าความเที่ยงตรงมีค่าอยู่ระหว่าง .7304 ถึง .8955 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

งานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล

โคโมริตา (Komorita.1972 : 6809-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล จำนวน 503 คน เครื่องมือที่ใช้วัดคือ The Bills Index of Adjustment and Value กับคะแนนเฉลี่ยสะสม ผลปรากฏว่ามโนภาพแห่งตน สัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดันเคิลเบอร์เกอร์ และแอตแลนด์ (Dunkelberger and Aadland. 1984 : 235) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวัง และความสำเร็จทางการเรียนในวิชาชีพพยาบาล โดยได้ติดตามผลการศึกษานักศึกษาพยาบาลของโรงเรียนพยาบาลในมหาวิทยาลัยออเบิร์น ในรัฐอลาบามาสหรัฐอเมริกา ใช้กลุ่มตัวอย่างจาก National Longitudinal Study เพื่อศึกษาความคาดหวังของนักเรียนที่จะเป็นพยาบาลหรือไม่อยากเป็นพยาบาล ที่เรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และได้เข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คาดหวังที่จะเป็นพยาบาลและได้เป็น กลุ่มที่ 2 คาดหวังว่าจะได้เป็นพยาบาลแต่ไม่ได้เป็น กลุ่มที่ 3 คาดหวังว่าจะประกอบอาชีพอื่นแต่ต้องมาเป็นพยาบาล ผลการศึกษา

พบว่า กลุ่มที่คาดหวังจะเป็นพยาบาลและได้เป็น มีเพียงร้อยละ 34 ที่สำเร็จการศึกษา และได้นำกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มมาศึกษากับตัวแปร 4 ตัว คือ ภูมิหลังด้านเศรษฐกิจสังคม ความถนัดทางการเรียน สัมผัสและรายได้ ปรากฏว่ากลุ่มที่ไม่ได้เรียนพยาบาล มีภูมิหลังด้านเศรษฐกิจและความถนัดทางการเรียนต่ำกว่าอีก 2 กลุ่ม และพบว่ากลุ่มที่เรียนได้ตามความต้องการ จะสำเร็จการศึกษาได้ง่ายกว่า

สุดสวาท อยู่สมบูรณ์ (2521:36-37) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรอนุปริญญาในส่วนกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย และวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์วชิรพยาบาล จำนวน 202 คน พบว่าค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบภาษาไทย อุปมาอุปไมย สรุปความ ความจำ การสังเกต และการแก้ปัญหา เฉพาะหน้ากับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพยาบาลมีค่าต่ำ และมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพียรดี เปลี่ยนมงคล (2527:46-47) ศึกษาโน้ภาพแห่งตน ความวิตกกังวลในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล โรงพยาบาลรามธิบดี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 จำนวน 180 คน พบว่าโน้ภาพแห่งตน และความวิตกกังวลในการปฏิบัติงาน กับคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์ทางลบ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รัตนา ศรีเจริญ (2529 : 66-68) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพยาบาล กับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยพยาบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 157 คน โดยใช้แบบประเมินคุณลักษณะพยาบาล 10 ด้าน คือ ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล ทักษะในการให้การพยาบาล ความสามารถในการตัดสินใจ ความรอบคอบ การพัฒนาตนเอง ความรับผิดชอบ ความมีวินัยในตนเอง ความมีมนุษยสัมพันธ์ อุปนิสัยที่ดีและความเสียสละในวิชาชีพ กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาการพยาบาล ผลปรากฏว่า

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบประเมินคุณลักษณะพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลแต่ละรายวิชา ที่มีความสัมพันธ์กันทางบวกคือ คุณลักษณะพยาบาลด้านการพัฒนาตนเองกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ต่ำสุด คือคุณลักษณะพยาบาลด้านความสามารถในการตัดสินใจ กับคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตเวชศาสตร์ มีค่าอยู่ระหว่าง .141 ถึง .169

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแบบประเมินคุณลักษณะพยาบาลกับเกรดเฉลี่ยสะสมแต่ละรายวิชา ที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก คือ คุณลักษณะพยาบาลด้านการพัฒนาตนเอง กับเกรดเฉลี่ยสะสมวิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ คุณลักษณะพยาบาลด้านความรับผิดชอบต่อเกรดเฉลี่ยสะสม

วิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ และการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ คุณลักษณะพยาบาลด้านความมีมนุษยสัมพันธ์กับเกรตเจลิยส์สมวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน คุณลักษณะพยาบาลด้านความเสียสละในวิชาชีพกับเกรตเจลิยส์สมวิชาการพยาบาลศัลยศาสตร์ การพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ มีค่าอยู่ระหว่าง .153-.220

3. ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนจากแบบประเมินคุณลักษณะพยาบาลทั้ง 10 ด้าน กับคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพยาบาลและเกรตเจลิยส์สมทั้ง 6 วิชา สัมพันธ์กันแบบไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่า

งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เรดกี (Racky. 1959 : 629-636) ศึกษาเกี่ยวกับการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในสาขาช่างไม้ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่เรียนในสาขาช่างไม้ ชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยชิคาโกพบผลจำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้มี 3 ชุด คือ

แบบทดสอบสติปัญญาของคูลแมน - แอนเดอร์สัน และแบบทดสอบ เอส อาร์ เอ

(The Kuhlman Anderson Intelligence Test and The S.R.A. Mental Ability Test) แบบทดสอบความสนใจของคูเดอร์และแบบทดสอบความสนใจของการ์เรตสันกับซิมมอนส์ (The Kuder Preference Record and The Garretson and Simmon Interest Questionnaire) โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบทั้ง 3 ชุดนี้ และผู้วิจัยได้เก็บตัวเลขของอายุเป็นเดือน ตัวพยากรณ์ที่ใช้ในการวิจัยจึงประกอบด้วย คะแนนจากแบบทดสอบ อายุ และประวัติส่วนตัว ตัวเกณฑ์คือ เกรตเจลิยส์สมตลอดการศึกษา ผลการวิเคราะห์พบว่า มีค่าสหสัมพันธ์ภายใน 34 ค่าจึงคัดเลือกค่าสหสัมพันธ์ที่มีค่าสูง ๆ มาเป็นตัวพยากรณ์ได้ 5 ตัว นำมาสร้างสมการพยากรณ์ มีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .6859 ตัวพยากรณ์ทั้ง 5 ตัว คือประวัติส่วนตัวแบบทดสอบสมรรถภาพเชิงจักรกล แบบสำรวจความสนใจด้านเครื่องจักรกล แบบทดสอบสติปัญญา และตัวเลขของอายุที่คิดเป็นเดือน

เบอร์คิด (สัทธิรัตน์ พิมพ์องค์. 2518 : 12 ; อ้างอิงมาจาก Berkide. 1961) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการทดสอบจากแบบทดสอบวัดความสนใจบุคลิกภาพ และความถนัดจากนักเรียน 1500 คน ในมินเนโซตา ผลการศึกษาพบว่าแบบวัดความสนใจเป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดในด้านความสำเร็จในแขนงวิชาที่เรียน

สมพันธ์ หนูชื่นนันท์ และคณะ (2522:61) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดและบุคลิกภาพบางประการ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติพยาบาล ของนักศึกษาพยาบาลในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และ 3 จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ วิทยาลัยพยาบาลสงขลา และโรงเรียนพยาบาลมิสซัน จำนวน 428 คน ตัวพยากรณ์คือ แบบวัดความถนัด และแบบวัดความสนใจในวิชาชีพซึ่งใช้วัดบุคลิกภาพที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนเกณฑ์คือ เกรตเจลิยส์สม

ของการศึกษามาตรปฏิบัติ ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพด้านความสนใจในวิชาชีพกับเกรดเฉลี่ยสะสม การศึกษามาตรปฏิบัติสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์ (2518 : 56) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลมหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 จำนวน 293 คน โดยใช้แบบทดสอบความถนัด แบบทดสอบการปรับตัวและแบบวัดความสนใจในวิชาชีพพยาบาลเป็นตัวพยากรณ์ ส่วนเกณฑ์ คือ คะแนนจากการเรียนภาคปฏิบัติ ผลปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์หาคู่ของความถนัด การปรับตัวและความสนใจในวิชาชีพกับคะแนนการเรียนภาคปฏิบัติมีค่าต่ำ และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งต่างประเทศและในประเทศ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา กับความสนใจในอาชีพ และในด้านงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล มีความสัมพันธ์ต่ำและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตามผลการวิจัยของ สุดสวาท อยู่สมบูรณ์ (2521 : 36-37) เพียรดี เปลี่ยนมงคล (2527 : 40-47) และรัตนาศรีเหรียญ (2529 : 68) นอกจากนี้ยังพบว่า ความสนใจในอาชีพ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ยังไม่มีการศึกษาทำนองใด ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องนี้ เพื่อศึกษาว่าลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทใดบ้างที่มีความสำคัญหรือจำเป็นสำหรับการเรียนพยาบาล และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลมากน้อยเพียงใด

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะความสนใจในอาชีพมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล รวมทุกวิชาและเป็นรายวิชา
2. ลักษณะความสนใจในอาชีพอย่างน้อยหนึ่งประเภทที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล รวมทุกวิชาและเป็นรายวิชา

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยพยาบาลสังกัดรัฐบาลมี 7 สถาบัน จำนวน 8 ห้องเรียน และจำนวนนักศึกษา 576 คน สังกัดเอกชนมี 4 สถาบัน ซึ่งเป็นวิทยาลัยพยาบาลและคณะพยาบาลศาสตร์ จำนวน 4 ห้องเรียน และจำนวนนักศึกษา 177 คน ในเขตกรุงเทพมหานคร รวมนักศึกษาทั้งสิ้น จำนวน 753 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยพยาบาลและคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดรัฐบาลและเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสังกัดเป็นชั้น (Strata) และห้องเรียน เป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) โดยสุ่มมาสังกัดละ 50 % ปรากฏว่าได้สังกัดรัฐบาล 4 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 276 คน สังกัดเอกชน 2 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 92 คน รวมจำนวนนักศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง 368 คน ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนนักศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

สังกัด	สถาบันการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (ห้องเรียน)
รัฐบาล	วิทยาลัยพยาบาลกรุงเทพ	88 (1)
	วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	54 (1)
	วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก	59 (1)
	วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์	75 (1)
	วิทยาลัยพยาบาลคริสเตียน	52 (1)
	คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย	40 (1)
	หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	
รวม	6	368 (6)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

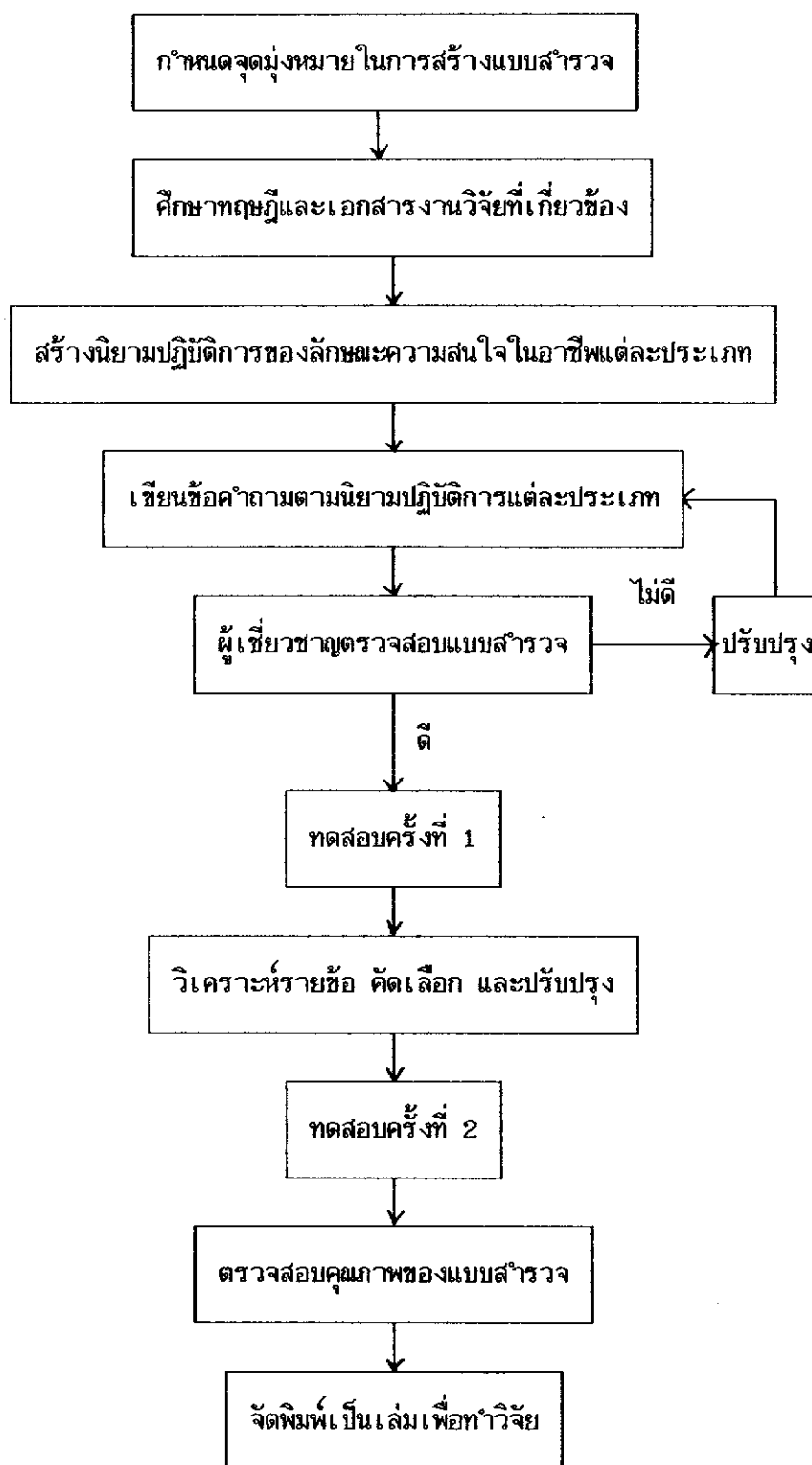
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวของแบบสำรวจ เอส ดี เอส (S D S : The Self-Directed Search) ของฮอลแลนด์ มี 4 หมวด คือ หมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ และหมวดการประเมินตนเอง โดยผู้วิจัยสร้างเองใน 3 หมวดแรก ส่วนหมวดที่ 4 ได้นำมาจากแบบสำรวจ เอส ดี เอส (S D S) ของฮอลแลนด์เรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์ ในแต่ละหมวดนั้นประกอบด้วยกลุ่มอาชีพประเภทต่าง ๆ 6 ประเภทคือ

1. งานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (Realistic)
2. งานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (Investigative)
3. งานศิลปะดนตรี และวรรณกรรม (Artistic)
4. งานบริการการศึกษาและสังคม (Social)
5. งานจัดการและค้าขาย (Enterprising)
6. งานสำนักงานและเสมียน (Conventional)

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพสามหมวดแรกเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) มีจำนวนประเภทละ 15 ข้อ และหมวดสุดท้ายเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีจำนวน 12 ข้อ รวมจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 282 ข้อ ใช้เวลาทำ 40 นาที

วิธีดำเนินการสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

ในการดำเนินการสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพฉบับนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
สร้างตามลำดับชั้น ดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ลำดับขั้นตอนในการดำเนินการสร้างแบบสำรวจ

จากภาพประกอบ 2 อธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสำรวจครั้งนี้ เพื่อสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพตามแนวทางปฏิญญาของฮอลแลนด์ที่มีคุณภาพที่จะนำไปใช้ในการวิจัย

2. ศึกษาทฤษฎี งานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องคือ ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ แบบสำรวจความสนใจของต่างประเทศ รวมทั้งวิธีการสร้าง และการพัฒนาแบบสำรวจโดยเฉพาะ แบบสำรวจ เอส ดี เอส (S D S : The Self-Directed Search) และแบบสำรวจ วี พี ไอ (V P I : Vocation Preference Interest) ของฮอลแลนด์ (Holland)

3. สร้างนิยามปฏิบัติการของลักษณะความสนใจในอาชีพ โดยการรวบรวมความหมายกิจกรรมลักษณะที่แสดงออกตามแนวทางปฏิญญาการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ของกลุ่มอาชีพทั้ง 6 ประเภทคือ อาชีพประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง อาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม อาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม อาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย และอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน

4. สร้างข้อคำถามโดยการเขียนข้อความตามนิยามปฏิบัติการให้ครอบคลุมบุคลิกภาพของผู้ที่มีความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ทั้ง 6 ประเภทตามแนวทางปฏิญญาของฮอลแลนด์ คือ ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม ประเภทงานจัดการและค้าขาย และประเภทงานสำนักงานและเสมียน เขียนข้อคำถามเกี่ยวกับความสนใจในอาชีพ ๆ ละ 24 ข้อ ในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ และหมวดอาชีพ รวม 432 ข้อ แล้วนำไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมปริญกนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาของข้อคำถาม และความชัดเจนของภาษา หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อความในข้อคำถาม ในเรื่องความเหมาะสมของข้อความกับสภาพกลุ่มตัวอย่าง และความชัดเจนของภาษาที่ใช้

5. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของแบบสำรวจด้วยการหาความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดผลการศึกษา จำนวน 4 ท่าน และทางด้านจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 1 ท่าน ซึ่งมีรายชื่อดังนี้

- 1) ศ.ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา
- 2) รศ.ล้วน สายยศ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
- 3) รศ.วิญญา วิชาลาภรณ์ ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
- 4) ผศ.อารุธ วัฒนสิน ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา
- 5) ผศ.เขาวนา ชวลิตธำรง ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ตามคํานิยาม ผลการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นปรากฏว่าข้อความของข้อ

คำถามจำนวน 432 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง .60 ถึง 1.00 ซึ่งมีค่ามากกว่า .50 ทุกข้อ และมีบางข้อความที่ต้องปรับปรุงเรื่องความชัดเจนของภาษาที่ใช้จำนวน 12 ข้อ (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ก.) ได้ ข้อคำถามที่นำไปใช้ทดสอบครั้งที่ 1 จำนวน 432 ข้อ ไม่ได้ตัดทิ้ง

6. นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ได้ไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 4 เทอมปลาย ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ 78 คน และวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ 42 คน รวมจำนวนนักศึกษา 120 คน

7. นำผลการสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบ "ชอบ" หรือ "ใช่" หรือ "สนใจ" ให้ข้อละ 1 คะแนน ถ้าตอบ "ไม่ชอบ" หรือ "ไม่ใช่" หรือ "ไม่สนใจ" ให้ข้อละ 0 คะแนน แล้ววิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้เทคนิค 25 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ดังนั้นในการวิเคราะห์รายข้อครั้งนี้มีกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 30 คน หลังจากนั้นทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test แล้วคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ α เท่ากับ .01 ซึ่งจากการคำนวณได้ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อตามกลุ่มอาชีพประเภทต่าง ๆ ในแต่ละหมวดดังนี้

7.1 หมวดกิจกรรม มีรายละเอียดดังนี้

7.1.1 ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.64 ถึง 7.64 ใช้ได้จำนวน 21 ข้อ ตัดทิ้ง 3 ข้อ

7.1.2 ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.31 ถึง 13.06 ใช้ได้จำนวน 22 ข้อ ตัดทิ้ง 2 ข้อ

7.1.3 ประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.61 ถึง 16.43 ใช้ได้จำนวน 22 ข้อ ตัดทิ้ง 2 ข้อ

7.1.4 ประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.82 ถึง 8.94 ใช้ได้จำนวน 22 ข้อ ตัดทิ้ง 2 ข้อ

7.1.5 ประเภทงานจัดการและค้าขาย มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.96 ถึง 11.74 ใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ

7.1.6 ประเภทงานสำนักงานและเสมียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 4.02 ถึง 30.67 ใช้ได้ทั้งหมด จำนวน 24 ข้อ

7.2 หมวดความสามารถ มีรายละเอียดดังนี้

7.2.1 ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง -1.84 ถึง 12.15 ใช้ได้จำนวน 21 ข้อ ตัดทิ้ง 3 ข้อ

7.2.2 ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.56 ถึง 19.25 ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ ตัดทิ้ง 4 ข้อ

7.2.3 ประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.73 ถึง 16.43 ใช้ได้จำนวน 22 ข้อ ตัดทิ้ง 2 ข้อ

7.2.4 ประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 1.56 ถึง 7.83 ใช้ได้จำนวน 15 ข้อ ตัดทิ้ง 9 ข้อ

7.2.5 ประเภทงานจัดการและค้าขาย มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.64 ถึง 11.88 ใช้ได้จำนวน 23 ข้อ ตัดทิ้ง 1 ข้อ

7.2.6 ประเภทงานสำนักงานและเสมียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.46 ถึง 21.02 ใช้ได้จำนวน 23 ข้อ ตัดทิ้ง 1 ข้อ

7.3 หมวดอาชีพ มีรายละเอียดดังนี้

7.3.1 ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.97 ถึง 11.87 ใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ

7.3.2 ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.92 ถึง 15.58 ใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ

7.3.3 งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 6.26 ถึง 16.36 ใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ

7.3.4 ประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 2.38 ถึง 19.25 ใช้ได้จำนวน 23 ข้อ ตัดทิ้ง 1 ข้อ

7.3.5 ประเภทงานจัดการและค้าขาย มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.92 ถึง 16.43 ใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ

7.3.6 ประเภทงานสำนักงานและเสมียน มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 3.58 ถึง 15.59 ใช้ได้ทั้งหมดจำนวน 24 ข้อ

ส่วนหมวดการประเมินตนเองไม่พิจารณาอำนาจจำแนกเนื่องจากได้นำมาจากแบบสำรวจเอส ดี เอส (S D S) ของฮอลแลนด์ เรียบเรียงเป็นภาษาไทย โดย ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์ ซึ่งหาเฉพาะค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและค่าความเชื่อมั่น ในการคัดเลือกข้อคำถามสำหรับการสอบครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกสูงสุด (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ข.) ของแต่ละกลุ่มอาชีพ ให้มีจำนวนข้อในแต่ละกลุ่มอาชีพประเภทละ 15 ข้อ ของแต่ละหมวด ได้ข้อคำถามทั้งหมด 270 ข้อ และข้อคำถามจากหมวดการประเมินตนเองอีก 12 ข้อ รวมได้จำนวนข้อคำถามทั้งหมด 282 ข้อ หลังจากนั้นได้จัดพิมพ์แบบสำรวจความสนใจในอาชีพเป็นฉบับใหม่ เพื่อนำไปสอบครั้งที่ 2

8. นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ได้ในข้อ 7 ไปทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 เทอมปลาย ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยสภากาชาดไทย จำนวน 77 คน และวิทยาลัยพยาบาลมิชชัน จำนวน 45 คน รวมจำนวนนักศึกษา 122 คน และขณะทำการทดสอบได้หา

เวลาที่เหมาะสมในการทำแบบสำรวจ โดยใช้เกณฑ์ 90 เปอร์เซนต์ของผู้เข้าสอบทั้งหมดทำแบบสำรวจเสร็จ ซึ่งปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาทำแบบสำรวจเสร็จภายใน 40 นาที

9. นำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนนเช่นเดียวกับข้อ 7 แล้วหาคุณภาพของแบบสำรวจดังนี้

9.1 หาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่นักศึกษาสอบได้ จากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของฮอลแลนด์ที่เรียบเรียงโดย ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแยกตามกลุ่มอาชีพแต่ละประเภท ดังรายละเอียดดังนี้

9.1.1 ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้งในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8312 .7982 .8328 .8058 และ .8201 ตามลำดับ

9.1.2 ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8428 .8147 .8879 .8400 และ .8276 ตามลำดับ

9.1.3 ประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรมในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8276 .8751 .8047 .8513 และ .8476 ตามลำดับ

9.1.4 ประเภทงานบริการการศึกษาและสังคมในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8202 .8136 .8571 .8143 และ .8405 ตามลำดับ

9.1.5 ประเภทงานจัดการและค้าขายในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8311 .8787 .8600 .8078 และ .7766 ตามลำดับ

9.1.6 ประเภทงานสำนักงานและเสมียนในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8558 .8412 .8491 .8745 และ .7835 ตามลำดับ

9.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ โดยวิธีการสอบซ้ำ (Test - retest) เว้นระยะการสอบครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ประมาณ 1 สัปดาห์ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจแยกตามกลุ่มอาชีพแต่ละประเภท ดังรายละเอียดดังนี้

9.2.1 ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้งในหมวดกิจกรรม หมวดความ

สามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8870 .9077 .8381 .8252 และ .8128 ตามลำดับ

9.2.2 ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .9231 .9167 .8389 .7993 และ .8127 ตามลำดับ

9.2.3 ประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8951 .9031 .8394 .8454 และ .8283 ตามลำดับ

9.2.4 ประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม ในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .9066 .8986 .8236 .8172 และ .8024 ตามลำดับ

9.2.5 ประเภทงานจัดการและค้าขายในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .8568 .8987 .8419 .8357 และ .8483 ตามลำดับ

9.2.6 ประเภทงานสำนักงานและเสมียนในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ หมวดการประเมินตนเองทางความสามารถและทางทักษะ มีค่าเท่ากับ .9060 .8203 .8108 .8421 และ .8398 ตามลำดับ

10. จัดพิมพ์เป็นเล่มเพื่อทำวิจัยต่อไป

ลักษณะของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ มีคำถามทั้งหมด 282 ข้อ ใช้เวลาทำ 40 นาที ประกอบด้วยคำถามของกลุ่มอาชีพ 6 ประเภท ในแต่ละประเภทประกอบด้วยหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ และหมวดการประเมินตนเอง ดังรายละเอียดดังนี้

1. ประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง มีคำถามหมวดละจำนวน 15 ข้อใน 3 หมวดแรก และ 2 ข้อในหมวดสุดท้าย รวมคำถามทุกหมวด มีจำนวน 47 ข้อ

2. ประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีคำถามหมวดละจำนวน 15 ข้อใน 3 หมวดแรก และ 2 ข้อในหมวดสุดท้าย รวมคำถามทุกหมวด มีจำนวน 47 ข้อ

3. ประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม มีคำถามหมวดละจำนวน 15 ข้อใน 3 หมวดแรก และ 2 ข้อในหมวดสุดท้าย รวมคำถามทุกหมวดมีจำนวน 47 ข้อ

4. ประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม มีคำถามหมวดละจำนวน 15 ข้อใน 3 หมวดแรก และ 2 ข้อในหมวดสุดท้าย รวมคำถามทุกหมวดมีจำนวน 47 ข้อ

5. ประเภทงานจัดการและค้าขาย มีคำถามหมวดละจำนวน 15 ข้อ ใน 3 หมวดแรกและ 2 ข้อในหมวดสุดท้าย รวมคำถามทุกหมวดมีจำนวน 47 ข้อ

6. ประเภทงานสำนักงานและเสมียน มีคำถามหมวดละจำนวน 15 ข้อใน 3 หมวดแรก และ 2 ข้อในหมวดสุดท้าย รวมคำถามทุกหมวด มีจำนวน 47 ข้อ

ตัวอย่างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

หมวดกิจกรรม (Activities)

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ชอบ" สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจ พอใจ หรือ ชอบใจ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่ชอบ" สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาไม่ชอบหรือรู้สึกเฉย ๆ

1. กิจกรรมประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (R)	ชอบ	ไม่ชอบ	
(๑) ตัดเย็บเสื้อผ้า	()	()	
(๐๐) ประดิษฐ์เครื่องใช้ในบ้าน	()	()	
2. กิจกรรมประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I)	ชอบ	ไม่ชอบ	✓
(๑) ปฏิบัติงานในห้องทดลองวิทยาศาสตร์	()	()	
(๐๐) ติดตามข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์	()	()	
3. กิจกรรมประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (A)	ชอบ	ไม่ชอบ	
(๑) เขียนบทละคร	()	()	
(๐๐) ตกแต่งห้องต่าง ๆ ในอาคาร	()	()	
4. กิจกรรมประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม (S)	ชอบ	ไม่ชอบ	
(๑) ให้บริการผู้ป่วย	()	()	
(๐๐) เยี่ยมชุมชนแออัด	()	()	
5. กิจกรรมประเภทงานจัดการและค้าขาย (E)	ชอบ	ไม่ชอบ	
(๑) จัดงานขายสินค้าราคาถูก	()	()	
(๐๐) โฆษณาให้คนสนใจซื้อสินค้า	()	()	
6. กิจกรรมประเภทงานสำนักงานและเสมียน (C)	ชอบ	ไม่ชอบ	
(๑) ทำบัตรประจำตัวคนใช้	()	()	
(๐๐) จัดหนังสือเข้าเป็นหมวดหมู่	()	()	

หมวดความสามารถ (Competencies)

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ใช่" สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาสามารถทำได้ดี หรือทำได้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่ใช่" สำหรับกิจกรรมที่ทำไม่ได้

1. ความสามารถประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (R)	ใช่	ไม่ใช่
(๑) ฉันสามารถใช้จักรเย็บผ้าได้	()	()
(๐๐) ฉันตัดหญ้าในสนามได้	()	()

2. ความสามารถประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I)	ใช่	ไม่ใช่	V
(0) ฉันเคลื่อนย้ายคนไข้ตามหลักฟิสิกส์ได้	()	()	
(00) ฉันสามารถทดลองการเกิดปฏิกิริยาเคมีของสารต่าง ๆ ได้	()	()	
3. ความสามารถประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (A)	ใช่	ไม่ใช่	
(0) ฉันวาดรูปต่าง ๆ ได้ดี	()	()	
(00) ฉันสามารถจัดฉากและตกแต่งเวทีได้	()	()	
4. ความสามารถประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม (S)	ใช่	ไม่ใช่	
(0) ฉันสามารถช่วยผู้ประสบภัยธรรมชาติได้	()	()	
(00) ฉันให้ความสะดวกแก่ผู้มารับบริการด้านสุขภาพได้ดี	()	()	
5. ความสามารถประเภทงานจัดการและค้าขาย (E)	ใช่	ไม่ใช่	
(0) ฉันสามารถติดต่อธุรกิจได้สำเร็จ	()	()	
(00) ฉันสามารถโน้มน้าวให้เพื่อนซื้อสินค้าได้	()	()	
6. ความสามารถประเภทงานสำนักงานและเสมียน (C)	ใช่	ไม่ใช่	
(0) ฉันสามารถจัดตารางนัดหมายคนไข้ได้ดี	()	()	
(00) ฉันสามารถจัดบันทึกรายงานการประชุมได้ดี	()	()	

หมวดอาชีพ (Occupations)

คำชี้แจง แบบสำรวจชุดนี้สำรวจความรู้สึก ความสนใจหรือความชื่นชอบที่นักศึกษามิต่ออาชีพต่าง ๆ ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "สนใจ" สำหรับอาชีพที่นักศึกษาชอบหรือสนใจ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่สนใจ" สำหรับอาชีพที่นักศึกษาไม่ชอบหรือไม่สนใจ

1. อาชีพประเภทงานฝีมือและงานกลางแจ้ง (R)	สนใจ	ไม่สนใจ
(0) ช่างเจียรไนเพชรพลอย	()	()
(00) ช่างแกะสลักไม้	()	()
2. อาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (I)	สนใจ	ไม่สนใจ
(0) ศัลยแพทย์	()	()
(00) นักเคมี	()	()
3. อาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (A)	สนใจ	ไม่สนใจ
(0) นักเขียนการ์ตูน	()	()
(00) นักตกแต่งภายในอาคาร	()	()
4. อาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม (S)	สนใจ	ไม่สนใจ
(0) พยาบาล	()	()
(00) นักจิตวิทยาแนะแนว	()	()

5. อาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย (E)	สนใจ	ไม่สนใจ
(0) ผู้จัดการรายการโทรทัศน์	()	()
(00) ผู้จัดการด้านธุรกิจ	()	()
6. อาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน (C)	สนใจ	ไม่สนใจ
(0) นักบัญชี	()	()
(00) เลขานุการทั่วไป	()	()

หมวดการประเมินตนเอง (Self Estimates)

คำชี้แจง ให้นักศึกษาพิจารณาความสามารถและทักษะของตนเองในอาชีพประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้ ว่ามีความสามารถและทักษะมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงระดับคะแนนตามความรู้สึที่แท้จริงเพื่อให้คะแนนที่ได้ถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ขอให้หลีกเลี่ยงการให้คะแนนซ้ำ ๆ กันในความสามารถและทักษะในอาชีพประเภทต่าง ๆ (RIASEC) ตามความหมายดังนี้

Realistic (R) หมายถึง กิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปร่างเด่นชัด มีกฎเกณฑ์ และระบบที่แน่นอน รวมทั้งกิจกรรมที่ต้องสัมผัส

Investigative (I) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต การวิเคราะห์ การจัดระบบและการคิดค้นวิทยาการใหม่ ๆ

Artistic (A) หมายถึง กิจกรรมที่เป็นนามธรรม มีอิสระ มีความคิดสร้างสรรค์ ในรูปแบบต่าง ๆ ทางศิลปะทุกรูปแบบ

Social (S) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ บริการ การมีมนุษยสัมพันธ์ การบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ ในสังคม

Enterprising (E) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การประชาสัมพันธ์ การชักชวน การเป็นผู้นำ และการควบคุมผู้อื่น

Conventional (C) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม การจัดระบบ หรือระเบียบต่าง ๆ ในงานธุรการ หรือในสำนักงาน

5 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ มากที่สุด

4 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ มาก

3 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ ปานกลาง

2 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ น้อย

1 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ น้อยที่สุด

ระดับคะแนน ความสามารถทาง	5	4	3	2	1
ช่างฝีมือ/เครื่องจักรกล (R)					
วิทยาศาสตร์ (I)					
ศิลปะ (A)					
การเข้าสังคม/การสอน (S)					
การจัดการ/การขาย (E)					
งานสำนักงาน (C)					

ระดับคะแนน ทักษะทาง	5	4	3	2	1
การเคลื่อนไหวทางมือ (R)					
การคำนวณ (I)					
ดนตรี (A)					
ผูกมิตร (S)					
บริหารงาน (E)					
งานสำนักงาน (C)					

การตรวจให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนดังนี้

1. หมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ มีน้ำหนักคะแนนเป็น 1 และ 0
2. หมวดการประเมินตนเอง มีน้ำหนักคะแนนเป็น 5 4 3 2 และ 1

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขอบหนังสือแนะนำตัว จากบัณฑิตวิทยาลัยและวางแผนในการดำเนินการสอบ โดยติดต่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากวิทยาลัยพยาบาลสังกัดรัฐบาล 4 สถาบัน วิทยาลัยพยาบาลและคณะพยาบาลศาสตร์สังกัดเอกชน 2 สถาบันที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งกำหนดวัน เวลา ที่จะนำแบบสำรวจไปสอบกับนักศึกษา

2. จัดเตรียมแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เพียงพอ กับจำนวนนักศึกษาที่สอบในแต่ละครั้ง

3. นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนที่จะเริ่มทำแบบสำรวจได้ชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจวิธีการทำ และวิธีการตอบเพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง ในการดำเนินการสอบ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเอง โดยเริ่มดำเนินการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2537 ถึงเดือน มีนาคม 2537 เป็นเวลา 8 สัปดาห์

4. ขอสำเนาเกรดวิชาการศึกษาทั้ง 5 วิชา จากฝ่ายทะเบียนของวิทยาลัยพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. การตรวจให้คะแนน โดยใช้เกณฑ์การตอบว่า "ชอบ" หรือ "ใช่" หรือ "สนใจ" ให้ 1 คะแนน ถ้าตอบว่า "ไม่ชอบ" หรือ "ไม่ใช่" หรือ "ไม่สนใจ" ให้ 0 คะแนน ในหมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ และหมวดอาชีพตามลำดับ ส่วนหมวดการประเมินตนเอง ให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนที่นักศึกษาเลือกตอบ คือ 5 4 3 2 และ 1 ตามความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ มากที่สุด

4 หมายถึง มีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ มาก

3 หมายถึง มีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ ปานกลาง

2 หมายถึง มีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ น้อย

1 หมายถึง มีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ น้อยที่สุด

หลังจากตรวจให้คะแนนเสร็จแล้ว ได้นำคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนมารวมกันตามความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทที่เหมือนกัน จากทั้ง 4 หมวด

6. นำผลที่ได้จากข้อ 5 มาวิเคราะห์ ค่าสถิติ และทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา

2. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างคะแนน

ลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา

3. หาค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของคะแนนลักษณะความสนใจในอาชีพ แต่ละประเภทที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบถอยหลัง (Back Ward Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าความเป็นรายข้อ (Item Analysis) เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t-test เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำโดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ : 2531 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบสำรวจ หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กับคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของฮอลแลนด์ที่เรียบเรียงเป็นภาษาไทยโดย ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science)

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสำรวจโดยวิธีการสอบซ้ำ (Test - retest) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient Correlation) วิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science)

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) และค่านัยนัยสำคัญของตัวแปรอิสระ โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบถอยหลัง (Backward Multiple Regression Analysis) พร้อมทั้งทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ในการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ นี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistical Package for the Social Science)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ดังนี้

X_1	แทน	ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง
X_2	แทน	ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
X_3	แทน	ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม
X_4	แทน	ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม
X_5	แทน	ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย
X_6	แทน	ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน
Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา
Y_1	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์
Y_2	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์
Y_3	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์
Y_4	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์
Y_5	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
β	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ (F-Distribution)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพ แต่ละประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา
3. ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา

ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสำรวจวัดลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภท และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา มาทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระและตัวแปรตามกับตัวแปรตาม

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X ₁	1.0000	.5275**	.4398**	.5062**	.4271**	.3960**	-.0040	.0305	.0719	-.0765	-.0770	.0901
X ₂		1.0000	.4154**	.5859**	.5350**	.4852**	.1110*	.1196*	.1657**	.0557	-.0157	.1800**
X ₃			1.0000	.4959**	.6502**	.3991**	-.0783	-.0665	-.0296	-.1370**	-.0526	.0704
X ₄				1.0000	.6155**	.4537**	.0168	.0441	.0358	-.0334	-.0603	.1054*
X ₅					1.0000	.6554**	-.0485	-.0107	-.0237	-.0960	-.0402	.0524
X ₆						1.0000	-.0716	-.0206	-.0348	-.1017	-.0491	.0241
Y							1.0000	.8344**	.7622**	.7914**	.6442**	.6276**
Y ₁								1.0000	.5989**	.5298**	.4649**	.3564**
Y ₂									1.0000	.5845**	.3706**	.4796**
Y ₃										1.0000	.3345**	.3858**
Y ₄											1.0000	.5047**
Y ₅												1.0000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 2 ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า คือลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานช่างฝีมือและงานกลางแจ้งกับลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม งานบริการการศึกษาและสังคม งานจัดการและค้าขาย และงานสำนักงานและเสมียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .5275 .4398 .5062 .4271 และ .3960 ตามลำดับ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม งานบริการการศึกษาและสังคม งานจัดการและค้าขาย และงานสำนักงานและเสมียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .4154 .5859 .5350 และ .4852 ตามลำดับ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม กับลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม งานจัดการและค้าขาย และงานสำนักงานและเสมียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .4959 .6502 และ .3991 ตามลำดับ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม กับลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย และงานสำนักงานและเสมียน มีค่าสัมประสิทธิ์ภายในเท่ากับ .6155 และ .4537 ตามลำดับ และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการและค้าขาย กับลักษณะความสนใจในอาชีพงานสำนักงานและเสมียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .6554

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม พบว่าตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1657 และ .1800 ตามลำดับ และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรี และวรรณกรรม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ มีค่าเท่ากับ -.1370 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานบริการการศึกษาและสังคม กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1110 .1196 และ .1054 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรตามพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชากับวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลกุมารเวช

ศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .8344 .7622 .7914 .6442 และ .6276 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ กับวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .5989 .5289 .4649 และ .3564 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ กับวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .5845 .3700 และ .4796 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ กับวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .3345 และ .3858 ตามลำดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ กับวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในเท่ากับ .5047

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา

ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสำรวจวัดลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา มาทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา

ตัวแปร	R	F
$Y \cdot X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$	.2109	2.8006**
$Y_1 \cdot X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$	.1864	2.1666*
$Y_2 \cdot X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$	.2312	3.3991**
$Y_3 \cdot X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$	.2234	3.1590**
$Y_4 \cdot X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$	.0980	.5834
$Y_5 \cdot X_1, X_2, X_3, X_4, X_5, X_6$	.1975	2.4429*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 แสดงว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ มีค่าเท่ากับ .2109 .2312 และ .2234 ตามลำดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าเท่ากับ .1864 และ .1975 ตามลำดับ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ มีค่าเท่ากับ .0980 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. คำนึงถึงความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา

ผู้วิจัยนำคะแนนของแบบสำรวจวัดลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภท และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา มาทำการวิเคราะห์หาค่า น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทว่าประเภทใด ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา คือ วิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน ในรูปแบบแผนมาตรฐาน (8) ปราบกฎผลดังแสดงในตาราง 4-9 ดังนี้

ตาราง 4 คำนวณน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา

ตัวแปรอิสระ	β	F
X_1	-.0272	.184
X_2	.2249	13.597**
X_3	-.1184	4.146*
X_4	.0137	.038
X_5	-.0182	.043
X_6	-.1334	4.861*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 ปรากฏว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา มีค่าเท่ากับ .2249 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรีและวรรณกรรม และลักษณะความสนใจในอาชีพ ประเภทงานสำนักงานและเสมียน ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา มีค่าเท่ากับ -.1184 และ -.1334 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 5 ค่านัยนัยสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์

ตัวแปรอิสระ	β	F
X_1	.0019	.001
X_2	.1779	9.861**
X_3	-.1404	6.139**
X_4	.0306	.198
X_5	.0068	.006
X_6	-.0709	1.358

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ปรากฏว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทางบวก มีค่าเท่ากับ .1774 และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ซึ่งส่งผลทางลบ มีค่าเท่ากับ -.1404 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

ตัวแปรอิสระ	β	F
X_1	.0331	.274
X_2	.2387	16.648**
X_3	-.0887	2.342
X_4	-.0262	.131
X_5	-.0642	.587
X_6	-.1506	6.624**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 ปรากฏว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทางบวก มีค่าเท่ากับ .2387 และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน ซึ่งส่งผลทางลบ มีค่าเท่ากับ -.1506 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 ค่าน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์

ตัวแปรอิสระ	β	F
X_1	-.0799	1.592
X_2	.1847	9.186**
X_3	-.1634	7.903**
X_4	-.0163	.050
X_5	-.0170	.041
X_6	-.1261	4.348*

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 ปรากฏว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทางบวก มีค่าเท่ากับ .1847 และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ซึ่งส่งผลทางลบ มีค่าเท่ากับ -.1634 และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ทางลบ มีค่าเท่ากับ -.1261 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่นส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 8 คำนวณน้ำหนักความสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์

ตัวแปรอิสระ	β	F
X_1	-.0770	2.185
X_2	.0345	.315
X_3	.0168	.070
X_4	-.0535	.634
X_5	.0279	.097
X_6	-.0297	.229

จากตาราง 8 ปรากฏว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพทุกประเภทส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 ค่านัยนัยสำคัญ (β) ของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน

ตัวแปรอิสระ	β	F
X_1	.0004	.000
X_2	.1780	12.252**
X_3	.0297	.186
X_4	.0225	.119
X_5	-.0368	.222
X_6	-.0827	1.986

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 ปรากฏว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าเท่ากับ .1780 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปแล้วจะพบว่าลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 10 ดังนี้

ตาราง 10 ลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
การพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา

ลักษณะความสนใจ ในอาชีพ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X ₁	-	.	.	.	.	.
X ₂	+	+	+	+	.	+
X ₃	-	-	.	-	.	.
X ₄	.	.	.	.	.	.
X ₅	.	.	.	-	.	.
X ₆	-	.	-	-	.	.

+ ส่งผลทางบวก

- ส่งผลทางลบ

. ไม่ส่งผล

จากตาราง 10 ปรากฏว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิค ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน แต่ไม่ส่งผลต่อวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ส่งผลทางลบต่อวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ แต่ไม่ส่งผลต่อวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลจิตเวช และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน ส่งผลทางลบต่อวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ แต่ไม่ส่งผลต่อวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ไม่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และรายวิชา

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทางวิชาชีพของฮอลแลนด์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และเป็นรายวิชา
2. เพื่อศึกษานำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทางวิชาชีพของฮอลแลนด์ว่าประเภทใดที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และเป็นรายวิชา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยพยาบาลและคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดรัฐบาลและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีสังกัดเป็นชั้น (Strata) และห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 368 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวแบบสำรวจ เอส ดี เอส (The Self-Directed Search, S D S) ของฮอลแลนด์ รูปแบบของคำถามเป็นข้อความแบ่งเป็น 4 หมวดคือ หมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ และหมวดการประเมินตนเอง แต่ละหมวดประกอบด้วยกลุ่มอาชีพประเภทต่าง ๆ 6 ประเภทคือ งานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง (Realistic) งานวิทยาศาสตร์และเทคนิค (Investigative) งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม (Artistic) งานบริการการศึกษาและสังคม (Social) งานจัดการและค้าขาย (Enterprising) และงานสำนักงานและสามัญ (conventional) โดยสามหมวดแรก คำตอบเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) มีจำนวนข้อความในแต่ละกลุ่มอาชีพประเภทละ 15 ข้อ ส่วนหมวดสุดท้ายคำตอบเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีจำนวน 12 ข้อ รวมจำนวนข้อความทั้งหมด 282 ข้อ ใช้เวลาทำ 40 นาที

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้างนี้ มีดังนี้

1. ขอบหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย และวางแผนในการดำเนินการสอบ โดยติดต่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากวิทยาลัยพยาบาลและคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดรัฐบาล และเอกชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งกำหนด วัน เวลา ที่จะนำแบบสำรวจไปทดสอบกับนักศึกษา

2. จัดเตรียมแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ทดสอบในแต่ละครั้ง

3. นำแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ไปทดสอบกับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนจะเริ่มทำแบบสำรวจได้ชี้แจงให้นักศึกษาเข้าใจวิธีการทำ และวิธีการตอบแบบสำรวจ

4. ขอสำเนาเกรดวิชาการพยาบาลทั้ง 5 วิชา จากฝ่ายทะเบียนของวิทยาลัยพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. นำผลที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ค่าสถิติ และทดสอบสมมติฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภท กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนลักษณะความสนใจในอาชีพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา

3. คำนำนัยสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา พบว่าลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ มีค่าเท่ากับ .2109 .2312 และ .2234 ตามลำดับ และลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ วิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มีค่าเท่ากับ .1864 และ .1974 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท มีความสัมพันธ์กับวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา สรุปได้ดังนี้

2.1 น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา มี 3 ตัวแปร คือ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทางบวกมีค่าเท่ากับ .2249 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม และประเภทงานสำนักงานและเสมียน ซึ่งส่งผลทางลบมีค่าเท่ากับ -.1184 และ -.1334 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ มี 2 ตัวแปรคือ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทางบวกมีค่าเท่ากับ .1779 และประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ซึ่งส่งผลทางลบมีค่าเท่ากับ -.1404 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ มี 2 ตัวแปรคือ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทางบวก มีค่าเท่ากับ .2387 และประเภทงานสำนักงานและเสมียน ซึ่งส่งผลทางลบมีค่าเท่ากับ -.1506 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ มี 3 ตัวแปรคือ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งส่งผลทางบวก มีค่าเท่ากับ .1847 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม และประเภทงานสำนักงานและเสมียน ซึ่งส่งผลทางลบ มีค่าเท่ากับ -.1634 และ -.1261 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทุกประเภท ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.6 น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน มี 1 ตัวแปรคือ ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเท่ากับ .1780 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทอื่น ๆ ส่งผลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และเป็นรายวิชา สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า ความสนใจเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนและประสพผลสำเร็จในการเรียน (วัชรวิทย์ ทรัพย์มี, 2522 : 15 ; สำเร็จ บุญเรืองรัตน์, 2524 : 8 ; รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์, 2533 : 168 และ Freeman, 1965 : 58) และความสนใจในอาชีพ จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกอาชีพได้อย่างคงที่แน่นอน และความสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานในด้านนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเรคกี (Racky, 1959 : 629 - 636) ที่พบว่าความสนใจในอาชีพทางเครื่องจักรกลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาช่างไม้ และงานวิจัยของดัชนีย์ บุณศิริ (2525 : บทคัดย่อ) พบว่าความสนใจทางช่างกลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่างอุตสาหกรรม นอกจากนี้งานวิจัยของวอลซ์ (Walsh, 1972 : 223 - 232) พบว่าลักษณะบุคลิกภาพที่ประเมินได้จากแบบสำรวจวัดความสนใจในอาชีพ วี พี ไอ (VPI) ของฮอลแลนด์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำหรับลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทมีความสัมพันธ์กับวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากลักษณะวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ เป็นการให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มีอาการทางจิตใจ แต่ละรูปแบบเช่นมีความวิตกกังวล ตื่นเต้น กระวนกระวาย มีอาการประสาทหลอน หรือมีอาการซึมเศร้ารุนแรง เป็นต้น ดังนั้นพยาบาลที่ทำงานกับผู้ป่วยโรคจิต จึงต้องมีความรู้ มีความอดทนอย่างสูงต่ออารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงเร็วของผู้ป่วย รู้จักให้อภัยในการกระทำที่ไม่เหมาะสม และต้องรู้จักผ่อนคลายสถานการณ์ด้วยวิธีที่เหมาะสม (พะเยาว์ ฉายะระบิล, 2518 : 58 - 74) และจากลักษณะเนื้อหาวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างจากวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน ซึ่งลักษณะเนื้อหาของวิชาเหล่านี้เป็นการให้การพยาบาลผู้ป่วยที่เจ็บป่วยทางกายที่เป็นรูปธรรมกว่าวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ ด้วยเหตุนี้ทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภท มีความสัมพันธ์กับวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพันธ์ หิรัระนันท์ และคณะ (2522 : 61) พบว่าบุคลิกภาพด้านความสนใจในอาชีพของนักศึกษาพยาบาลปีที่ 2 และปีที่ 3 มีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยตลอดหลักสูตรอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและรายวิชา อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 น้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคส่งผลทางบวก และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ประเภทงานสำนักงานและเสมียนส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าลักษณะความสนใจในอาชีพอย่างน้อยหนึ่งประเภทที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและเป็นรายวิชา การที่ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคส่งผลทางบวกทั้งนี้ เป็นเพราะว่า พื้นฐานการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลสำเร็จการศึกษาแผนกวิทยาศาสตร์ และธรรมชาติเนื้อหาวิชาของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ก็เป็นวิทยาศาสตร์ ดังคำกล่าวของ จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 19) ที่ว่าการพยาบาลถือเป็นวิทยาศาสตร์แขนงหนึ่งที่ได้มาด้วยการศึกษาตามแนววิทยาศาสตร์ มีทฤษฎีเป็นหลักที่สามารถอธิบายถึงเหตุผลของสิ่งต่าง ๆ ได้ และต้องอาศัยความสามารถในการสังเกตผู้ป่วย ไม่ว่าจะเป็นการดู การฟัง หรือการสัมผัส (ปุ้ย ไรจนะบุรานนท์, 2503 : 11-12) เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตมาใช้ในการวินิจฉัยปัญหาและวางแผนการแก้ปัญหาให้กับผู้ป่วย สำหรับวิธีการแก้ปัญหาของพยาบาลนั้นถือเป็นวิธีทางวิทยาศาสตร์ (รัตนาทองสวัสดิ์, 2532 : 26) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ซิลวา (Silva, 1971 : 531) ว่า การศึกษาพยาบาลเป็นการรวบรวมเนื้อหาวิชาที่มีขอบเขตแน่นอนที่จะช่วยให้ศึกษามีกิจกรรมในการแก้ปัญหา โดยอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน สามารถมองเห็นปัญหาและเลือกวิธีการแก้ไขได้ถูกต้อง และเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่นักศึกษาสามารถใช้ความรู้แก้ปัญหา ตรวจสอบข้อผิดพลาดในแต่ละขั้นตอน ด้วยเหตุนี้ทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาเช่นกัน

สำหรับลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม และประเภทงานสำนักงานและเสมียนส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ ซึ่งส่งผลในทิศทางตรงข้าม หมายความว่าถ้าได้คะแนนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม และประเภทงานสำนักงานและเสมียนสูงแล้ว จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา และวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ต่ำ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าตัวแปรที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลจากการตรวจสอบความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพของสมองที่นักศึกษาได้รับการเรียนรู้จากอาจารย์ซึ่งเน้นหนักไปทางทฤษฎี และการบริการทางวิชาการ แต่ตัวแปรที่เป็นลักษณะความสนใจในอาชีพ ประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม และประเภทงาน

สำนักงานและเสมียน เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่วิชาชีพพยาบาลใช้ขณะปฏิบัติ แต่การศึกษาค้างนี้ นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีมาศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาและวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์

2.2 นักทักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคส่งผลทางบวก และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 2.1 การที่ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคส่งผลทางบวก เป็นเพราะว่าลักษณะวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ เป็นการให้การพยาบาลผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่เจ็บป่วยด้วยโรคระบบต่าง ๆ ที่ต้องรักษาทางยาและการผ่าตัด เนื้อหาวิชาจึงเน้นให้ผู้เรียนรู้จักวินิจฉัยโรค รู้จักสังเกต มีเหตุผล และใช้หลักวิชาในการแก้ปัญหาและให้บริการผู้ป่วย โดยอาศัยความรู้ทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน ดังคำกล่าวของ ปุ้ย โรจนบุรานนท์ (2503 : 11 - 12) ; จินตนา ยูนพันธ์ (2527 : 19) และซิลวา (Silva, 1971 : 531) ตามรายละเอียดที่ได้กล่าวอ้างในข้อ 2.1

สำหรับลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ ซึ่งส่งผลในทิศทางตรงข้ามหมายความว่าถ้าได้คะแนนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม สูงแล้ว จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ต่ำ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า เนื้อหาของวิชานี้เป็นความรู้ทางทฤษฎีซึ่งเน้นในเรื่องหลักวิชา ส่วนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม เป็นกิจกรรมที่วิชาชีพพยาบาลใช้ในขณะปฏิบัติงาน ดังคำกล่าวของ ปุ้ย โรจนบุรานนท์ (2503 : 10-11) ที่ว่าการพยาบาลเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่เป็นความรู้ทางปฏิบัติที่จะทำให้เกิดผลตามต้องการ แต่การจะเกิดศิลปนั้นต้องปฏิบัติให้เกิดทักษะก่อน ซึ่งต้องอาศัยเวลานานพอสมควร และสอดคล้องกับคำกล่าวของ ไก่แก้ว (พวงรัตน์ บุญานุรักษ์, 2522 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Gowen, 1944) ; จินตนา ยูนพันธ์ (2527 : 17) และ รัตนา ทองสวัสดิ์ (2532 : 2) ที่ว่าการพยาบาลเป็นการปฏิบัติกิจกรรม แต่การศึกษาค้างนี้ นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีมาศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม ส่งผลทางลบต่อวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์

2.3 นักทักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิค ส่งผลทางบวก และลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 2.1 การที่ลักษณะความสนใจใน

อาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคนิคส่งผลทางบวก เป็นเพราะว่าลักษณะเนื้อหาวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ เป็นการให้การพยาบาลเด็กป่วยตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวัยรุ่น เริ่มตั้งแต่การดูแลเด็กน้ำหนักน้อย การให้อาหารนมแม่ การส่งเสริมพัฒนาการเด็กในวัยต่าง ๆ การดูแลเด็กป่วยด้วยโรคติดเชื้อและไม่ติดเชื้อของระบบต่าง ๆ ตลอดจนโรคที่ต้องรักษาด้วยการผ่าตัด (วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. 2531 : 182-191) จากลักษณะวิชาจึงเน้นให้ผู้เรียนใช้วิจญาณการสังเกต การวิเคราะห์ อย่างมีเหตุผลในการนำหลักวิชามาแก้ปัญหาแก่ผู้ป่วยเด็ก ซึ่งไม่สามารถบอกอาการและการเปลี่ยนแปลงได้ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ดังคำกล่าวของ ปุ้ย โรจนบุรานนท์ (2503 : 11-12) ; จินตนา ยูนิพันธุ์ (2527 : 19) และซิลวา (Silva. 1971 : 531) ตามรายละเอียดที่กล่าวอ้างไว้ในข้อ 2.1 ด้วยเหตุผลข้างต้นจึงทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพ ประเภทงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

สำหรับลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ ซึ่งส่งผลในทิศทางตรงข้าม หมายความว่าถ้าได้คะแนนลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียนสูงแล้วจะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ต่ำ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประเภทงานสำนักงานและเสมียนเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการบริการทางธุรการและเอกสารที่ไม่เกี่ยวกับหลักวิชาการพยาบาล แต่เป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งที่นักศึกษาต้องปฏิบัติในขณะที่ขึ้นฝึกงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวดี ศรีเลณวัตติ และคณะ (2519 : 46 - 51) พบว่าพยาบาลในแผนกกุมารเวช ยังใช้เวลามากในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับงานแม่บ้าน งานเสมียนธุรการ เช่น การเขียนใบเบิกอาหาร ใบนัดผู้ป่วย ใบเบิกของใช้ การลงทะเบียนประวัติผู้ป่วย ฯลฯ ส่วนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ ลักษณะวิชาเป็นการวัดความรู้ทางทฤษฎี และงานบริการ ที่เน้นหนักไปในด้านวิชาการ ด้านชีวิตมนุษย์ เกี่ยวข้องกับการดูแลและช่วยเหลือผู้ป่วยเด็ก และการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคทฤษฎีมาศึกษา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์

2.4 นัยสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 2.1 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์เป็นการพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการเจ็บป่วยทางจิตใจซึ่งค่อนข้างเป็นนามธรรม และเนื้อหาวิชาส่วนใหญ่เป็นเรื่องพฤติกรรมมนุษย์ (จินตนา ยูนิพันธุ์. 2528 : 8) ที่มีการเจ็บป่วยด้านจิตใจ จึงทำให้ผู้ป่วยโรคจิตมีพฤติกรรมที่ผิดปกติ เช่น วิดกกังวลสูง ตื่นเต้น กระวนกระวาย ประสาทหลอน ก้าวร้าว ดุดัน หรือบางคนก็เก็บตัวซ่อนเร้น ไม่สนใจผู้อื่น พูดคนเดียว เป็นต้น (ศรีอูตร ดิษยบุตร. 2520 : 2) จากลักษณะเนื้อหาวิชาที่แตกต่างจาก

วิชาการพยาบาลอื่น ๆ จึงทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภทส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 นัยนัยสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 2.1 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน เนื้อหาวิชาส่วนหนึ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาใช้วินิจฉัยปัญหาชุมชน โดยต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมความเชื่อชนบทธรรมเนียมประเพณีและโครงสร้างของสังคมนั้น ๆ (จำเรียง ภุมมะสุวรรณ. 2522 : 5) ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ลักษณะความสนใจในอาชีพ ประเภทงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคส่งผลทางบวกต่อวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรใช้แบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคในการสอบคัดเลือกนักศึกษาที่เข้าเรียนในวิชาชีพพยาบาล
2. ควรทำการวิจัยโดยใช้ทฤษฎีของฮอลแลนด์ ด้วยการศึกษาระยะยาว (Longitudinal Study) กับพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกต่าง ๆ เพื่อดูว่าสามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพพยาบาลได้มั่นคงเพียงใด เป็นไปตามทฤษฎีของฮอลแลนด์หรือไม่
3. ควรจะได้ทำการวิจัยตนเองเดียวกันนี้ โดยศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของวิชาชีพพยาบาล

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกพร หมู่พยัคฆ์. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางประชากรกับความต้องการเปลี่ยนไปเรียนหลักสูตรอื่นของนักศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528. อัดสำเนา.
- จินตนา ยูนิพันธ์. การพยาบาลจิตเวชเล่ม 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- _____. การเรียนการสอนทางพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- จำเรียง ภูมระสุวรรณ. สังคมวิทยาสำหรับพยาบาล. กรุงเทพฯ : สามเจริญพานิช, 2522.
- ดัชนี บุระศิริ. การเปรียบเทียบความสามารถพื้นฐานและความสนใจทางช่างกลของนักเรียนช่างอุตสาหกรรมในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ประนอม แสงจันทร์. ความพึงพอใจในการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในสถานศึกษา สังกัด ทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2529. อัดสำเนา.
- ประสาร ทิพย์ธारा. คู่มือประกอบการศึกษาจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรบัณฑิต, 2521.
- ป๋วย ไฉนบรรณนท์. "วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการพยาบาลอย่างไร," จดหมายเหตุการพยาบาล. 10 (2) : 10-12 ; 2503.
- พจน์ สะเพียรชัย. "การพยาบาลในทศวรรษหน้า," ใน เอกสารประกอบการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 9. หน้า 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2534.
- พรหมเรือง อมิตาภา. ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาเรียนพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลผดุงครรภ์และอนามัยภาคใต้ จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. การวางแผนการพยาบาล : การปฏิบัติการพยาบาลแนววิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยเซหม, 2522.
- พะเยาว์ ฉายระบิล. เอกสารประกอบการสอนวิชาการพยาบาลจิตเวช. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศึกษา คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.

- เพียรดี เปลี่ยนมงคล. การศึกษามโนภาพแห่งตน ความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล โรงเรียนพยาบาลรามาราม ธิปดี. ปริญญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ✓ รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. การวัดทัศนคติเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533.
- รัตนา ทองสวัสดิ์. วิชาชีพการพยาบาลประเด็นและแนวโน้ม. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ช้างเผือกคอมพิวเตอร์กราฟิค, 2532.
- รัตนา ศรีเหรียญ. ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของพยาบาลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพยาบาล. ปริญญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ละออ หุดากู. "การพยาบาลในทศวรรษหน้า," ใน เอกสารประกอบการประชุมพยาบาลแห่งชาติ ครั้งที่ 9. หน้า 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2534.
- ล้วน สายยศ. "เทคนิคการเขียนข้อสอบวัดความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา. 13 (39) : 33-38 ; มกราคม-เมษายน 2535.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2531.
- วนิดา แดงสุภา. "เทคนิคการแนะแนวอาชีพ," เอกสารการอบรมครูแนะแนว มพช 2 รุ่นที่ 1. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.
- วิษุตา ถาวรพัฒพงษ์. การสร้างแบบสำรวจความสนใจในอาชีพตามมทญขีของฮอลล์แลนด์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนราธิวาส. ปริญญาพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. ประมวลการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์, 2531.
- _____. รายงานการลาออกของนักศึกษา. 2533 - 2535. ไม่มีเลขหน้า.
- ✓ วิษี ทรัพย์มี. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- ศรีอู๊ดร ศิษย์บุตร. คู่มือการพยาบาลจิตเวชเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2520.
- สัมพันธ์ หิญาธีระนันท์ และคณะ. "การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างความถนัดและบุคลิกภาพ บางประการที่ส่งผลต่อการปฏิบัติพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลในประเทศไทย," รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2522. อัดสำเนา.

- สุดสวาท อยู่สมบูรณ์. องค์ประกอบบางประการที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษาพยาบาล หลักสูตรอนุปริญญา ในส่วนกลาง. ปริญญาโท กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อัดสำเนา.
- สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์. การศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- สุนทรรัตน์ กันหลง. ความตรงตามสภาพของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพของครูเดอรั.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523. อัดสำเนา.
- สุวดี ศรีเลมวดี และคณะ. กิจกรรมพยาบาลในแผนกกุมารเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัย
มหิดล, 2519. อัดสำเนา.
- สุเมีย อีรดากร. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย, 2524.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติ และความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา.
3(2) : 8 ; กันยายน-ธันวาคม 2524.
- อัจฉราภรณ์ บรรลือทรัพย์. การศึกษาความเที่ยงตรงของแบบสำรวจอาชีพ เอส ดี เอส
ของจอห์น ฮอลล์แลนด์ กับกลุ่มอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิคประเภท
งานบริการสังคม และประเภทงานศิลปะ. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

Anastasi, Anne. Psychological Teasting. 2nd ed. New York:Macmillan,
1961.

Crane,M.D. Ida Jeam Olando : Nursing Theories. New York: Prentice
Hall Inc.,1980.

Darley, John G. and Hegenath Theda. Vocational Interest Measurement
Theory and Practice. Minneapolis : University of Minnesota
Press, 1955.

Davis, Frederick B. Educational Measurement and Their Interpretation.
California : Wadsworth Publishing Co.,1964.

- Dunkelberger, J.E. and S.C. Aadland. "Expectation and Attainment of Nursing Careers," Nursing Research. 33(4) : 236 ; July/August, 1984.
- Eysenck, H.J. et al. Encyclopedia of Psychology. London : Search Press Limited, 1972.
- Freeman, Frank S. Theory and Practice of Psychological Testing. 3rd ed. New York : Holt, Rinehart and Winston Inc., 1965.
- Ginzberg, Eli. The Development of Human Resources. New York: McGraw-Hill Inc., 1966.
- Gonfredson, G.D. and J.L. Holland. "Some normative Self-report data on activities. Competencies, occupation preference, and ability rating for high school and college Students, and employed men and women," JSAS Catalog of Selected Documents in Psychology. 5:92 ; 1975.
- Hamer, Bertha and Henderson Virginia. Textbook of The Principles and Practice of Nursing. New York : The Mac Millan Co., 1955.
- Holland, John L. "Making Vocational Choices," A Theory of Careers. New Jersey : Prentice-Hall, 1973.
- _____. Manual of Self Directed Search. California : Counseling Psychologists Press Inc., 1979.
- Komorita, Nosi I. "Self-Concept Measures as Related to Achievement in Nursing Education," Dissertation Abstracts International. 32(12) : 6809-A ; June, 1972.
- Monro, B.H. "Dropouts from Nursing Education : Path Analysis of National Sample," Nursing Research. 29 : 37-277; November-December, 1980.

- Page, Terry, J.B. Thomas and A.R. Marshall. International Dictionary of Education. New York: Nicolas Publising Co., 1977.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolesence. New York: The Bobbs Merrill Company Inc., 1963.
- Racky, D.J. "Predications of Ninth Grade Woodshops Performance from Aptitude and Interest Measure," Educational and Psychological Measurement. 19 : 629-636 ; 1959.
- Rottkamp, B.C. "Attrition Rates in Basic Baccalureate Nursing Programs," Nursing Outlook. 16 : 44-47 ; June, 1968.
- Silva, Dolores. "Program Develop in Nursing : Some Theoretical Question," Nursing Research. 20 : 531 ; November-December 1971.
- Super, Donald E. and John O.Crites. Appraising Vocational Fitness. Delhi : Universal Book Stall, 1968.
- Thorndike, Robert H. and Elizabeth P.Hagen. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 2nd ed. New York : John Wiley & Son, 1961.
- Tolbert, E.L. Counseling for Career Development. Boston : Houghton Mifflin Company, 1974.
- Wagner, Lyle Walter. "A Longitudinal Vocational Choice Study of Students from A Minnesota Height School," Dissertation Abstracts International. 39 : 1353-A ; September, 1979.
- Walsh, E.P. "Exploration of Holland's theory of vocation choice in graduate school environments," Journal of Vocational Behavior. 223-232 ; 1972.
- Weinroth, Ralph. "A Development Study of Vocational Interest Patterns of Adolescent Girls Age Thirteen to Eighteen," Dissertation Abstracts. 35 : 1453-A ; September, 1974.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

ค่าความสอดคล้องของข้อความ ในแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

ตาราง 11 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อความในแบบสำรวจความสนใจในอาชีพแต่ละข้อ

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานช่างฝีมือและงาน กลางแจ้งในหมวดกิจกรรม	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานวิทยาศาสตร์และ เทคนิคในหมวดกิจกรรม	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	0.80	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	0.80	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานศิลปะ ดนตรี และงาน วรรณกรรมในหมวดกิจกรรม	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	0.80	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานบริการการศึกษาและ สังคมในหมวดกิจกรรม	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานจัดการและค้าขาย ในหมวดกิจกรรม	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	0.60	คัดเลือกไว้
	5	0.80	คัดเลือกไว้
	6	0.80	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	0.80	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานสำนักงานและเสมียน ในหมวดกิจกรรม	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	0.80	คัดเลือกไว้
	14	0.80	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานช่างฝีมือและงาน กลางแจ้งในหมวดความ สามารถ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	0.80	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในหมวดความสามารถ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	0.80	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	0.80	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	0.80	คัดเลือกไว้
	14	0.80	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	0.80	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานศิลปะ ดนตรี และ วรรณกรรมในหมวดความ สามารถ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	0.80	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	0.80	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานบริการการศึกษาและ สังคมในหมวดความ สามารถ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	0.80	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	0.80	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานจัดการและค้าขาย ในหมวดความสามารถ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	0.80	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	0.80	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	0.80	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานสำนักงานและเสมียน หมวดความสามารถ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานช่างฝีมือและงาน กลางแจ้งในหมวดอาชีพ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	0.80	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	0.60	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	0.80	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในหมวดอาชีพ	1	0.60	คัดเลือกไว้
	2	0.80	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	0.80	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	0.80	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานศิลปะ ดนตรี และ วรรณกรรมในหมวดอาชีพ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	0.80	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	0.80	คัดเลือกไว้
	10	0.80	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	0.80	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานบริการการศึกษาและ สังคมในหมวดอาชีพ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	0.80	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	0.60	คัดเลือกไว้
	11	0.80	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	0.80	คัดเลือกไว้
	15	0.80	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	0.80	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	0.80	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานจัดการและค้าขาย ในหมวดอาชีพ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	1.00	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	0.60	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	0.80	คัดเลือกไว้
	18	1.00	คัดเลือกไว้
	19	1.00	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ตาราง 11 (ต่อ)

กลุ่มอาชีพประเภท	ข้อความ ที่	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	หมายเหตุ
งานสำนักงานและเสมียน ในหมวดอาชีพ	1	1.00	คัดเลือกไว้
	2	1.00	คัดเลือกไว้
	3	1.00	คัดเลือกไว้
	4	1.00	คัดเลือกไว้
	5	1.00	คัดเลือกไว้
	6	1.00	คัดเลือกไว้
	7	1.00	คัดเลือกไว้
	8	1.00	คัดเลือกไว้
	9	1.00	คัดเลือกไว้
	10	1.00	คัดเลือกไว้
	11	1.00	คัดเลือกไว้
	12	0.80	คัดเลือกไว้
	13	1.00	คัดเลือกไว้
	14	1.00	คัดเลือกไว้
	15	1.00	คัดเลือกไว้
	16	1.00	คัดเลือกไว้
	17	1.00	คัดเลือกไว้
	18	0.80	คัดเลือกไว้
	19	0.80	คัดเลือกไว้
	20	1.00	คัดเลือกไว้
	21	1.00	คัดเลือกไว้
	22	1.00	คัดเลือกไว้
	23	1.00	คัดเลือกไว้
	24	1.00	คัดเลือกไว้

ภาคผนวก ข.

ค่าอำนาจจำแนกของข้อความแยกตามกลุ่มอาชีพ

ตาราง 12 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานช่างฝีมือ
และงานกลางแจ้ง (R) และงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิค (I) ในหมวดกิจกรรม

R			I		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	4.03	คัดเลือกไว้	1	6.71	คัดเลือกไว้
2	3.93	ตัดทิ้ง	2	5.80	คัดเลือกไว้
3	3.51	ตัดทิ้ง	3	4.52	ตัดทิ้ง
4	1.88	ตัดทิ้ง	4	7.83	คัดเลือกไว้
5	4.03	คัดเลือกไว้	5	4.29	ตัดทิ้ง
6	1.64	ตัดทิ้ง	6	7.06	คัดเลือกไว้
7	3.29	ตัดทิ้ง	7	5.17	คัดเลือกไว้
8	4.18	คัดเลือกไว้	8	4.56	ตัดทิ้ง
9	7.01	คัดเลือกไว้	9	13.06	คัดเลือกไว้
10	5.48	คัดเลือกไว้	10	10.05	คัดเลือกไว้
11	4.22	คัดเลือกไว้	11	4.55	ตัดทิ้ง
12	7.49	คัดเลือกไว้	12	5.80	คัดเลือกไว้
13	4.45	คัดเลือกไว้	13	6.64	คัดเลือกไว้
14	4.23	คัดเลือกไว้	14	6.71	คัดเลือกไว้
15	6.21	คัดเลือกไว้	15	4.29	ตัดทิ้ง
16	4.74	คัดเลือกไว้	16	5.17	คัดเลือกไว้
17	3.42	ตัดทิ้ง	17	4.76	ตัดทิ้ง
18	7.01	คัดเลือกไว้	18	5.81	คัดเลือกไว้
19	1.75	ตัดทิ้ง	19	2.31	ตัดทิ้ง
20	3.58	ตัดทิ้ง	20	5.07	คัดเลือกไว้
21	4.38	คัดเลือกไว้	21	4.86	ตัดทิ้ง
22	3.13	ตัดทิ้ง	22	7.82	คัดเลือกไว้
23	6.41	คัดเลือกไว้	23	2.50	ตัดทิ้ง
24	7.67	คัดเลือกไว้	24	10.33	คัดเลือกไว้

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (A) และงานบริการการศึกษาและสังคม (S) ในหมวดกิจกรรม

A			S		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	3.31	ตัดทิ้ง	1	4.24	คัดเลือกไว้
2	3.96	ตัดทิ้ง	2	5.90	คัดเลือกไว้
3	9.67	คัดเลือกไว้	3	4.56	คัดเลือกไว้
4	4.56	ตัดทิ้ง	4	3.77	ตัดทิ้ง
5	8.34	คัดเลือกไว้	5	3.22	ตัดทิ้ง
6	2.64	ตัดทิ้ง	6	3.56	ตัดทิ้ง
7	7.52	คัดเลือกไว้	7	1.82	ตัดทิ้ง
8	10.62	คัดเลือกไว้	8	6.41	คัดเลือกไว้
9	4.92	คัดเลือกไว้	9	3.77	ตัดทิ้ง
10	8.27	คัดเลือกไว้	10	4.22	คัดเลือกไว้
11	6.71	คัดเลือกไว้	11	8.34	คัดเลือกไว้
12	6.40	คัดเลือกไว้	12	7.04	คัดเลือกไว้
13	11.36	คัดเลือกไว้	13	4.55	คัดเลือกไว้
14	3.77	ตัดทิ้ง	14	7.99	คัดเลือกไว้
15	6.00	คัดเลือกไว้	15	1.97	ตัดทิ้ง
16	16.43	คัดเลือกไว้	16	6.24	คัดเลือกไว้
17	5.60	คัดเลือกไว้	17	5.15	คัดเลือกไว้
18	13.75	คัดเลือกไว้	18	5.48	คัดเลือกไว้
19	2.74	ตัดทิ้ง	19	3.77	ตัดทิ้ง
20	3.05	ตัดทิ้ง	20	5.48	คัดเลือกไว้
21	9.20	คัดเลือกไว้	21	3.50	ตัดทิ้ง
22	5.34	คัดเลือกไว้	22	4.14	คัดเลือกไว้
23	4.52	ตัดทิ้ง	23	8.94	คัดเลือกไว้
24	1.61	ตัดทิ้ง	24	4.14	ตัดทิ้ง

ตาราง 14 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการ
และค้าขาย (E) และงานสำนักงาน และเสมียน (C) ในหมวดกิจกรรม

E			C		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	2.96	ตัดทิ้ง	1	8.94	คัดเลือกไว้
2	9.43	คัดเลือกไว้	2	4.65	ตัดทิ้ง
3	7.83	คัดเลือกไว้	3	6.81	คัดเลือกไว้
4	4.38	ตัดทิ้ง	4	12.15	คัดเลือกไว้
5	5.20	คัดเลือกไว้	5	4.93	ตัดทิ้ง
6	4.04	ตัดทิ้ง	6	30.67	คัดเลือกไว้
7	10.62	คัดเลือกไว้	7	7.34	คัดเลือกไว้
8	3.77	ตัดทิ้ง	8	10.63	คัดเลือกไว้
9	9.43	คัดเลือกไว้	9	9.67	คัดเลือกไว้
10	3.76	ตัดทิ้ง	10	9.31	คัดเลือกไว้
11	4.41	ตัดทิ้ง	11	4.93	ตัดทิ้ง
12	6.40	คัดเลือกไว้	12	5.48	ตัดทิ้ง
13	4.77	ตัดทิ้ง	13	5.15	ตัดทิ้ง
14	6.81	คัดเลือกไว้	14	5.90	ตัดทิ้ง
15	4.22	ตัดทิ้ง	15	9.31	คัดเลือกไว้
16	3.72	ตัดทิ้ง	16	7.02	คัดเลือกไว้
17	6.90	คัดเลือกไว้	17	10.63	คัดเลือกไว้
18	6.20	คัดเลือกไว้	18	9.67	คัดเลือกไว้
19	7.52	คัดเลือกไว้	19	7.06	คัดเลือกไว้
20	4.82	คัดเลือกไว้	20	4.92	ตัดทิ้ง
21	8.37	คัดเลือกไว้	21	8.34	คัดเลือกไว้
22	8.84	คัดเลือกไว้	22	4.93	ตัดทิ้ง
23	11.74	คัดเลือกไว้	23	10.33	คัดเลือกไว้
24	5.20	คัดเลือกไว้	24	4.02	ตัดทิ้ง

ตาราง 15 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานช่างฝีมือ และงานกลางแจ้ง (R) และงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิค (I) ในหมวดความสามารถ

R			I		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	2.84	ตัดทิ้ง	1	4.63	คัดเลือกไว้
2	3.93	คัดเลือกไว้	2	4.22	คัดเลือกไว้
3	3.10	ตัดทิ้ง	3	5.80	คัดเลือกไว้
4	6.19	คัดเลือกไว้	4	3.64	ตัดทิ้ง
5	6.40	คัดเลือกไว้	5	5.72	คัดเลือกไว้
6	6.21	คัดเลือกไว้	6	1.56	ตัดทิ้ง
7	8.84	คัดเลือกไว้	7	1.82	ตัดทิ้ง
8	2.37	ตัดทิ้ง	8	2.66	ตัดทิ้ง
9	3.48	ตัดทิ้ง	9	2.97	ตัดทิ้ง
10	5.64	คัดเลือกไว้	10	3.65	คัดเลือกไว้
11	3.93	คัดเลือกไว้	11	3.31	ตัดทิ้ง
12	5.28	คัดเลือกไว้	12	1.56	ตัดทิ้ง
13	4.77	คัดเลือกไว้	13	3.05	ตัดทิ้ง
14	3.65	คัดเลือกไว้	14	2.49	ตัดทิ้ง
15	5.59	คัดเลือกไว้	15	10.33	คัดเลือกไว้
16	3.33	ตัดทิ้ง	16	6.71	คัดเลือกไว้
17	-1.84	ตัดทิ้ง	17	4.07	คัดเลือกไว้
18	12.15	คัดเลือกไว้	18	6.81	คัดเลือกไว้
19	2.89	ตัดทิ้ง	19	4.07	คัดเลือกไว้
20	7.01	คัดเลือกไว้	20	19.25	คัดเลือกไว้
21	2.74	ตัดทิ้ง	21	6.24	คัดเลือกไว้
22	4.23	คัดเลือกไว้	22	12.15	คัดเลือกไว้
23	8.37	คัดเลือกไว้	23	9.43	คัดเลือกไว้
24	2.05	ตัดทิ้ง	24	6.24	คัดเลือกไว้

ตาราง 16 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะ ดนตรี และวรรณกรรม (A) และงานบริการการศึกษาและสังคม (S) ในหมวดความสามารถ

A			S		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	8.34	คัดเลือกไว้	1	2.49	ตัดทิ้ง
2	4.44	ตัดทิ้ง	2	3.93	คัดเลือกไว้
3	4.55	ตัดทิ้ง	3	1.82	ตัดทิ้ง
4	6.00	คัดเลือกไว้	4	2.49	ตัดทิ้ง
5	16.43	คัดเลือกไว้	5	2.89	คัดเลือกไว้
6	7.65	คัดเลือกไว้	6	3.77	คัดเลือกไว้
7	16.43	คัดเลือกไว้	7	2.74	คัดเลือกไว้
8	5.52	ตัดทิ้ง	8	2.05	ตัดทิ้ง
9	8.94	คัดเลือกไว้	9	6.32	คัดเลือกไว้
10	7.34	คัดเลือกไว้	10	1.56	ตัดทิ้ง
11	4.23	ตัดทิ้ง	11	2.74	คัดเลือกไว้
12	5.35	ตัดทิ้ง	12	2.66	คัดเลือกไว้
13	3.22	ตัดทิ้ง	13	2.66	คัดเลือกไว้
14	0.73	ตัดทิ้ง	14	2.08	ตัดทิ้ง
15	1.11	ตัดทิ้ง	15	5.43	คัดเลือกไว้
16	6.29	คัดเลือกไว้	16	1.82	ตัดทิ้ง
17	12.15	คัดเลือกไว้	17	1.56	ตัดทิ้ง
18	13.75	คัดเลือกไว้	18	7.83	คัดเลือกไว้
19	9.67	คัดเลือกไว้	19	5.90	คัดเลือกไว้
20	10.63	คัดเลือกไว้	20	4.56	คัดเลือกไว้
21	3.96	ตัดทิ้ง	21	5.17	คัดเลือกไว้
22	6.44	คัดเลือกไว้	22	3.65	คัดเลือกไว้
23	13.75	คัดเลือกไว้	23	2.89	คัดเลือกไว้
24	7.01	คัดเลือกไว้	24	1.56	ตัดทิ้ง

ตาราง 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการ
และค้าขาย (E) และงานสำนักงานและเสมียน (C) ในหมวดความสามารถ

E			C		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	4.09	ตัดทิ้ง	1	8.64	คัดเลือกไว้
2	10.63	คัดเลือกไว้	2	2.95	ตัดทิ้ง
3	5.59	คัดเลือกไว้	3	2.46	ตัดทิ้ง
4	4.50	ตัดทิ้ง	4	3.29	ตัดทิ้ง
5	4.09	ตัดทิ้ง	5	6.40	ตัดทิ้ง
6	2.64	ตัดทิ้ง	6	21.02	คัดเลือกไว้
7	6.64	คัดเลือกไว้	7	11.88	คัดเลือกไว้
8	11.74	คัดเลือกไว้	8	9.43	คัดเลือกไว้
9	11.88	คัดเลือกไว้	9	8.16	ตัดทิ้ง
10	5.28	คัดเลือกไว้	10	9.08	คัดเลือกไว้
11	8.16	คัดเลือกไว้	11	10.63	คัดเลือกไว้
12	3.50	ตัดทิ้ง	12	10.33	คัดเลือกไว้
13	7.49	คัดเลือกไว้	13	13.75	คัดเลือกไว้
14	3.34	ตัดทิ้ง	14	8.34	คัดเลือกไว้
15	3.87	ตัดทิ้ง	15	8.34	คัดเลือกไว้
16	7.09	คัดเลือกไว้	16	10.63	คัดเลือกไว้
17	6.44	คัดเลือกไว้	17	5.52	ตัดทิ้ง
18	8.64	คัดเลือกไว้	18	6.41	ตัดทิ้ง
19	8.27	คัดเลือกไว้	19	8.94	คัดเลือกไว้
20	4.14	ตัดทิ้ง	20	10.33	คัดเลือกไว้
21	7.99	คัดเลือกไว้	21	8.27	คัดเลือกไว้
22	5.26	ตัดทิ้ง	22	7.34	ตัดทิ้ง
23	8.94	คัดเลือกไว้	23	16.43	คัดเลือกไว้
24	9.43	คัดเลือกไว้	24	3.83	ตัดทิ้ง

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานช่างฝีมือ และงานกลางแจ้ง (R) และงานวิทยาศาสตร์ และเทคนิค (I) ในหมวดอาชีพ

R			I		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	5.83	ตัดทิ้ง	1	4.77	ตัดทิ้ง
2	10.63	คัดเลือกไว้	2	5.07	ตัดทิ้ง
3	5.80	ตัดทิ้ง	3	5.26	ตัดทิ้ง
4	5.17	ตัดทิ้ง	4	6.21	คัดเลือกไว้
5	6.93	คัดเลือกไว้	5	5.30	ตัดทิ้ง
6	6.20	คัดเลือกไว้	6	6.00	คัดเลือกไว้
7	7.19	คัดเลือกไว้	7	5.81	คัดเลือกไว้
8	2.97	ตัดทิ้ง	8	8.34	คัดเลือกไว้
9	6.81	คัดเลือกไว้	9	4.86	ตัดทิ้ง
10	4.86	ตัดทิ้ง	10	7.52	คัดเลือกไว้
11	5.72	ตัดทิ้ง	11	5.49	ตัดทิ้ง
12	8.27	คัดเลือกไว้	12	3.93	ตัดทิ้ง
13	11.87	คัดเลือกไว้	13	6.41	คัดเลือกไว้
14	8.34	คัดเลือกไว้	14	4.74	ตัดทิ้ง
15	4.14	ตัดทิ้ง	15	10.33	คัดเลือกไว้
16	6.81	คัดเลือกไว้	16	6.83	คัดเลือกไว้
17	5.90	คัดเลือกไว้	17	11.88	คัดเลือกไว้
18	7.99	คัดเลือกไว้	18	15.58	คัดเลือกไว้
19	4.71	ตัดทิ้ง	19	11.88	คัดเลือกไว้
20	4.14	ตัดทิ้ง	20	7.52	คัดเลือกไว้
21	8.16	คัดเลือกไว้	21	10.63	คัดเลือกไว้
22	11.36	คัดเลือกไว้	22	7.52	คัดเลือกไว้
23	7.99	คัดเลือกไว้	23	10.63	คัดเลือกไว้
24	11.36	คัดเลือกไว้	24	4.07	ตัดทิ้ง

ตาราง 19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปะ
ดนตรี และวรรณกรรม (A) และงานบริการการศึกษาและสังคม (S) ในหมวดอาชีพ

A			S		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	6.26	ตัดทิ้ง	1	10.33	คัดเลือกไว้
2	7.08	ตัดทิ้ง	2	5.64	ตัดทิ้ง
3	8.30	ตัดทิ้ง	3	5.30	ตัดทิ้ง
4	7.88	ตัดทิ้ง	4	4.04	ตัดทิ้ง
5	13.81	คัดเลือกไว้	5	19.25	คัดเลือกไว้
6	15.52	คัดเลือกไว้	6	6.93	คัดเลือกไว้
7	6.83	ตัดทิ้ง	7	3.65	ตัดทิ้ง
8	8.30	ตัดทิ้ง	8	11.74	คัดเลือกไว้
9	8.81	คัดเลือกไว้	9	7.34	คัดเลือกไว้
10	11.69	คัดเลือกไว้	10	6.87	คัดเลือกไว้
11	16.36	คัดเลือกไว้	11	5.52	ตัดทิ้ง
12	13.03	คัดเลือกไว้	12	11.88	คัดเลือกไว้
13	13.03	คัดเลือกไว้	13	14.28	คัดเลือกไว้
14	10.67	คัดเลือกไว้	14	4.45	ตัดทิ้ง
15	16.36	คัดเลือกไว้	15	9.31	คัดเลือกไว้
16	7.53	ตัดทิ้ง	16	11.74	คัดเลือกไว้
17	8.20	ตัดทิ้ง	17	8.61	คัดเลือกไว้
18	14.50	คัดเลือกไว้	18	7.52	คัดเลือกไว้
19	12.43	คัดเลือกไว้	19	5.35	ตัดทิ้ง
20	11.81	คัดเลือกไว้	20	7.52	คัดเลือกไว้
21	13.81	คัดเลือกไว้	21	5.07	ตัดทิ้ง
22	16.36	คัดเลือกไว้	22	8.94	คัดเลือกไว้
23	11.83	คัดเลือกไว้	23	13.75	คัดเลือกไว้
24	6.95	ตัดทิ้ง	24	2.38	ตัดทิ้ง

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพประเภทงานจัดการ
และค้าขาย (E) และงานสำนักงานและเสมียน (C) ในหมวดอาชีพ

E			C		
ข้อที่	t-test	หมายเหตุ	ข้อที่	t-test	หมายเหตุ
1	9.43	คัดเลือกไว้	1	13.75	คัดเลือกไว้
2	13.76	คัดเลือกไว้	2	13.75	คัดเลือกไว้
3	9.67	คัดเลือกไว้	3	9.08	คัดเลือกไว้
4	7.52	ตัดทิ้ง	4	6.59	คัดเลือกไว้
5	8.16	ตัดทิ้ง	5	3.58	ตัดทิ้ง
6	11.88	คัดเลือกไว้	6	4.71	ตัดทิ้ง
7	16.43	คัดเลือกไว้	7	10.63	คัดเลือกไว้
8	11.74	คัดเลือกไว้	8	12.15	คัดเลือกไว้
9	10.63	คัดเลือกไว้	9	7.95	คัดเลือกไว้
10	6.21	ตัดทิ้ง	10	15.59	คัดเลือกไว้
11	13.75	คัดเลือกไว้	11	3.93	ตัดทิ้ง
12	7.34	ตัดทิ้ง	12	6.44	คัดเลือกไว้
13	11.74	คัดเลือกไว้	13	6.13	คัดเลือกไว้
14	7.99	ตัดทิ้ง	14	6.12	ตัดทิ้ง
15	7.52	ตัดทิ้ง	15	6.12	ตัดทิ้ง
16	13.76	คัดเลือกไว้	16	5.80	ตัดทิ้ง
17	7.65	ตัดทิ้ง	17	4.47	ตัดทิ้ง
18	8.34	คัดเลือกไว้	18	4.71	ตัดทิ้ง
19	8.16	คัดเลือกไว้	19	8.17	คัดเลือกไว้
20	3.93	ตัดทิ้ง	20	6.59	คัดเลือกไว้
21	9.43	คัดเลือกไว้	21	7.65	คัดเลือกไว้
22	8.64	คัดเลือกไว้	22	7.34	คัดเลือกไว้
23	10.63	คัดเลือกไว้	23	6.59	คัดเลือกไว้
24	6.64	ตัดทิ้ง	24	3.58	ตัดทิ้ง

ภาคผนวก ค.

คะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ
ด้านหน้าที่ความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทใน
รูปคะแนนมาตรฐาน แยกตามรายวิชา

ตาราง 21 จำนวนข้อ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของ
คะแนนจากลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทของนักศึกษาพยาบาล จำนวน
368 คน

ลักษณะความสนใจในอาชีพ	จำนวน ข้อ	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S. D.
งานช่างฝีมือและงานกลางแจ้ง	47	55	32.60	9.17
งานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	47	55	33.28	9.38
งานศิลปะดนตรีและวรรณกรรม	47	55	29.67	11.87
งานบริการการศึกษาและสังคม	47	55	36.96	8.72
งานจัดการและค้าขาย	47	55	29.07	10.85
งานสำนักงานและเสมียน	47	55	26.28	11.54

ตาราง 22 คำนวณความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชาเป็นตัวแปรตาม

ลักษณะความสนใจในอาชีพ	β	SE_b	F
X_1	-.0306	.0032	.221
X_2	.2320	.0033	10.968**
X_3	-.1084	.0026	2.379
X_4	.0180	.0037	.061
X_5	-.0182	.0036	.043
X_6	-.1250	.0027	3.157

$$R = .2109 \quad F = 2.8006^{**}$$

$$R^2 = .0445$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 23 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์เป็นตัวแปรตาม

ลักษณะความสนใจในอาชีพ	β	SE_b	F
X_1	.0019	.0043	.001
X_2	.1920	.0046	7.434**
X_3	-.1345	.0036	3.630
X_4	.0286	.0051	.153
X_5	.0070	.0049	.006
X_6	-.0783	.0037	1.227

$$R = .1864 \quad F = 2.1666^*$$

$$R^2 = .0348$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ เป็นตัวแปรตาม

ลักษณะความสนใจในอาชีพ	β	SE_b	F
X_1	.0379	.0046	.342
X_2	.2698	.0048	14.977**
X_3	-.0677	.0038	.937
X_4	-.0262	.0054	.131
X_5	-.0547	.0052	.391
X_6	-.1059	.0039	2.287

$$R = .2312 \quad F = 3.3991^{**}$$

$$R^2 = .0535$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 25 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์เป็นตัวแปรตาม

ลักษณะความสนใจในอาชีพ	β	SE_b	F
X_1	-.0830	.0037	1.637
X_2	.2126	.0038	9.260**
X_3	-.1385	.0030	3.910*
X_4	.0163	.0043	.050
X_5	-.0227	.0042	.067
X_6	-.1092	.0031	2.422

$$R = .2234 \quad F = 3.1590^{**}$$

$$R^2 = .0500$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 คำนวณน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์เป็นตัวแปรตาม

ลักษณะความสนใจในอาชีพ	β	SE_b	F
X_1	-.0719	.0045	1.179
X_2	.0654	.0047	.841
X_3	-.0270	.0037	.143
X_4	-.0488	.0053	.433
X_5	.0279	.0051	.097
X_6	-.0376	.0039	.276
$R = .0980$ $F = .5834$ $R^2 = .0096$			

ตาราง 27 คำนวณค่าสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพทั้ง 6 ประเภทในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_b) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (R^2) เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนเป็นตัวแปรตาม

ลักษณะความสนใจในอาชีพ	β	SE_b	F
X_1	.0004	.0040	.000
X_2	.2119	.0042	9.100**
X_3	.0297	.0033	.178
X_4	.0312	.0047	.182
X_5	-.0541	.0046	.376
X_6	-.0694	.0034	.967

$$R = .1975 \quad F = 2.4429^*$$

$$R^2 = .0390$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาคผนวก ง.
แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

คำชี้แจงการตอบแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

1. แบบสำรวจนี้เป็นแบบสำรวจความสนใจในอาชีพ ซึ่งมีทั้งหมด 282 ข้อ ใช้เวลาทำ 40 นาที
2. ข้อคำถามในแบบสำรวจ แบ่งออกเป็น 4 หมวด คือ หมวดกิจกรรม หมวดความสามารถ หมวดอาชีพ และหมวดการประเมินตนเอง โดยแต่ละหมวดประกอบด้วย ข้อคำถาม 6 ประเภท ตามรหัสคือ RIASEC
3. ในการตอบ ขอให้ท่านตอบตามความสนใจที่แท้จริงของท่าน คำตอบเหล่านี้ไม่มีคำตอบใดผิดหรือถูก เพราะเป็นเรื่องของความสนใจ
4. ให้ท่านตอบข้อคำถาม ให้ตรงกับรหัสของแต่ละหมวด โดยตอบในกระดาษคำตอบที่แจกให้ และ ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบสำรวจฉบับนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสำรวจนี้

แบบสำรวจความสนใจในอาชีพ

หมวดกิจกรรม

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ชอบ" สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาสนใจ พอใจ หรือชอบใจ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่ชอบ" สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาไม่ชอบ หรือรู้สึกเฉย ๆ

R

	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ตัดเย็บเสื้อผ้า	()	()
2. ทำปกหนังสือ	()	()
3. ทำความสะอาดบ้าน	()	()
4. ประดิษฐ์เครื่องใช้ในบ้าน	()	()
5. อนุรักษ์ป่าไม้	()	()
6. ทำสวนดอกไม้	()	()
7. แกะซ่อมอุปกรณ์ตัดเย็บเสื้อผ้า	()	()
8. อนุรักษ์สัตว์ป่า	()	()
9. ทำงานในฟาร์ม	()	()
10. ทำสวนครัว	()	()
11. ซ่อมเครื่องมือและอุปกรณ์ไฟฟ้า	()	()
12. ดูแลรักษาสัตว์เลี้ยง	()	()
13. ทำงานเสริมสวย	()	()
14. เรียนวิชาคหกรรมศาสตร์	()	()
15. อ่านหนังสือการเกษตร	()	()
รวม	()	()

I

	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ปฏิบัติงานในห้องทดลองวิทยาศาสตร์	()	()
2. ร่วมปฏิบัติงานในโครงการด้านวิทยาศาสตร์	()	()
3. เลือกเรียนวิชาเคมี	()	()
4. เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์	()	()
5. อ่านนิยายประเภทวิทยาศาสตร์	()	()

	ชอบ	ไม่ชอบ
6. ศึกษาและทดลองใช้วัคซีนที่มีผู้คิดค้นขึ้นใหม่	()	()
7. แยกองค์ประกอบของสารเคมีชนิดต่าง ๆ	()	()
8. ติดตามข่าวสารด้านวิทยาศาสตร์	()	()
9. อ่านหนังสือเกี่ยวกับเรื่องพันธุกรรมศาสตร์	()	()
10. ศึกษาและวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานของมนุษย์ที่มีผลต่อสุขภาพ	()	()
11. ควบคุมการทำงานของเครื่องเอกซเรย์	()	()
12. ศึกษาวิธีผสมพันธุ์ปลาชนิดต่าง ๆ	()	()
13. ติดตามความเคลื่อนไหวของดินฟ้าอากาศ	()	()
14. ศึกษาอิทธิพลของมลพิษของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อสุขภาพของมนุษย์	()	()
15. ศึกษากระบวนการเกิดปฏิกิริยาเคมี	()	()
รวม	()	()

A

	ชอบ	ไม่ชอบ
1. เขียนบทละคร	()	()
2. ออกแบบเสื้อผ้า	()	()
3. แต่งโคลง กลอน	()	()
4. เขียนเรื่องสั้น	()	()
5. ถ่ายภาพต่าง ๆ	()	()
6. แสดงละคร	()	()
7. ตกแต่งห้องต่าง ๆ ในอาคาร	()	()
8. ศึกษาการเขียนโฆษณา	()	()
9. ออกแบบเครื่องเฟอร์นิเจอร์	()	()
10. อ่านวรรณคดีหรือวรรณกรรมต่าง ๆ	()	()
11. เรียนวิชาการละคร	()	()
12. สัมภาษณ์บุคคลสำคัญทางการแพทย์	()	()
13. จัดฉากและตกแต่งเวที	()	()
14. จัดรายการแพ้นิทรรศการ	()	()
15. จัดทำเอกสารเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ	()	()
รวม	()	()

S

	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ให้บริการผู้ป่วย	()	()
2. เข้าร่วมกิจกรรมเดิน วิ่ง การกุศล	()	()
3. เยี่ยมชุมชนแออัด	()	()
4. เป็นสมาชิกอาสาสมัคร	()	()
5. ร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬาสถาบัน	()	()
6. สอนเสริมให้แก่เพื่อนในชั้นเรียน	()	()
7. เป็นที่ปรึกษาด้านสุขภาพกับบุคคลทั่วไป	()	()
8. เยี่ยมสถานสงเคราะห์คนชรา	()	()
9. เป็นสมาชิกขององค์การนักศึกษา	()	()
10. ควบคุมดูแลโภชนาการของคนไข้	()	()
11. ให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวแก่ผู้ติดยาเสพติด	()	()
12. แนะนำการศึกษาต่อแก่รุ่นน้อง	()	()
13. เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันสำหรับเด็ก	()	()
14. รับปรึกษาปัญหาสุขภาพทางโทรศัพท์	()	()
15. ดูแลเด็กตามศูนย์รับเลี้ยงเด็กต่าง ๆ	()	()
รวม	()	()

E

	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ติดตามข่าวสารด้านเศรษฐกิจการเงิน	()	()
2. จัดงานขายสินค้าราคาถูก	()	()
3. เป็นหัวหน้าโครงการบริการตรวจสุขภาพเคลื่อนที่	()	()
4. วางแผนการจัดประชาสัมพันธ์ในหน่วยงาน	()	()
5. เข้าร่วมอภิปรายกลยุทธ์การขายให้ประสบความสำเร็จ	()	()
6. เป็นผู้นำในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์	()	()
7. อ่านหนังสือนิตยสารเกี่ยวกับการจัดการ	()	()
8. ทำรายการทางวิทยุ	()	()
9. โฆษณาให้คนสนใจซื้อสินค้า	()	()
10. จัดทำระบบการเก็บเอกสาร	()	()
11. พิจารณาตัดสินเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล	()	()
12. ขายของในช่วงปิดภาคเรียน	()	()

	ชอบ	ไม่ชอบ
13. ขยายกิจการค้า	()	()
14. เป็นสมาชิกสมาคมธุรกิจ	()	()
15. เรียนวิชากฎหมาย	()	()
รวม	()	()

C

	ชอบ	ไม่ชอบ
1. ทำบัตรประจำตัวคนใช้	()	()
2. ส่งจดหมายติดต่อผู้มารับบริการ	()	()
3. จัดเก็บแฟ้มทะเบียนประวัติและรายงาน	()	()
4. ลงทะเบียนรับคนไข้ใหม่	()	()
5. เก็บเงินค่าบริการต่าง ๆ	()	()
6. เขียนใบเสร็จรับเงิน	()	()
7. พิมพ์เอกสารต่าง ๆ ของหน่วยงาน	()	()
8. จัดหนังสือเข้าเป็นหมวดหมู่	()	()
9. เรียนวิชาธุรกิจ	()	()
10. ตรวจสอบบัญชี	()	()
11. จัดทำรายการแสดงทรัพย์สิน	()	()
12. จัดส่งเอกสารเวียนภายในสำนักงาน	()	()
13. ทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือน	()	()
14. บันทึกจำนวนคนไข้แยกตามประเภทประจำปี	()	()
15. เรียนการจัดทำบัญชีรายการต่าง ๆ	()	()
รวม	()	()

หมวดความสามารถ

คำชี้แจง ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ใช่" สำหรับกิจกรรมที่นักศึกษาสามารถทำได้ หรือทำได้ดี และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่ใช่" สำหรับกิจกรรมที่ทำได้ไม่ดี

R

	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันสามารถใช้จักรเย็บผ้าได้	()	()
2. ฉันสามารถปรุงอาหารได้ว่องไว	()	()
3. ฉันสามารถแกะสลักผักและผลไม้ได้	()	()
4. ฉันสามารถตัดผมให้คนอื่นได้	()	()
5. ฉันสามารถถักหรือปักลายต่าง ๆ บนผ้าได้	()	()
6. ฉันซ่อมรองเท้าที่ชำรุดได้	()	()
7. ฉันตัดหญ้าในสนามได้	()	()
8. ฉันสามารถแยกพันธุ์ไม้แต่ละชนิดได้	()	()
9. ฉันสามารถตัดเย็บเสื้อผ้าได้	()	()
10. ฉันสามารถประดิษฐ์ดอกไม้ด้วยวัสดุต่าง ๆ ได้	()	()
11. ฉันสามารถเปลี่ยนหลอดไฟได้	()	()
12. ฉันสามารถซ่อมเครื่องเรือนที่ชำรุดได้	()	()
13. ฉันสามารถทำอาหารชนิดต่าง ๆ ได้	()	()
14. ฉันสามารถขัดถูทาน้ำมันขัดเงาเครื่องเรือนได้	()	()
15. ฉันสามารถใช้เลื่อยได้	()	()
รวม	()	()

I

	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันสามารถแบ่งแยกเซลล์เม็ดเลือดที่ผิดปกติของคนไข้ได้	()	()
2. ฉันสามารถส่งเครื่องมือผ่าตัดได้	()	()
3. ฉันสามารถวิเคราะห์พฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของมนุษย์ได้	()	()
4. ฉันสามารถใช้เครื่องตรวจเม็ดเลือดแดงอัดได้	()	()
5. ฉันสามารถแปลความหมายของผลการตรวจเลือดได้	()	()
6. ฉันสามารถทดลองการเกิดปฏิกิริยาเคมีของสารต่าง ๆ ได้	()	()
7. ฉันเคยทดลองแยกสารเคมีที่เป็นกรดและด่าง	()	()
8. ฉันมีความชำนาญในการคิดคำนวณโดยไม่ต้องใช้เครื่องคิดเลข	()	()

	ใช่	ไม่ใช่
9. ฉันสามารถบอกลักษณะผิดปกติทางพันธุกรรมศาสตร์ได้	()	()
10. ฉันเคยร่วมทำงานในโครงการวิทยาศาสตร์	()	()
11. ฉันเคลื่อนย้ายคนไข้ตามหลักฟิสิกส์ได้	()	()
12. ฉันเข้าใจกลไกการทำงานของเครื่องถ่ายเอกซ์เรย์	()	()
13. ฉันสามารถวินิจฉัยความเจ็บปวดของผู้ป่วยได้	()	()
14. ฉันสามารถอธิบายการทำงานของระบบอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายได้	()	()
15. ฉันสามารถให้ยาปฏิชีวนะแก่คนไข้ได้	()	()
รวม	()	()

A

	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันวาดรูปต่าง ๆ ได้ดี	()	()
2. ฉันแปลบทความภาษาอังกฤษได้	()	()
3. ฉันจัดแจกันแบบต่าง ๆ ได้ดี	()	()
4. ฉันเขียนบทละครได้	()	()
5. ฉันสามารถจัดฉาก และตกแต่งเวทีได้	()	()
6. ฉันสามารถออกแบบโฆษณาสินค้าได้	()	()
7. ฉันสามารถวาดการ์ตูนเป็นเรื่องราวได้	()	()
8. ฉันสามารถแสดงละครของสถาบันได้	()	()
9. ฉันสามารถออกแบบเครื่องปั้นดินเผาได้	()	()
10. ฉันสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายหรือเครื่องประดับได้	()	()
11. ฉันเคยสอนวิธีวาดรูปและระบายสีแก่นักเรียนในวันหยุด	()	()
12. ฉันสามารถออกแบบปกหนังสือต่าง ๆ ได้	()	()
13. ฉันสามารถเดินแฟชั่นในงานของสถาบันหรืองานกุศลต่าง ๆ ได้	()	()
14. ฉันสามารถตกแต่งห้องต่าง ๆ ภายในอาคารให้สวยงามได้	()	()
15. ฉันสามารถดัดแปลงของเหลือใช้มาทำเป็นเครื่องประดับบ้านได้	()	()
รวม	()	()

S

	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันสามารถช่วยผู้ประสบภัยธรรมชาติได้	()	()
2. ฉันเคยเดินหรือวิ่งการกุศล	()	()
3. ฉันสามารถเข้าร่วมทำกิจกรรมกลุ่มกับคนไข้ในการแก้ปัญหาการเจ็บป่วย	()	()
4. ฉันให้ความสะดวกแก่ผู้มารับบริการด้านสุขภาพได้ดี	()	()
5. ฉันสามารถฝึกวิธีการเดินให้แก่คนไข้ที่มีปัญหาโรคกระดูกได้	()	()
6. ฉันสามารถติดตามเยี่ยมคนไข้หลังการรักษาที่บ้านได้	()	()
7. ฉันสามารถออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ร่วมกับคนอื่น ๆ ได้	()	()
8. ฉันสามารถให้การดูแลคนชราในสถานสงเคราะห์ได้	()	()
9. ฉันเคยมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาชนบท	()	()
10. ฉันสามารถติดต่อประสานงานกับเพื่อนต่างสถาบันได้ดี	()	()
11. ฉันเป็นสมาชิกโครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	()	()
12. ฉันติดตามข่าวสารบ้านเมืองอย่างสม่ำเสมอ	()	()
13. ฉันสามารถแนะนำวิธีการค้นหาหนังสือในห้องสมุดแก่ผู้อื่นได้	()	()
14. ฉันสามารถช่วยเหลือเพื่อน ๆ ให้สบายใจได้	()	()
15. ฉันสามารถร่วมแรงร่วมใจโครงการป้องกันโรคเอดส์ได้	()	()
รวม	()	()

E

	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันสามารถติดต่อธุรกิจได้สำเร็จ	()	()
2. ฉันสามารถตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี	()	()
3. ฉันสามารถจูงใจเพื่อนให้ทำงานตามวิธีที่ฉันเสนอได้	()	()
4. ฉันสามารถโน้มน้าวให้เพื่อนซื้อสินค้าได้	()	()
5. ฉันสามารถดำเนินธุรกิจได้ประสบความสำเร็จ	()	()
6. ฉันสามารถจัดรายการเพลงให้เพื่อนประทับใจได้	()	()
7. ฉันสามารถอ่านประกาศข่าวทางวิทยุหรือโทรทัศน์ได้ดี	()	()
8. ฉันสามารถเป็นผู้แทนกลุ่มในการเข้าร่วมจัดนิทรรศการต่าง ๆ	()	()
9. ฉันสามารถจัดนำเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ได้	()	()
10. ฉันเคยได้รับการยกย่องว่าเป็นนักขายที่ดี	()	()
11. ฉันสามารถให้คำปรึกษาเกี่ยวกับหลักการบริหารงานกับบุคคลอื่นได้	()	()
12. ฉันสามารถขยายกิจการค้าของตนเองได้	()	()

	ใช่	ไม่ใช่
13. ฉันสามารถติดต่อและซื้อของราคาถูกให้แก่ร้านสวัสดิการของ สถาบันได้	()	()
14. ฉันสามารถนำเสนอสินค้าตัวอย่างให้แก่ร้านค้าได้	()	()
15. ฉันสามารถติดตามความก้าวหน้าทางด้านธุรกิจได้	()	()
รวม	()	()

C

	ใช่	ไม่ใช่
1. ฉันสามารถเรียกคนไข้เข้าห้องตรวจอย่างเป็นระเบียบ	()	()
2. ฉันสามารถลงทะเบียนผู้มารับบริการได้รวดเร็ว	()	()
3. ฉันสามารถจัดตารางนัดหมายคนไข้ได้ดี	()	()
4. ฉันสามารถแยกเอกสารชนิดต่าง ๆ ได้ถูกต้อง	()	()
5. ฉันสามารถจับบันทึกรายงานการประชุมได้ดี	()	()
6. ฉันสามารถเขียนใบเสร็จรับเงินได้รวดเร็ว	()	()
7. ฉันสามารถรับโทรศัพท์และติดต่อไปหน่วยงานอื่น ๆ ได้	()	()
8. ฉันสามารถทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือนได้	()	()
9. ฉันสามารถเก็บเงินค่าบริการต่าง ๆ ได้รวดเร็ว	()	()
10. ฉันสามารถจัดเตรียมเอกสารสำหรับการประชุมได้	()	()
11. ฉันสามารถใช้เครื่องมือสื่อสารในสำนักงานได้ดี	()	()
12. ฉันสามารถจัดเก็บหนังสือเป็นหมวดหมู่ได้	()	()
13. ฉันสามารถค้นหาแฟ้มประวัติและเอกสารต่าง ๆ ได้รวดเร็ว	()	()
14. ฉันสามารถใช้เครื่องคิดคำนวณได้รวดเร็ว	()	()
15. ฉันสามารถเรียนวิชาธุรกิจได้ดี	()	()
รวม	()	()

หมวดอาชีพ

คำชี้แจง แบบสำรวจชุดนี้สำรวจความรู้สึก ความสนใจหรือความชื่นชอบที่นักศึกษามีต่ออาชีพต่าง ๆ ให้นักศึกษาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "สนใจ" สำหรับอาชีพที่นักศึกษาชอบหรือสนใจ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่สนใจ" สำหรับอาชีพที่นักศึกษาไม่ชอบหรือไม่สนใจ

R

	สนใจ	ไม่สนใจ
1. ช่างแกะสลักไม้	()	()
2. ผู้ช่วยแม่ครัว	()	()
3. ช่างปักผ้า	()	()
4. ช่างทอผ้า	()	()
5. ช่างตัดผม	()	()
6. ช่างเจียรไนเพชรพลอย	()	()
7. คนตัดแต่งต้นไม้	()	()
8. นักวิชาการป่าไม้	()	()
9. ช่างสวน	()	()
10. ช่างประมง	()	()
11. ผู้ชำนาญเรื่องสัตว์ป่า	()	()
12. ผู้ควบคุมการส่งวิทยุ	()	()
13. นักสืบ	()	()
14. ช่างไฟฟ้า	()	()
15. นักสำรวจ	()	()
รวม	()	()

I

	สนใจ	ไม่สนใจ
1. ศัลยแพทย์	()	()
2. สัตวแพทย์	()	()
3. ทันตแพทย์	()	()
4. นักเทคนิคการแพทย์	()	()
5. นักเคมี	()	()
6. นักธรณีวิทยา	()	()
7. นักมนุษยวิทยา	()	()

	สนใจ	ไม่สนใจ
8. นักดาราศาสตร์	()	()
9. นักอุตุนิยมวิทยา	()	()
10. นักชีววิทยา	()	()
11. นักจิตวิทยาทดลอง	()	()
12. นักวิจัยทางวิทยาศาสตร์	()	()
13. นักวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม	()	()
14. ผู้ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์	()	()
15. นักพฤกษศาสตร์	()	()
รวม	()	()

A

	สนใจ	ไม่สนใจ
1. นักร้อง	()	()
2. นักแต่งเพลง	()	()
3. นักประชาสัมพันธ์	()	()
4. นักจัดแบบแฟชั่น	()	()
5. นักเขียนนวนิยายเรื่องสั้น	()	()
6. นักเขียนภาพเหมือน	()	()
7. นักเขียนการ์ตูน	()	()
8. นักตกแต่งภายในอาคาร	()	()
9. นักแสดง	()	()
10. นักออกแบบเครื่องแต่งกาย	()	()
11. นักออกแบบเพชรพลอย	()	()
12. นักออกแบบจากการแสดงละคร	()	()
13. นักโฆษณา	()	()
14. นักเรียบเรียงเสียงประสาน	()	()
15. นักออกแบบการจัดแจกันดอกไม้	()	()
รวม	()	()

S

	สนใจ	ไม่สนใจ
1. พยาบาล	()	()
2. พัฒนาการ	()	()
3. นักวิทยาศาสตร์	()	()
4. นักจิตบำบัด	()	()
5. บรรณารักษ์	()	()
6. นักวิเคราะห์งาน	()	()
7. นักจิตวิทยาคลินิก	()	()
8. นักสังคมสงเคราะห์	()	()
9. นักโภชนาการ	()	()
10. นักจิตวิทยาแผนงาน	()	()
11. ผู้บริหารการศึกษา	()	()
12. ผู้ให้คำปรึกษาด้านอาชีพ	()	()
13. นักประวัติศาสตร์	()	()
14. นักบำบัดยาเสพติด	()	()
15. ผู้ช่วยงานบริการสังคม	()	()
รวม	()	()

E

	สนใจ	ไม่สนใจ
1. ผู้จัดการรายการโทรทัศน์	()	()
2. ผู้จัดการด้านธุรกิจ	()	()
3. ผู้ขายเครื่องเรือน	()	()
4. ทนายความ	()	()
5. ผู้ช่วยฝ่ายบริหาร	()	()
6. ผู้จัดการสำนักงาน	()	()
7. ผู้จัดการฝ่ายผลิต	()	()
8. ผู้จัดการฝ่ายเครื่องดนตรี	()	()
9. ผู้จัดการภัตตาคาร	()	()
10. ผู้จัดการรายการวิทยุ	()	()

	สนใจ	ไม่สนใจ
11. มัคคุเทศก์	()	()
12. แอร์โฮสเตส	()	()
13. นักวิเคราะห์ระบบงานธุรกิจ	()	()
14. ตัวแทนขายที่ดิน	()	()
15. ผู้จัดการโรงแรม	()	()
รวม	()	()

C

	สนใจ	ไม่สนใจ
1. นักบัญชี	()	()
2. เลขานุการทั่วไป	()	()
3. เลขานุการส่วนบุคคล	()	()
4. ผู้ตรวจสอบบัญชีธนาคาร	()	()
5. ผู้ประเมินราคาสินค้า	()	()
6. พนักงานธนาคาร	()	()
7. ผู้ควบคุมเครื่องคอมพิวเตอร์	()	()
8. ผู้เก็บเอกสารแยกประเภท	()	()
9. ครูสอนธุรกิจศิลป์	()	()
10. พนักงานพิมพ์ดีด	()	()
11. ผู้จัดการฝ่ายสินเชื่อ	()	()
12. ผู้ชำนาญทางภาษี	()	()
13. พนักงานเขียนใบเสร็จ	()	()
14. พนักงานคุมเครื่องคำนวณ	()	()
15. ผู้ดูแลสินค้าในสต็อก	()	()
รวม	()	()

หมวดการประเมินตนเอง

- คำชี้แจง ให้นักศึกษาพิจารณาความสามารถและทักษะของตนเองในอาชีพประเภทต่าง ๆ ต่อไปนี้ ว่ามีความสามารถและทักษะมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแสดงระดับคะแนนตามความรู้สึกที่แท้จริงเพื่อให้คะแนนที่ได้ถูกต้องกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด ขอให้หลีกเลี่ยงการให้คะแนนซ้ำ ๆ กันในความสามารถและทักษะในอาชีพประเภทต่าง ๆ (RIASEC) ตามความหมายดังนี้
- Realistic (R) หมายถึง กิจกรรมที่มีลักษณะเป็นรูปร่างเด่นชัด มีกฎเกณฑ์และระบบที่แน่นอน รวมทั้งกิจกรรมที่ต้องสัมผัส
- Investigative (I) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสังเกต การวิเคราะห์ การจัดระบบและการคิดค้นวิทยาการใหม่ ๆ
- Artistic (A) หมายถึง กิจกรรมที่เป็นนามธรรม มีอิสระ มีความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ทางศิลปะทุกรูปแบบ
- Social (S) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้ บริการ การมีมนุษยสัมพันธ์ การบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ ในสังคม
- Enterprising (E) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการประชาสัมพันธ์ การชักชวน การเป็นผู้นำ และการควบคุมผู้อื่น
- Conventional (C) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม การจัดระบบ หรือระเบียบต่าง ๆ ในงานธุรการ หรือในสำนักงาน

- 5 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ มากที่สุด
- 4 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ มาก
- 3 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ ปานกลาง
- 2 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ น้อย
- 1 หมายถึง ท่านมีความสามารถหรือทักษะในอาชีพประเภทนั้น ๆ น้อยที่สุด

ระดับคะแนน					
ความสามารถทาง	5	4	3	2	1
ช่างฝีมือ/เครื่องจักรกล (R)					
วิทยาศาสตร์ (I)					
ศิลปะ (A)					
การเข้าสังคม/การสอน (S)					
การจัดการ/การขาย (E)					
งานสำนักงาน (C)					

ระดับคะแนน					
ทักษะทาง	5	4	3	2	1
การเคลื่อนไหวทางมือ (R)					
การคำนวณ (I)					
ดนตรี (A)					
ผูกมิตร (S)					
บริหารงาน (E)					
งานสำนักงาน (C)					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางประภาพรพรหม ทิพย์สุคนธ์

เกิดวันที่ 14 เดือน มกราคม พุทธศักราช 2497

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 30/120 ถนนพระราม 2

แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน

กรุงเทพฯ (10150)

ตำแหน่งหน้าที่ในงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 6

สถานที่ทำงานในปัจจุบัน วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สังกัดการแพทย์

ถนนขาว แขวงวชิระ เขตดุสิต

กรุงเทพฯ (10300)

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521 ประกาศนียบัตรพยาบาลและผดุงครรภ์จากวิทยาลัยพยาบาล
เกื้อการุณย์

พ.ศ. 2524 วท.บ. (สาขาพยาบาลสาธารณสุข) จากมหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2537 กศ.ม. (วิชาเอกการวัดผลการศึกษา) จากมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎี
ของฮอลแลนด์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล

บทคัดย่อ

ของ

ประภาพรรณ ทิพย์สุนทร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา

ตุลาคม 2537

การศึกษาค้างนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะความสนใจในอาชีพ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาล และเพื่อศึกษาน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2536 ของวิทยาลัยพยาบาลในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 368 คน ที่เลือกมาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า ลักษณะความสนใจในอาชีพตามแนวทฤษฎีของฮอลแลนด์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่มีความสัมพันธ์กับวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ และวิชาการพยาบาลอนามัยชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานศิลปดนตรีและวรรณกรรม ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวิชาการพยาบาลอายุร-ศัลยศาสตร์ วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพประเภทงานสำนักงานและเสมียน ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการพยาบาลรวมทุกวิชา วิชาการพยาบาลสูติ-นรีเวชศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวิชาการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนน้ำหนักความสำคัญของลักษณะความสนใจในอาชีพแต่ละประเภท ส่งผลต่อวิชาการพยาบาลจิตเวชศาสตร์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN VOCATIONAL INTEREST STYLE
OF HOLLAND'S THEORY AND NURSING ACHIEVEMENT

ABSTRACT

BY

PRAPAPHAN TIPSUKONTORN

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Measurement
at Srinakharinwirot University

October 1994

The purpose of this study was to determine the relationship between vocational interest style and Nursing achievement, and to make a study on the beta-weights of the vocational interest style that contributed the Nursing achievement, according to Holland's theory. The subjects were 368 fourth year nurse students in baccalaureate nursing program from nursing college in Bangkok in the academic year of 1993, were selected by stratified random sampling. The results of this study indicated that vocational interest style of Holland's theory were positive correlations with total Nursing achievement, Pediatric Nursing, and Obstetric - Gynaecological Nursing, significant at the .01 level. And Medical-Surgical Nursing, Community Health Nursing were significant at the .05 level but no significant with Psychiatric Nursing. By the way, beta-weight of investigative type positively contributed the total Nursing achievement, Medical-Surgical Nursing, Pediatric Nursing, Obstetric-Gynaecological Nursing, community Health Nursing and significant at the .01 level. The beta-weight of artistic type negatively contributed the total Nursing achievement, significant at the .05 level. And Medical-Surgical Nursing, Obstetric - Gynaecological Nursing were significant at the .01 level. The beta-weight of conventional type negatively contributed the total Nursing achievement, Obstetric - Gynaecological Nursing, significant at the .05 level. And Pediatric Nursing was significant at the .01 level. Nevertheless the beta-weight of vocational interest style for each type contributed no significant with Psychiatric Nursing.